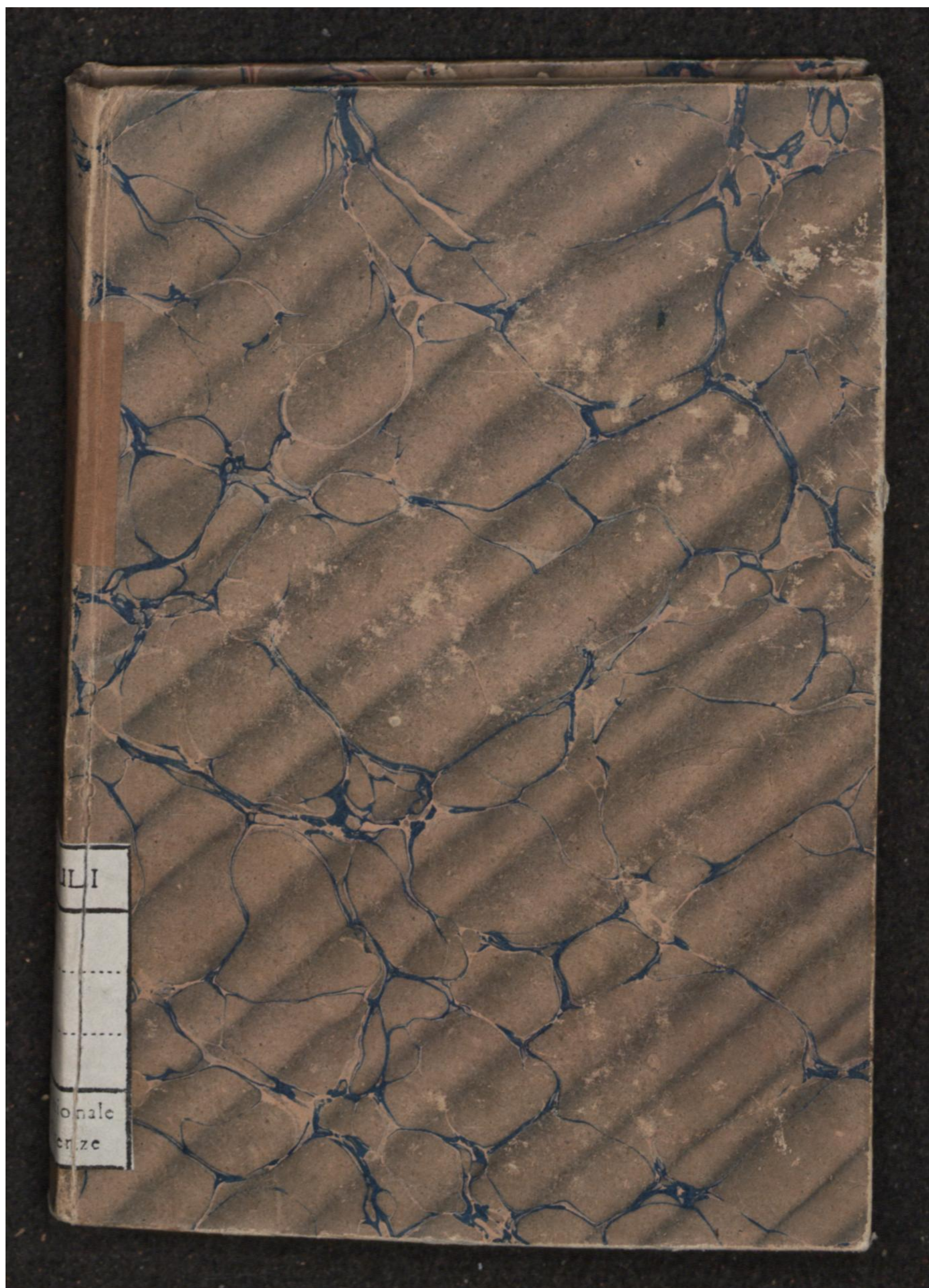
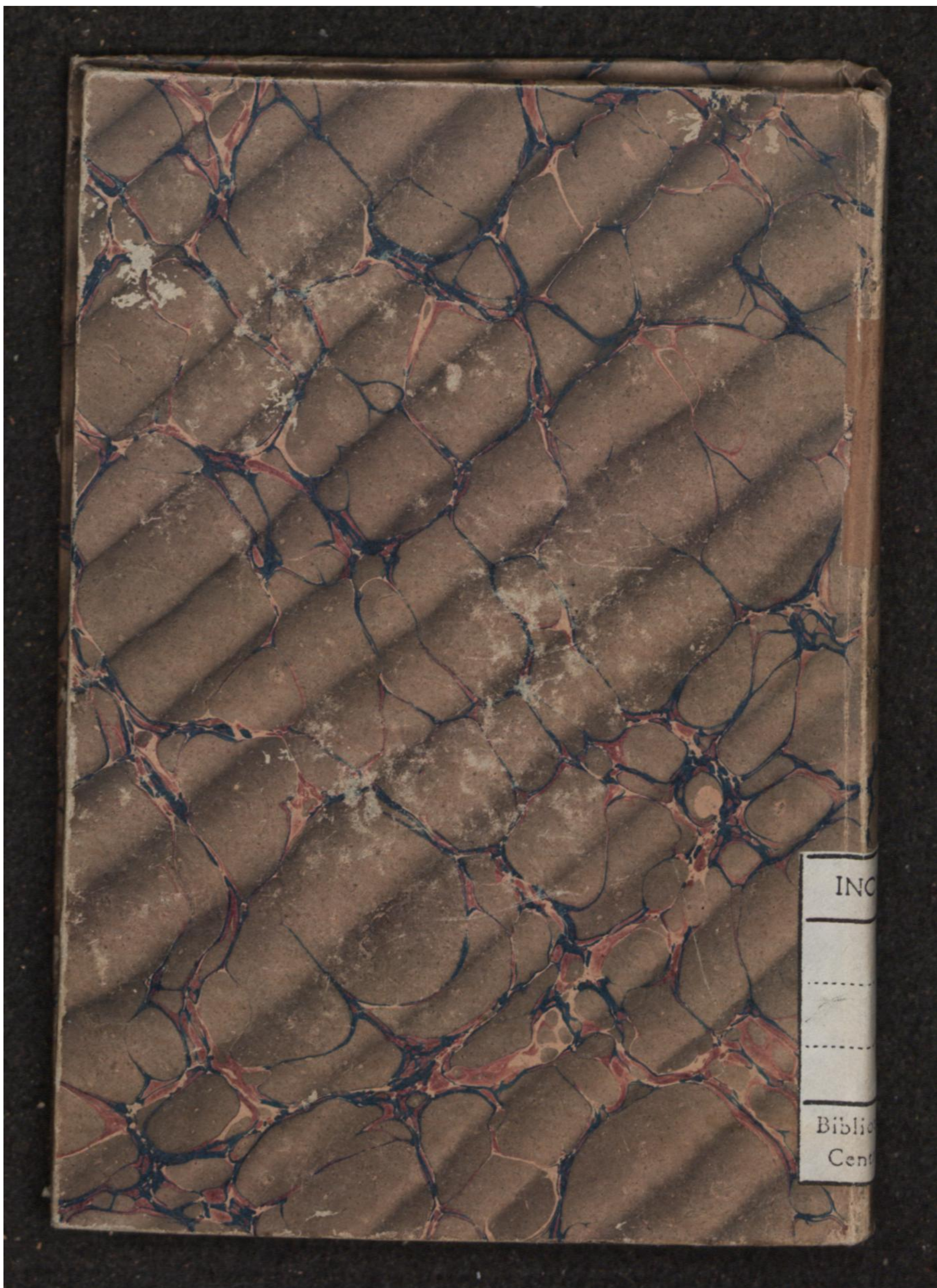

ULI
ionale
renze

1497
G
6
6

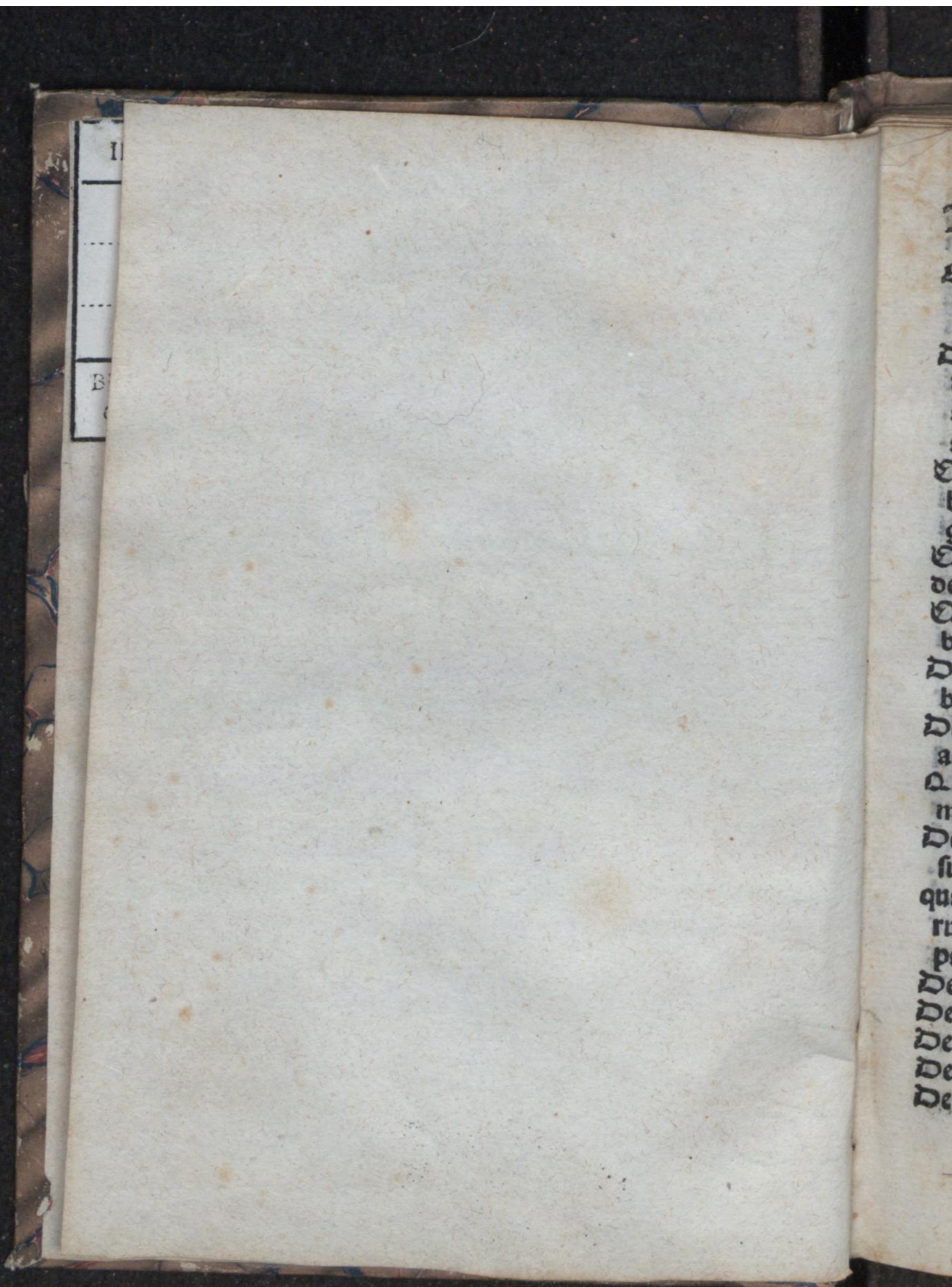

INC
Biblio
Cent

. 6

IGI 1901
GW 4758 Anm. 1
mancano le cc A1, H10
entrambi bianche

Incipit tabula hui⁹ operis.

Finis

¶ Incipiunt meditatões d
uotissime totius vite domini
nři Jesu xp̄i ꝭm sanctū Bo/
nauēturaꝫ cardinalē ordinis
minoꝝ. incipiendo q̄n̄o ange
li supplicarūt altissimo. deo
ꝓ salute humani generis vs
qꝫ ad missionē spiritussācti.

INter alia virtu/
tū ꝛ laudū preco
nia de sacratissi
ma virgīe cecilia
legitur ꝙ euāge
liū xp̄i abscōditū semꝑ porta
bat in pectore Quod sic intel
ligi debere videtur qd̄ ipsa d
vita Jesu de euangelio tradi
ta quandam deuotione sibi ꝑ
elegerat i quibus meditaba/
tur die ac nocte: corde puro ꝛ
integro attentione precipua
ꝛ feruēti cōpleta circulatiōe
reincipiens iteꝝ: ꝛ dulci hac
suaui gustu ruminās ea in ar
cano pectoris sui prudēti cō
silio collocabat. Silr̄ etiam
faciēdo suadebat suꝑ omnia
namqꝫ spūal' exercitij studia
magis necariū magisqꝫ ꝓfi-
cuum hoc credo quod ad exce
lentiorē gradū ꝑducet possit
Nūquam. n. inuenies vbi sic
doceri possis ꝯ varia blādi/
menta ꝛ caduca: ꝯ tribulatio
nes ꝛ aduersa ꝯ hostium tē/
tamenta ꝛ vicia sicut in vita
domini Jesu q̄ fuit absqꝫ de
fectu Ex frequenti ꝛ assueta
meditatione vite ipius ddu
citur anima ad quandam fa
miliaritatē ꝛ ꝯfidētiaꝫ ꝛ ha
morem ipsius ita qd̄ omnia
alia vilipendit ꝛ cōtemnit in
super fortificatur ꝛ istruitur
qd facere ꝛ quid fuget dbeat
Dico p̄rio ꝙ magis medita/
tio vite domini iesu roborat
ꝛ stabilitat mentē contra va
na ꝛ caduca ut pꝫ i predicta
beata cecilia que ita cor suū
repleuerat de vita christi ꝙ
in ipsa vicia intrare non po
terant Unde ꝛ in pompa nu
ptiarum exiens vbi tot vana
geruntur cantantibus orga
nis ipsa stabili corde soli deo
decantabat Dicens fiat do
mine cor meum. Et corpus
meum immaculatum vt non
confundar Secōdo fortificat
ꝯtra tribulatōs ꝛ aduersa ut
pꝫ i martirib' ꝭꝫ ꝙ diem bts
Ber. c. lxi. suꝑ can. tollerātia
in martiribus prouenit inde

q in xpi uulneribus tota de
uotio uersetur & iugi medita
tiõe demoretur in illis Stat
martir tripudians & trium-
phãs: totus lz laceratus cor
pore ferro. Ubi tunc omnia
mirare & respice i vulnerib⁹
Jesu vulnerib⁹ nimium patẽ
tibus ad itruendũ. Si in suis
esset uisceribus ferrũ profe-
cto sẽtiret dolorẽ si ferret suc
cũberet & negaret. Ber. inde
ẽ ẽt qđ nõ solũ martyres sed
& ↄfessores in tribulatiõib⁹ &
in ifirmitatib⁹ suis tãtã pati
entiã hũerũt & quotidie hñt.
Si legas đ beato frãcischo &
bta uirgie clara poteris iueni-
re quõ i multis tribulatõib⁹
penurijs & ifirmitatib⁹ tãtaz
patiẽtiã hũerũt q nõ solũ pa
tiẽtes sz sup oẽz estimatõem
existebãt. itẽ quottidie videɀ
potes in agentib⁹ scãm vitaz
hoc iõ qꝛ ipsoꝝ aĩe nõ erant
nec sũt i eoꝝ corpibus. sz xpi
ex deuota meditatõe vite ip
sius Tertio docet ꝯ gerẽda
ut nec vicia nec hostes irrue
re uł fallere possint. Hoc iõ
qꝛ pfectio virtutũ repit ibidẽ
. s. eius caritatis excelse pau

ptatis eximie humilitatis p
funde sapie orationis man-
suetudinis obediẽtie patien
tie ceteraꝝqz virtutũ de hoc
breuiter Ber. sup cãt. xxij. se
cõde ait i cassũ pinde qs la-
borat i acqsitõe virtutũ si ali
unde eas sperãdas putat q̃
a dño uirtutuz: cuius doctri
na seiarium prudentie cuius
Misericordie opus iustitie:
cui⁹ vita speculũ tẽpantie. c⁹
mors insigne fortitudis. idez
Ber. qui eũ seqtur erraꝛ nõ
põt nec falli Ad cui⁹ virtu-
tes imitãdas & adipiscẽdas
ex frequẽti meditatõe cor ac
cẽdit & aiatur deide diuina il
luminaꝛ virtute. ita q virtu
tem induit & a veris falsa di
scernit adeo vt plures fuerũt
illiterati & simplices q ma-
gna & pfũda dei perscrutati
sũt Propťa vñ credis q btũs
francisc⁹ ad tãtã virtutũ co
piã & ad tã luculẽtã itelligẽti
az & noticiã fallatiarũ hostis
& viciorꝝ puenerit nisi ex fami
liari cõuersatõe dñi Jesu Et
propterea sic afficiebatur ad
ipm vt quasi sua pictura fue
rit Nã in cũctis virtutibus

quātū pfecti⁹ poterat immitabatur enim. ⁊ tādē ipso conplente atq̄ pficiēte Jesu per ipressionē sacroꝝ stigmatum fuit i eū totaliter trāsformatus. Uides igit ad quē excelsuȝ gradū meditatio vite xp̄i pducit. Sȝ tāquā fūdamētū efficax ad maioris ꝯtēplationis sublimat gradū. qꝛ ibi inuenitur vnctio que paulatiȝ purificās ⁊ eleuās animā docet de omnibus de quib⁹ nō est sermo ad presens.

Excitatio ad sequentia amplectenda.

Nunc te ipsius vite xp̄i meditatione aliqualit̄ introducere cogitanti Sȝ uellē q̄ hoc a magis experto magisq̄ȝ docto accipes: qꝛ in talibus maxime isnfficiēs sum: Uerū meditās aliq̄ vtrūque dicā melius eē existimās quā penitus tacere expiētiā meā ⁊ familiariter tecū loquar rudi ⁊ impolito sermone vt melius possis q̄ dicūtur capere ⁊ vt potius studeam menteȝ reficere Non eniȝ in oꝛnatis sermonibus sed in dn̄i Jesu meditationibus insistēdo in hyeremie doctrina iducimur dicētis Sermo rudis usque ad coꝛ penetrat politus āt pascit aures Spero autem q̄ ruditati tue conferet aliquid mea modicitas. Sed in hoc magis spero q̄ si te i is exercitare sedulla meditatiōe uolueris ipȝ habebis. nō āt credas q̄ oīa q̄ ipse dixit ⁊ fecit meditari possim⁹ Ego vero ad maiorē impressionē ea sic si ita fuissent narrabo. put cōtigerit aut contigisse pie credo possent ꝑȝ quasdā imaginatorias representatiōes diuersimode ptcipi Nā circa diuinā scripturā meditari ⁊ expōef et itelligeī multifarie put expedire credo possū dūmō nō sit ꝯ ueritatē vite iusticie vel doctrine. i. nō sit ꝯ fidē vel bonos mores cum ergo me narrantem inuenies ita dixit vel fecit dn̄s Jesus vel aliȷ qui introducuntur si per scripturā probari non possit nō aliter accipias q̄ deuota meditatio exigit Tu autē si de his fructum summere cupis ita te p̄ntē exhibeas is q̄ per dn̄m Jesum dicta aut

facta narrāt ac si tuis aurib⁹ audires ⁊ oculis videres to to mentis affectu diligenter delectabilit ⁊ morose omni- bus alijs curis ⁊ solicitudi- nibus omissis. Quare te de- precor dilecte fili vt hunc la borem meum quem ad lau- dem domini Jesu ⁊ tuuz pro fectum ⁊ meam vtilitatem as sumpsi letanter suscipias ⁊ letantius deuotius ⁊ solici- us te exerceas in eodem Ini cium igitur ab incarnatione inchoandum est. Sed quedā ipsū precessisse meditari pos- sumus tam in celis circa deū et angelos: q̄z in terris circa virginē gloriosam q̄ mihi vi dentur primitus explicanda.

De meditationibus eorum que precedunt dominum Je sum christum ⁊ primo quali ter angeli pro nobis interces serunt apud deum patrem.

CUm per longissima tē- pora vltra spacium qn q3 milium annorum misera biliter iaceret genus huma- num ⁊ nullus propter pecca tum primi hominis ascende re posset ad patriam beatissi mi spiritus angelici compati entes tāte ruine ac de sua re stauratione soliciti lz pluries primo tamen adueniente ple nitudine temporis istantius ⁊ deuoti⁹ taliter domino sup plicauerunt procidētes infa cies suas ante tronū eius om nes simul cōgregati dixerūt Domine placuit Maiestati vestre rationalē creaturaz .s. hominē ꝓpter vestrā solā fa cere volūtatē ⁊ bonitate vt ipse solū eēt hic nobiscū ⁊ no bis cōtingeret vtilitas ex no strarum restauracione ruina rum Sed ecce dn̄e pereūt om nes ⁊ nemo saluat: quoniam tot annorū curriculis nemi nē vidimus De omnibus ho stes nostri triumphāt: ⁊ de ip sis ñ nostre ruine s3 tartaree spelunce replentur Ut quid ergo dn̄e nascuntur: Quare traduntur bestijs anime con sitētes tibi: Et si secunduz in stitiam uestrā hoc fiat tamen nūc est tempus misericordie. Et si primi parētes mādatū vestrū transgressi sunt subue niat miseratio vestra memē tote q2 ad uestrā imaginē ⁊ similitudinē creastis eos do mine. Aperite domine mise-

ricorditer manum vestraʒ et implete eos bñdictiõe .oculi omnium spectãt advos sicut oculi servoruʒ ad manus dominorum suoruʒ donec misereamini ⁊ subueniatis remedio .Salutari. Intellexit hoc rex ⁊ ait. Penitet me fecisse hominem hoc est penitẽtiam me agere oportet pro homine quem creaui.

quomodo precepit dominus angelo Gabrieli facere ambasciatam suam.

ET vocans archangelũ gabrielem dixit Uade ad dulcissimã filiam nostraʒ mariã desponsatam Joseph super omnes creaturas nobis charissimã ⁊ dic ei quod filius meus concupiuit speciem suam ⁊ eam subelegit in matrem ⁊ roga eã ut ipsum letanter suscipiat quia ꝑ eaʒ saluteʒ humani generis operari decreui: ⁊ obliuisci volo iniurie mihi facte. Attende hic ⁊ recordare q̃ tibi in principio supra dixi ut scilicet discas omnibus que fiunt te exhibere presentem Hic imagineris ⁊ aspicias deũ ⁊ putes ꝗ incorpore⁹ ẽ Sed aspicias eũ tanquam magnum dominum sedentem in solio excelsu vultu benigno pio ⁊ paterno quasi reconciliari volentem sine reconciliatum ⁊ hec verba dicentem .Et respice Gabrielem facie hylari ⁊ iocunda flexis genibus ⁊ inclinato vultu amoroso ⁊ reuerẽti ambasciatam domini sui sponte suscipientem.

qũo angelus venit ad mariã desponsataʒ Joseph seni.

SUrgens igitur gabriel iocundus ⁊ gaudens volitans in alto ⁊ in humana specie in momento fuit corã virgine in thalamo domuncule sue manẽte sʒ nec sic cito volauit quin preueniretur a domino.⁊ sanctã ibi trinitatem inuenit que preuenit nũciuʒ suum Scire nãqʒ debes quod excelsuʒ incarnationis opus totius trinitatis fuit lʒ sola ꝑsona filij fuerit incarnata queadmodum si alicui tunicam induenti duo ex lateribus stãtes adiuuarẽt ⁊ tunice manicas tenerẽt nunc ergo hñ hic aspice ⁊ tanq̃ ipsi fcõ p̃ns existẽs itellige oia q̃ dicuntur ⁊ fiunt O qualis ẽ

illa domūcula ubi tales sunt
⁊ alia exercentur. Nā lꝫ ubi
qꝫ sit sancta trinitas tñ ibi
nunc aliquo singulari modo
eē mediteris.i.singulares op
ationes. Ingressus ergo Ga
briel paranymphus fidelis
ad dñaꝫ dixit Aue gratia ple
na dñs tecū Ipsa uero tur/
bata nihil respondit non fuit
turbata turbatiōe culpabili
nec de visione angeli: qꝛ sepe
videre eos solita erat. Sed iu
xta verba euangelij turbata
est in sermone eius cogitans
de nouitate talis salutatiōis
Nō.n.eam sic cōsueuerat sa
lutare In qua salutatiōe cū
videret se de tribus ꝯmēdari
nō poterat humilis dña nō
turbari. Commendabatur.n.
qđ erat gratia plena ꝙ dñs
erat secum ⁊ qđ erat benedi
cta super oēs mulieres. At
humilis non poterat sui con
mendationem sine rubore ⁊
turbatione audire. Turba/
ta ergo fuit ex uerecōdia ho
nesta ⁊ uirtuosa. Cepit ēt ti/
mere an hoc esset verum non
ꝙ nō crederet āgeluꝫ dei ve
ra loqui, sed ex eo ꝙ ꝓpriū ē

humilibus q estimant vt sic
semper ꝓficere possint repu
tando magnam uirtuteꝫ par
uā ⁊ paruū defectū magnuꝫ
Tāquā ergo prudēs ⁊ cauta
nihil rñdit, naꝫ bis prius au
diuit antequā semel respōde
ret. Abbominabile est enim
virginem eē loquacē Ange/
lus autem cāꝫ sue dubitatio
nis cognoscēs ait. ne timeas
maria ne verecūderis de lau
dibus quas dixi tibi quia sic
est veritas nec solum es gr̄a
plena: sꝫ ēt toto humanu ge
neri salutem recuꝑasti ⁊ re/
inuenisti a deo. nam ecce ꝯci
pies ⁊ paries altissimi filiū q
te elegit i suā matrē ⁊ salua/
bit oēs in eū sperātes Tūc il
la respondit nō ꝯfitendo nec
negando cōmēdatōes prefa
tas sed in alio certificari vo/
lens đ quo multo plus time
bat.s.ne perderet virginitatē
suam. Querit ab angelo De
modo huius cōceptionis di
cēs. quomō fiet istud quoniā
virginitatē meam firmissimi
dño deo meo deuoui: nec im
perpetuum hoīem cognoscā
Et angelus fiet ꝑ opatiōeꝫ

spūssancti q̄ te singulari mō replebit ⁊ eius virtute cōcipies salua tibi virginitate tua: ⁊ ideo filius tuus vocabitur filius dei. Nihil.n. ei est impossibile Nā ⁊ helisabeth cognata tua cum esset senex ⁊ sterilis iam sunt sex menses q̄ filiū uirtute dei ꝯcepit Intuere.n. in his pro deo ⁊ meditare qualiter tota trinitas ē in expectando respōsionē ⁊ ꝯsensum filie sue singularis amātes ⁊ delectabiliter aspiciētes verecūdiaʒ eius ⁊ mores ⁊ uerba Et qualiter āgelus diligēter ⁊ sapiēter inducit eam ⁊ ordinat uerba sua stās inclinatꝰ reuerēter corā domina sua uultu placito ⁊ sereno fideliſ exequēſ ābasiatā suā Et ecce qualiter domina stat timorosa ac humiliter facie pudorosa nō extollitur neqʒ reputat se dignam ⁊ tñ audit magnalia de se qualia nū q̄ᵽ alicui dicta fuerunt Tandem prudentissima virgo auditis verbis angeli consensit ⁊ cum profunda dilectiōe genuflexa ⁊ iūctis manibus dixit Ecce ancilla dñi fiat mihi secundum verbum tuū Tūc filius dei statim totus ⁊ sine mora intrauit in vterū uirginis ⁊ ex ea carnem assumpsit ⁊ totus remāsit i sinu patris Potes āt hic cogitare qualiter ipse filius dei obediētiā ⁊ laboriosā legatōʒ suscipiēſ patri se iclinauit ⁊ recōmendauit: Et i eodē istāti aīa creata ⁊ ifusa fuit pfectꝰ homo ſʒ oīa corporis lineamenta ſʒ paruulus valde q² i vtero postea crescebat vt alij ſʒ nō fuit dilatata ifusio anime uel membrorum distinctio vt in alijs Erat ēt perfectus deus ⁊ ita sapiēs ⁊ potens Ut est modo gabriel autē cū domina simul genuflexit ⁊ pax cū ea surgēs se iterum inclinās vsqʒ in terraʒ disparuit ⁊ ad patriam rediens hec narrauit: ⁊ ibi fuit nouū gaudium ⁊ nouuʒ festū ⁊ exultatio magna Dña vero tota i flāmata ⁊ in amorem dei magis solito succensam sentiens se cōcepisse genibꝰ flexis gratias egit dño humiliter ⁊ deuote supplicans eidem ut eam dignaretur istruere ita q̄ in is

que circa filium suũ occurrerent fienda faceret sine defectu. Considerare debes hic quanta ẽ hodie solennitas ⁊ iubila in corde tuo ⁊ age dies leticie Jnaudita est.n. usque mõ a seculis nec unq̃ fuerat talis. Hodie nãq3 ẽ solẽnitas dei patris qui fecit nuptias filio suo in desponsatione humane nature q̄ hodie sibi filius vniuit insepabiliter hodie ẽ.n. solẽnitas nuptiarum filij ⁊ dies natalis eius ĩ vtero sed postea ex vtero. Hodie est solennitas spũssancti pp opus mirificum ⁊ singulare ipsius incarnationis qđ eidẽ attribuitur. Et hodie incipit ostendere benignitatẽ singularem humano generi. Hodie ẽ solẽnitas gloriose domine dñe misericordie que ha patre in filiã a filio in matrẽ a spũssancto in domum ⁊ tẽplum est recognita ⁊ assumpta. Hodie est solẽnitas totius curie celestis q̄ȝ incboat eorum repatio. Hodie multo magis ẽ solẽnitas humane nature q̄ȝ eius salus ĩcipit ⁊ redẽptio ⁊ totius mũdi recõcilatio. ⁊ sublimata ẽ atq3 deificata. Hodie nouam obedientiã accepit dei filius a p̄re đ nostra pagenda salute. Hodie de sũmo celo egrediẽs exultauit vt gigas ad currẽdã uiã ⁊ se ↄclusit in hortulo virginali. Hodie factus ẽ vnꝰ ex nobis ⁊ frat noster ⁊ cepit peregrinari nobiscum. Hodie de celo lux vera descendit ad pellendas ⁊ fugãdas nostras tenebras. Hodie panis viuus q̄ dat vitã mundo ↄfricatus ẽ ĩ virginali vtero s3 in cruce quasi ĩclinabo decoctus. Hodie verbum caro factũ ẽ ⁊ habitauit in nobis. Hodie clamores ⁊ desideria ꝓphetaꝝ ⁊ p̄iarchaꝝ exaudita sunt ⁊ impleta. Clamabãt.n. đsiderio ⁊ inenarrabili ⁊ dicebant Emitte agnũ ⁊c. ⁊ iterum. Rorate celi ⁊c. Et iterum Utinã dirũperes celos ⁊ descẽderes. Et iteꝝ dñe ĩclina celos tuos ⁊c. Et iteꝝ domine ostẽde faciẽ tuã ⁊c. Et alia multa qbꝰ tota scriptura ẽ plena nam hodiernũ diẽ vehementissime expectabant. Hodie est principium

⁊ fundamentum omnium so lénitatum ⁊ inicium omnis boni Nã usqz nunc indigna tus erat dominus contra ge nus humanum pp trãsgressi onem primorum parentum. Sed amodo videns filiuz eius hominem factum nõ ulterius irascetur Hodie dr esse tpis plenitudo Uides quã admi rabile opus ⁊ solemnissimuz festuz sit istud totũ ẽ delecta bile totũ est iocundum totuz desiderabile cum omni deuo tione suscipiendum iubilatio ne leticia ⁊ exultatione ducẽ dum ⁊ omni veneratione di gnissimum In his ergo me ditare delectare ⁊ iocũdare ⁊ forte ostẽdit tibi dñs ãpliora qualiter domina iuit ad heli sabeth: vt eam visitaret

Post hec recogitans do mina verba angeli qui dixit de consobrina helisabet ea visitare proposuit ad con gratulandũ ei Iuit ergo vna cũ Joseph spõso suo a naza reth ad domum ipsius que distat a hierusalem per qua tuor uel qnqz miliaria Hye rusalẽ aũt distat a nazareth p septuagintaquatuor milia ria vel circa non.n.recorda batur asperitate vel longin quitate vie: sed cũ festinatiõe iuit qz nolebat i publico diu videri. Et sic non erat ex cõ ceptu filii aggrauata vt aliis mulieribus cõiter contingit Non.n.fuit dñs Jesus one rosus matri. Conspice igitur hic quõ vadit sola cũ sponso suo regina celi ⁊ fre nõ equo sed pedibus suis. Non ducit frequẽtiam militum vel ba ronum non camerariaz vel damiselarum comitiuaz Ua dunt autem cum ea pauper tas humilitas ⁊ uerecundia omniumque virtutum hone stas ⁊ etiam dominus secum Magnã ⁊ honorabilẽ comi tiuam habet sednõ huius se culi uanam ⁊ pomposam cũ autem intrauit domum salu tauit helisabeth: illa vero ex ultãs ⁊ tota exhilarata ⁊ ac cẽsa spũ scõ surgit ⁊ ample xat eã tenerrime ⁊ exclamãs p gaudio dixit bñdictatu it mu lieres ⁊ bñdict⁹ fruct⁹ vẽtris tui ⁊ undẽ hoc mihi vt ueniat mater domini mei ad me qñ

vero virgo salutabit helysa/
beth repletus Joānes i vte
ro spiritusancto repleta est ⁊
mr̄ nec p̄ri⁹ repletur mr̄ q̄ȝ fi
li⁹: licȝ filio repleto repleret̄
⁊ mater. non quidem in aīa
matris aliquid efficiendo: sȝ
p̄ spiritū sanctū aliquid i ea
filium prenominando eo q̄ i
ipso sp̄ūssancti gratia afflueē
tior refulgebat ⁊ prior gratiā
sensit: q̄ sicut illa mariam sic
iste aduentum domini sensit
Et iō exultauit ⁊ illa ꝓphe
tice locuta est Uide q̄ta vir
tus sit in verbis domie quia
ad eorū ꝓnūciationē confer
tur spiritussanctus. Sic eniȝ
habetur q̄ ipsa erat plena ex
quo ipse sanctus spiritus ei⁹
meritis alios replebat Rn̄
dit āt maria magnificat aīa
mea dn̄m totum ꝯplens can
ticum iocunditatis ⁊ laudis
Deinde ad sedenduȝ iuerunt
⁊ dn̄a humillima in inferiori
loco. se posuit ad pedes hely
sabeth Sȝ illa in cōtinēti sur
gēs erexit eā ⁊ sederūt pari
ter querit aūt dn̄a de mō sue
ꝯceptiōis ⁊ helysabeth d̄ mō
sue: ⁊ hec sibi inuicē narrant
letanter ⁊ laudāt deū d̄ utra
que cōceptione ⁊ i gratiaruȝ
actione consistunt ⁊ agūt diē
letitie Et stetit ibidē dn̄a q̄si
mensibus tribus ministrans
ei ⁊ seruiens i omnibus q̄ po
terat humiliter reuerēter et
deuote quasi oblita se matrē
dei esse totius mūdi reginaȝ
O qualis locus qualis came
ra qualis domus in qua ⁊ in
quo morantur tales matres
talibus filiys fecūdate maria
⁊ helisabeth Jesus et Joan
nes. Sunt etiam Magnifici
senes zacharias et Joseph.

De natiuitate beati ioannis Baptiste.

Aduenīente ergo tēpor̄
suo peperit helisabeth
filium suū Domina leuauit
d̄ terra ⁊ diligēt̄ abluit vt ex
pediens erat puerullus aūt
ipsam quasi intelligens aspi
ciebat ⁊ cum eum matri por
rigere vellet caput ad eā uer
tebat ⁊ in eam solum delecta
batur iocunde. Cōsidera hic
magnificentiā ioannis Nul
lus unq̄ȝ talem bailā habuit

nec bebit. Multa ⁊ magna priuilegia reperiunt̃ de ipso q̃bus nõ insisto ad p̃sns. Die aũt octauo circũcisus ẽ puer ⁊ vocatur Joãnes ⁊ tũc aptũ ẽ os zacharie ⁊ pphetauit dicens Bñdictus dñs deus israel. Et sic in domo illa hec duo cantica facta fuerũt scilꝫ Magnificat ⁊ Benedictus. Dña autẽ post aliquã cortinã ne videretur ab hõib⁹ qui conuenerãt ad circũcisionem Joãnis auscultabat attente cãticũ illud in quo ð filio suo fit mentio: ⁊ oĩa cõferebat in corde suo tãq̃ sapientissima

De riditu Marie virginis ad domum suam.

Deinde rediit ad domũ habitationis sue nazareth. i qua reuersiõe pauptatẽ eius ad mẽtez reduc. Rediit. n. ad domũ ⁊c. in qua nec panẽ nec vinũ inuenit nec alia necessaria sꝫ nec possessiões bꝫ nec pecuniam. Stetit his tribus mensibus cũ elisabeth apð illos forte epulẽtos. Ut autẽ rediit ad pauptatẽ suã oportuit vt propriis manib⁹ laboraret p uictu. Cõpactere ergo sibi ⁊ in maiorẽ paupertatem te accedente.

Qualiter Joseph voluit dominam dimittere.

Cum autẽ simul habitarẽt dña ⁊ Joseph sponsus eius ⁊ crescente Jesus in vtero matris ppendens Joseph ipsaz grauidã eẽ doluit vltra modũ Attẽde hic bene q̃ multa bona discere poteris. Qð si dubitas q̃re voluit hic dñs matrẽ suã habere virũ q vellet eã semp virginem esse r̃ndetur pp tria. s. ne grauida infamaretur: vt viri ministerio ⁊ societate frueretur: vt diabolo partus filii dei occulteretur Cõspiciebat ergo Joseph cõiugẽ suam semel ⁊ pluries dolebat ⁊ turbatum se eidem multũ ostendebat ⁊ oculos auertebat ab ea tãq̃ a mala suspicãs ex adulterio concepisse. Uide quomodo deus pmittit suos tribulationibus vexari ⁊ temptari ad ipsorum coronaz Cogitabat autem eam occulte dimittere. Uero ad hoc dici

potest q laus eius est in euā gelio. Dicitur.n. ibi q erat iust⁹ vir. Magne namqz virtutis erat. Luz.n.cōiter dicatur q quasi sūma verecūdia furoris τ doloris sit viro adulterium vxori: tamen ipse virtuose se tēpabat τ eam accusare uolebat. Patiens hāc magnā ptransibat iniuriam nō etiam vindicās sz pietate victus volebat eā occulte dimittere. Sed dn̄a ptransiuit absqz vlla tribulatiōe: Perpendebat.n. vt videbat ipsuz turbatū τ de hoc ipsa turbabatur: hūilis tamē tacebat τ occultabat dei donuz. Potius volebat reputari vilis q̄ ppalare de se aliqd quod ad iactātiaz putaretur ptinere. Rogat autē dn̄m vt ipse remediū apponere dignaretur τ hāc sibi τ viro suo tribulatiōez auferret. Uides q̄ magna tribulatio τ ārietas erat eis τ dominus puidit vtrisqz. Misit ergo angeluz suuz qui dixit. Joseph in somnis q coniunx eius cōceperat de spiritu sancto τ ideo cōfidenter staret cum ea. Unde tribulatione cessante rediit consolatio magna. Sic τ nobis contingeret si in tribulatiōibus patientiam disceremus habere. Nam dominus post tempestatem trāquillū facit nec dubitare debes q: dominus non pmittit tribulationes ad suos venire nisi pro vtilitate ipsorū. Quesiuit Joseph de hac conceptione mirifica quam ei domina diligēter narrauit. Remanet igitur et stat. Joseph gaudens cum sua cōiuge benedicta τ vltra q̄ potest dici eaz casto diligebat amore: τ curaz ipsius fideliter gerit: τ domina cuz eo confidenter moratur: τ in sua paupertate letanter viuūt. Stat etiā domin⁹ Jesus reclusus in vtero vsqz ad menses nouez more aliorum Stat benignus ac patienter sustinet expectās tempus debitum. Compatere sibi q ad tātam humilitatem deuenit Multum debemus hāc affectare virtutē nec vnq̄ debemus ad eleuatiōez vel nostri reputatiōez tumescere qn̄ tātū se iclinauit dn̄s maiestatis

Et de solo beneficio hui⁹ tã magne,plis ꝓ nobis reclnse ⁊ nunq̃ ei possumus digne sa tisfacere. Sʒ saltem hoc corde cognoscamus ⁊ gr̃as eidem toto corde agamus ꝙ nos ex aliis assumere dignatus ẽ vt reclusi sim⁹ ad seruitiũ suuʒ Ipsuʒ quippe bñficiuʒ ẽ ho die ad nostruʒ merituʒ ⁊ per maximũ multũqʒ acceptabi le ac venerabile. Conemur: ergo toto posse mẽte reclusa ⁊ abstracta ab oib⁹ caducis eidẽ cordis puritate vacare: q: corporalis reclusio nihil aut paruʒ sine mẽtali ꝓdessʒ Eidẽ ẽt dño Jesu i hoc cõpa tere ꝙ ẽ in magna afflictiõe ⁊ fuit ab instãti sue ꝯceptio nis vsqʒ ad mortẽ .s. et com passiõe quã habebat ad aiãs ad imaginem suam creatas quas videbat sic miserabilr̃ ⁊ vilir̃ dãnari: ⁊ hec erat sibi maior pẽa q̃ʒ fuit passio cor pal᷑ Nã ꝑꝑ hãc tollẽdã susti nuit illã. Uides qũo hic pul chra fercula tibi ꝑpinata sũt Si vis corũʒ sentire dulcedi nem eam rumina diligẽter et sepe.

De natiuitate domini Jesu.

Aduenïente nouẽ mẽsiũ termino exiit edictũ ab iperatore vt describeretur vniuersus orbis scilicet quili bet in ciuitate sua Cumqʒ io seph ire vellet i ciuitatem be theleem suam ⁊ sciret instar partum sue coniungis duxit eam secum. Uadit ergo dña hoc longo intenere. Nam be theleeʒ ẽt ꝑpe hierusalem ꝑ sex miliaria Ducunt autẽ se cum bouẽ ⁊ asinum ⁊ vadũt sicut paupes Cum autem fue runt betelem q: paupes erãt ⁊ multi ꝯuenerãt eadẽ cã ho spitiuʒ inuenire nõ potuerũt Comparere hic domine no stre ⁊ conspice ipsam delica tam iuuenem quindecim eti am annorum ex longo itine re fatigatã ⁊ cũ uerecũdia in ter gentes conuersante que rentẽ ubi quiescat ⁊ non inue mentẽ. oẽs licentiam eaʒ Et deinde sic cogũtur diuertere ad quãdã viam copertã vbi hoies tpe pluuie diuertebãt Et ibidem Joseph qui erat. magister lignorum forte aliq̃ lir̃ se clausit nũc aũt diligẽtis

sime conspice oīa maxime qr referre itendo que ab ipsa do mina reuelata fuerūt ꝛ ostē sa ꝑut a quodam fratre sctō nostri ordinis habui cōputo eniз ei reuelata fuisse. Cū er go venisset hora ꝑtus. s. ī me dia nocte dn̄ice diei surgens virgo appodiauit se ad vnā colūnaз que ibi erat. Joseph vero sedebat mist⁹ ex eo for te qr nō poterat que libebat parare. Surgēs ergo ꝛ acci piēs de feno p̄sepij ꝓiecit ad pedes dn̄e ꝛ vertit se ad aliā ꝑtē. Tūc fili⁹ dei eterni exiēs de matris vtero sine aliqua molestia ꝛ lesiōe in momēto sicut erat in vtero sic fuit ex tra vteruз sup̱ fenū ad pedes virginis matris. Et mater in cōtinēti se iclinās recolligēs euз ꝛ dulciter amplectēs po suit i suo gremio: ꝛ vbere de celo pleno a spiritusācto edo cta lactauit: ꝛ liniuit ip̄m to tuз cū lacte sancto suo. Quo sancto inuoluit eū in velo ca pitis sui ꝛ posuit euз i p̄sepio Tunc bos ꝛ asinus flexis ge nibus posuerunt ora sua su per presepiuз flantes per na res: ꝛ quasi ratione vtentes cognoscerent ꝙ puer sic pau perrime contectus calefacti one tanti: frigoris tempore indigebat. Mater vero fle xis genibus adorauit eundē et gratias agens deo dixit. Gratias tibi ago dn̄e sancte pater qui filiū mihi dedisti ꝛ adoro te de⁹ eterne ꝛ te filiū dei viuit. Joseph etiā simili ter adorauit: ꝛ accipiens sel lam asini ꝛ extrahens de ea cusinuз de lana siue de borra posuit iuxta presepe vt dn̄a super ipsuз sederet. Ipsa ve ro se ibi posuit ad sedenduз: ꝛ sellaз posuit subtus cubitū ꝛ sic stabat dn̄a mundi tenēs vultū versus presepe ex toto affectu sup̱ dilectū filiū suuз

Qualiter multitudo angelo rum nūciauit xp̄i natiuitateз pastoribus.

NAto dn̄o angeloꝝ mul titudo ibi existens na tum dominum adorauerunt ꝛ confestim ad pastores iue runt: qui erant ibi forte per milliare nunciantes eis ipsā natiuitatem ꝛ etiam locum.

Erinde ascenderunt in celuz cũ canticis ꝛ iubilis ꝛ cõciuibus eaz similiter nunciantes totaqz superna curia ex illa hora magno scõ festo laudibus ꝛ gratiaꝝ actionib⁹ deo patri exhibitis venerũt oẽs ciues curie celestis qui erãt i celo successiue ẜz ordines suos videꝛ faciẽ dñi dei sui: ꝛ adorantes cum omni reuerentia ꝛ etiã mater eius laudes personabant. Quis.n. eorũ auditis nouis remãsisset in celo quin visitasset dñz suũ cõstitutũ i terra? In nullo hec superbia cadere potuissz. Et ideo dicit apostolus. Et cuz introduceret primo genituz in orbẽ dic. Et adorẽt eũ oẽs ãgeli dei. Hic de angelis meditari iocũduz puto qualiter cũqz se habuerit veritas Uenerũt etiam pastores ꝛ adorauerunt euz referentes que audierũt ab angelis. Mater vero prudentissima omnia q̃ de ipso dicebantur conseruabat in corde suo. Illi autem gaudentes habierunt.

De circuncisione dñi Jesu.

Octauo aũt die venerũt vt circunciderent. puerum: Duo magna hodie sacta sunt vnum qđ manifestuz est nomen salutis ꝛ quod ab eterno impositũ erat ab ãgelo nunciatum priusqz cõciperetur Hodie fuit declaratuz ꝛ nũciatuz ꝛ nocatuz nomen ei⁹ Jesus Jesus ãt dꝛ saluator hoc ẽ nomẽ sup oẽ nomẽ Nunc enim vt apl's Petr⁹ non ẽ aliud nomẽ sub celo in quo oporteat nos saluos fieri ẜz q̄ hodie factũ fuit qꝛ incepit dñs Jesus suuz sacratissimũ sanguinẽ hodie ꝑ nob effundere. Tempestiue.n. icepit pro nobis pati qui peccatũ nõ fecit ꝑ nobis hodie dolores portare incipit. Cõpatere igitur ei ꝛ plora cuz illo qꝛ fortiꝰ plorauit. Maz in solẽnitatibus istis multum debemus gaudere propter nostram salutem: sed multum compati ꝛ dolere ꝑpter suas angustias ꝛ dolores. Audisti in natiuitate quantam angustiam ꝛ afflictionem Habuit audis quia hodie sanguinem suuz fudit. Furit eni

caro ipsius cu͂ cultello lapi deo incisa nonne ergo com⸗patiēdū est ei Et etiā mater plorauit ergo puer Jesus plo rauit pp dolorē quem sensit in carne sua Nā verā car nem ꝛ passibilē habuit sicut ceteri homines Sꝫ eo plorā te credis ꝙ mater potuerit se a lachrymis contineri: Plo rauit ergo ꝛ ipsa quā plorā tē filius stans in gremio eius aspiciens paruulam manū suam ad hos ꝛ vultum eius ponebat quasi nutu vel signo rogās eandem ne ploraret: quam enim tenerrime dilige bat aploratu cessare volebat Similiter ꝛ mater cuius vi⸗scera totaliter commouebā⸗tur in dolore ꝛ lachrymis fi lij ꝛ nutu ꝛ uerbis consolaba tur eū Intelligebat enī tā quā prudentissima volūtatē eius quāuis nondū loquere tur Et dicebat fili si uis me aploratu cessar cessa ꝛ tu. nō .n. possum te uidere plorantē non plorare. Et tunc compas sione matris filius cum Sin gultibus dessistebat Mater vero ipsius ꝛ suos absterge bat oculos. uultumq̄ uultui applicabat. Lactabat eum ꝛ omnibus quibus poterat mo dis consolabatur: ꝛ sic facie bat quotiēs plorabat. Quod forte sepe puerorum more fa ciebat ad ostendendum mise riam nature humane quam assumpserat verissime: ꝛ ad occultandum sene a diabolo cognosceretur. Cantat nāq̄ ecclia d̄ ipo. Uagit īfans. ꝛc.

De epiphania siue manife⸗statione domini. Jesu.

Die autē. xij. puer iesus manifestauit segentibꝰ ꝛ magis ꝛ regibus illis qui gentiles erant Uenerunt er go isti tres reges cum multi tudine magna ꝛ honorabili comittiua ad illud tegumen tū i quo natus ē puer Jesus Domina sensit stripitum vel tumultum ꝛ accepit puerum Intrant illi regis domuncu lam. genua flectunt ꝛ adorāt puerum. Jesum reuerenter: Uide quam magna fuit eo rū fides. Quid enim erat cre dē quod ille puerullus sic vi

littere indutus cum pauper
cula matre inuentus ⁊ in lo-
co sic abiecto sine societate si
ne familia sine omni ornatu
essꝫ rex ⁊ dominus verꝰ: ⁊ ta
men utrũqꝫ credũt tales du
ces ⁊ talia primitiua oporte
bat nos habere Stant igitur
genuflexi coram eo ⁊ collo-
quũtur cum domina per in
terpositam personam uel ꝑ
seipsos quia sapientes erant
⁊ forte linguam hebraicam
sciebant Querũt ab eadem
domina de cõditõibus istius
pueri. Domina narrat ⁊ illi
omnia credunt. Cõspice be
ne eos q̃ꝫ reuerẽter ⁊ curia-
liter stant ⁊ loquũtur ⁊ audi
unt Aspice etiaꝫ dominam
qui cum rubore est in verbis
⁊ colloquutionibus istis ⁊
stat occulis ad terram demis
sis. ⁊ Verecundia loquitur.
Non enim delectabatur lo-
qui vel videri: Dominus de
dit ei vigorem in hoc magno
opere quia illi Reputabant
sanctam ecclesiam futuram
ex gentibus: Respice etiam
puerum Jesum nondum lo-
quitur sed stat cum maturi-
tate ⁊ grauitate tãquã itelli
gens ⁊ benigne respicit ⁊ il-
li multũ delectãtur in eo tam
visu mentali tãquã edocti ⁊
illuminati ab eo q̃ꝫ corporali
quia speciosus forma pre fi-
lys hominum. Tandeꝫ con
solatione magna recepta of
ferunt aurumthus ⁊ myrrhã
Aperientes etiam thesau-
ros suos ⁊ ponentes aliqueꝫ
pannum uel tapetũ ante pe-
des domini Jesu obtulerunt
scꝫ in persona quilibet eoruꝫ
illa tria in maxima quantita
te precipue de auro: alias au
tem pro ꝑua oblatione non
oportuisset apparire thesau
ros ⁊ tunc reuerenter et deuo
te deosculati sunt pedes eius
Tunc puer sapientissimus
vt eos magis consolaretur ⁊
in amore suo roboraret pone
rit Deosculandam eius ma
num ⁊ signauit etiam eos ⁊
benedixit. Illi ergo se incli-
nantes cum magno gaudio
recesserunt ⁊ per aliam uiam
reuersi sunt in regionem suã
Quid autem de isto auro fa
ctum. Putas quod erant
sic magni valoris. Nun-

quid domina reseruauit sibi aut ꝺpositũ fecit Ul' nũquid emit domũ ⁊ agros vel uineam :absit Nõ curat de talibꝰ paupertatis amatrix. zelans igitur dña pauptatẽ fortiter ⁊ itelligẽs filij volũtate itus docẽtis q̄ꝫ foris signa ostendẽtis. q: multũ forte aduertebat ⁊ vilipendebat totũ infra paucos dies paupibꝰ erroganit. Graue.n. erat ei tenere vel differre: vñ ⁊ totaliter expediuit ita q̄ qñ intrauit tẽplũ nõ hẽbat vñ agnũ emẽt queꝫ offerret pro filio sꝫ emit vel turturos uel columbos.

De mora dñe apud presepe.

Expedit igitur magis ⁊ uersus patriaꝫ suã regressis. ⁊ tota oblatiõe coruꝫ paupibꝰ errogato adhuc stat dña mũdi cuꝫ puero Jesus ⁊ nutritio sancto Joseph sene apud p̄sepe i illo loco patienter ⁊ humiliter usq3 ad quadragesima diẽ Stabat igitur dña more aliaꝝ mulierum dictã diẽ expectãs igressura tẽplũ. Stabat vigilans ⁊ attẽta sup custodia dilecti filii sui O deus cũ quãta diligẽtia ⁊ solicitudine ip̄ꝫ gubernabat vt non eẽt illi defectus Cum quãta reuerẽtia ⁊ pio timore etiaꝫ ipsuꝫ tractabat quẽ sciebat esse dñꝫ suũ flexis genibus accipiebat euꝫ ⁊ reponebat euꝫ i cunis. cũ quãta etiã iocũditate confidentia ⁊ cura materna ip̄ꝫ ãplexabatur ⁊ osculabatur. Stringebat etiã dulcit̄ ⁊ ꝺlectabatur i eo quẽ credebat esse filiũ suũ. Quaꝫ sepe ⁊ q̄ꝫ curiose intuebatur i cũ in vultũ ⁊ i singula ptes eiꝰ sacratissimi corporis quã prudẽter ꝯponebat membra ipsius Sicut.n. fuit humillima sic fuit Prudentissima. O quã libẽter eum lactabat. Stante dña ad p̄sepe sta ⁊ tu cũ ea ⁊ dilectare frequẽter cũ puero Jesus q: virtus ꝺ illo erit. Quelibet aĩa fidelis maxime religiosa deberet a die natiuitatis dñi usq3 ad purificationẽ saltẽ semel i die apꝺ dictũ presepe dñaꝫ visitare ⁊ orare puerũ Jesuꝫ.

De purificatione virginis.

Marie.

ADueniente autē quadragesima die ꝓut in lege statutum erat exit extra dña puero suo ⁊ ineruut habetheleem i ierusalem vt ꝑm legē sisterent cum dño. Vade ⁊ tu cū eis ⁊ adiuua portare puerū Jesuz ⁊ ꝯspice attēte singula que dicuntur ⁊ fiunt q꞉ deuotissima sunt. Veniūt ergo ad tēplum dñi. Cūqz intrassent emerunt duas turtures aut duos pullos colūbarū vt offerēt ꝑ eo sicut ꝑ pauꝑib⁹ fiebat et q꞉ erāt pauprimi credēdū magis ē ḋ pullis columbarū q꞉ ꝑ minori ꝑcio solent inueniri. Et idio in lege ponuntur vltimo loco. Et euāgelista tacet de agno q꞉ erat oblaton diuitū. Et ecce Simeon inspiratus itus ha spū sācto venit ad tēplū vt sicut respōsuz accepat videret xp̄ꝫ domini. Cuz autē festina ret veniēs ⁊ vidisset cū statiꝫ cognouit ꝓphetico spiritu ⁊ accedens genuflexit. Puer aūt erat itra brachia matris ⁊ bñdixit eū. ⁊ aspiciens matrez inclinauit se ostendēs se velle ad eū ire. Quod mater intelligēs q̄uis admirās porrexit cum Symeon. Ille aūt gaudēter ⁊ reuerēter i ulnis suis eū suscipiēs surrexit benedicens eū ⁊ dicēs Nunc dimittis seruuz tuum ⁊c. Et ꝓphetauit ḋ passiōe ipsius su puenit ⁊ Anna ꝓphetissa ⁊ adorās similiter ḋ illo loquebatur. Mater uero sup his admirās oīa conseruabat in corde suo. Deinde puer Jesus extēdens brachia uersus matrez ad eā redijt. Postea vadūt ad altare ꝓfessionē faciētesque represētatur ꝑ uniuersum mūdum. Procedūt alacrit̄ illi duo venerabiles senes Joseph ⁊ Symeon tenentes se per manus ⁊ cum exultatione magna iubilentes ⁊ psalentes dicebant: Cōfitemini domino quoniaz bonus ⁊c. Quoniam hic est de⁹ deus noster ⁊c Sequitur uirgo mater portās regnum Jesum ⁊ Anna sociat eam Vade ex latere cum reuerentia iubilans cum gaudeo ⁊ laudans deum Ab istis ergo fit processio paucis quidem sed

valde magnis ⁊ representan
tibus quasi de omni genere
hominum Cum autem per/
ueniunt ad altare mater cuꝫ
reuerentia genuflexit ⁊ obtu
lit dilectissimum filium suuꝫ
deo patri suo dicens Accipi
te pater excellentissime uni/
genitum uestrum queꝫ secon
dum mandatum uestre legis
offero. vobis quia primo ge/
nitus meus est .Sed rogo
pater ut eum mihi reddatis.
Et surgens dimsit. super al
tare. O deus qualis oblatio
est ista nunq̄ aseculo talis fa
cta fuit nec erit. Respice be/
ne singula. Stat puer Jesus
sedens super altare sicut qui
libet alius puerulus ⁊ facie
matrem respicit. ⁊ alios hu/
militer ⁊ patienter expectat
quid deinceps fieri debeat.
Aduocantur sacerdotes ⁊ re
dimitur deus tanq̄ seruus qn
qꝫ siclis more alioruꝫ Siclis
erat genus monete. quib⁹ ha
Joseph sacerdoti solutis ma
ter letantur recipit filium.
Accepit etiam de manu Jo-
seph dictas aues vt eas offer
ret et genuflectens ⁊ tenens
eas manu sua eleuata occu/
lis que in celuꝫ porrectis eas
obtulit dicēs Accipite clemē
tissime pater hāc oblationeꝫ
⁊ hoc munusculū ⁊ primū do
nū qđ paruulus puer vester
vobis hodie de sua paupta/
te psitat Sꝫ puer Jesus ma-
nus suas ad aues porrigens
oculos ad celū leuauit. ⁊ nec
dum loquens gestibus. vna
cū mre offerebat. ⁊ posuerūt
eas super altare. Vidisti qua
les oblatores sunt isti mr ⁊ fi
lius Nūqd potuit talis q̄s/
uis pua oblatio repudiari.
Absit Sꝫ potius p manus
āgelorum fuit i supna curia
psitata ⁊ valde accepta. ita
q̄ tota iubilās exultauit. po
stea virgo beata discessit d̄ ie
rusalē ⁊ visitauit Helysabet
volens videre Joānē āteq̄ d̄
ptib⁹ illis discederet. Vade
tu semp cū ea q̄qꝫ ierit coraꝫ
dn̄o si forte bn̄dixerit tibi Ali
qb⁹ aūt dieb⁹ ibi mora ꝯtra
cta discedūt volētes redire
nazaret Si aūt in p̄dictis vis
iformari d̄ hūilitate ⁊ paup
tate cōsidera oblatiōeꝫ redē
ptorꝭ ⁊ legꝭ obseruatiōe ⁊ d̄

facili poteris aduertere.

De fuga dñi in egyptum.

Dum pgerēt versus nazaret nescientes adhuc sup hoc ɔsiliū dñi ⁊ herodes pareret se ad necez pueri Jesu: angelus dñi apparuit i sōnis Joseph dicens ei vt cum puero ⁊ matre fugeret in egyptū qꝛ Herodes volebat animaz pueri pdere Joseph vero euigilans ⁊ excitās matrē dixit ei Jpa uero incontinēti surgēs nulla mora contracta voluit iter arripere. Cōcussa sūt.n.ad hanc vocem oia viscera eius ⁊ etiā circa salutē filij sui nolebat negligēs inueniri. Jgitur icōtinēti ceperūt ire versus partes egypti. Cōspice ⁊ meditare predicta ⁊ quomodo dormientē pueruz Jesuz aleuāt ⁊ cōpatere eis Et attēde hic diligēter quia multa bona ɔsiderare potes in pñti negocio. Prio cōsidera queadmodū dñs i sua psona suscipit cūcta prospera ⁊ aduersa ⁊ cū simile tibi contigerit nō sis ipatiēs Nā iuxta mortē inuenies valere. Ecce eiz natiuitate sua xp̄s magnificatus fuit a pastoribus tanq̄ deus ⁊ paruz post circūcisus fuit tāq̄ peccator. Deinde venerunt magi ip̄m plurimū adorātes ⁊ ip̄e nihilominus Jn stabulo permanens stat inter bestias ⁊ plorat vt alicui⁹ hominis filius Postea pñtatus fuit i tēplo quē multum extulerunt Anna ⁊ Symeon. Cum ergo consolationez habueris tribulationez expecta ⁊ ecōuerso. Unde in eis nec extolli nec frangi debemus. Dat ergo deus consolationez ad spem subleuandam ne deficiamus ⁊ tribulationem ad humilitatem conseruandam ut cognoscentes miseriam nostram semper i suo stemus timore. Ad nostrā igitur instructionē ipsum hoc fecisse meditemur. Consideratio qūo dñs pmittit suos tribulationibus ⁊ psecutionibus vexari. Nonne erat magna tribulatio matri ⁊ Joseph cū viderent puerū ad occisiōez q̄ri: Quid ergo graui⁹ audire potuerūt ergo eiz in eis hec tribulatio, quia

licet sciret ipm dei filiũ esse: tñ poterat sensualitas eoꝝ turbari ⁊ dicebãt. Dñe de⁹ omiptẽs quid oportet ꝙ iste filius tuus fugiat? nõne potes hic euꝫ defendere? Et in hoc erat eis tribulatio qꝛ in terrã lõginqꝫ oportebat eos ire quã ignorabant ⁊ ꝑ vias asperas: dña ꝓpter iuuẽtutẽ Joseph ꝓpter senectutẽ. Ipse .n. puer quẽ portare habebãt vix erat duorꝫ mẽsium: ⁊ pegrinari habebãt i terraꝫ alienam paupes ⁊ nihil habente. Respice ꝙ oĩa ista sũt afflictionis mſne. Fugiebat ergo dñs a facie serui diaboli: portabat eũ mater tenera ⁊ iuuenis valde. Et fact⁹ Joseph senex in egiptuꝫ ꝑ viaꝫ siluestrem ⁊ obscuraꝫ nemorosaꝫ asperã ⁊ ihabitatã per viam etiã valde longaꝫ. Sed qñõ faciebat de victu? vbi ẽt vel qñõ de nocte quiescebãt ⁊ hospitabãtur: Raro .n. domos in illo deserto inueniebant. Compatere ergo eis ⁊ adiuua pueꝝ Jesuꝫ portare: ⁊ seruias in omnibus quibus potes.

Qualiter vicit dña cũ puero Jesu i egypto morans ibi

Ⅰ Uerũt ergo ad quãdaꝫ ciuitatẽ ⁊ ibidẽ aliquaꝫ domũculã inuenerũt ⁊ habitauerunt ibi ꝑ septem ãnos tanqꝫ peregrini ⁊ aduene paupes ⁊ egeni. Legitur aũt de dña ꝙ colo ⁊ acu q̃rebat sibi ⁊ filio necessaria dña mũdi pauptatis amore. Multũ sup oẽꝫ modũ isti pauptateꝫ dilexerũt: ⁊ eideꝫ ꝑfecte vsqꝫ ad morteꝫ fideꝫ seruauerunt. Cõspice bene dñam mũdi in laborib⁹ suis suẽdo filãdo et texendo quõ facit ea diligenter hũiliter atqꝫ sollicite: habẽdo nihilominus diligẽtissimã curam super filio suo et sup gubernatiõe dom⁹: nec nõ vigilijs ⁊ orõnibus iuxta posse semper fuit intẽta. Toto igitur affectu eidẽ ꝯpatere ⁊ cõsidera ꝙ nõ habuit gratis regnuꝫ domia regni. Sꝫ aliquotiens forte ꝯtingebat ꝙ alique bone matrone videntes eius paupertatem ⁊ sanctã ⁊ honestam eius conuersationeꝫ aliqua trãsmit-

tebant eidem que humiliter
⁊ cū gratiarum actione reci
piebat. Sȝ ⁊ sanct⁹ Joseph
senex aliquid operabatur in
arte lignaminis. Undiqȝ cō
passiones occurrunt Maria
cuȝ lachrymis ⁊ compassio-
ne magna valefaciens eis q̄
sine aliqua causa remanent
ad peregrinandum: ibidem
per septemqȝ ānos in sudore
vultus sui vixerunt.

Hic incipias meditari die
Martis.

De reditu dn̄i de egypto.

Completis septeȝ ānis
quibus dn̄s peregrina
tus ē in egyptuȝ angelus do
mini apparuit in sōnis. Jo-
seph dicens Tolle puerum
⁊ matrem eius ⁊ vade in ter
ram isrl'. Defuncti sūt.n. qui
querebant aiam pueri. Qui
accepit pueruȝ ⁊ matrē eius
⁊ rediit in terram isrl'. Et cū
fuit ibi audiēs q̄ Archela⁹
fili⁹ Herodis regnaret ibi ti
muit illo ire. Et ideo moni-
tus ab āgelo iuit in galileaȝ
ciuitatē nazareth⁹ fuit autē
reditus eius circa festū. Epy
phanie.s.scda die fȝ q̄ i mar
tylogio legitur. Mō dilige-
ter atēde q̄ pia meditatio ē
valde. Redeas igitur in egy
ptum eā visitādi puerū: ipse
videns te statiȝ occurret tibi
quia benignus affabilis ⁊ cu
rialis est. Tu vero genufle-
ctens deosculare pedes eius
⁊ tunc dicet tibi. Data'ē no-
bis licentia redeundi ad ter-
ram nostram ⁊ cras hinc re-
cedere debemus: bona hora
venisti et redibis nobiscum:
cui alacriter respōdeas: Ex
hoc multum gaudere: ⁊ q̄
eum optas sequi quocunqȝ
ierit. Meditari ista forsitan
alicui puerile videbitur ⁊ ali
quis forte arridebit de hoc:
tamen existimo q̄ multuȝ va
lent ⁊ ad maiora transmit-
tunt. Postea dominus Je-
sus adducet te ad matrem:
tu vero genuflectēs fac ei re
uerentiam ⁊ sancto seni. Jo
seph et requiescas cum eis.
Mane sequenti videbis ali-
quas bōas matronas de cō
trata ⁊ etiam homines ve-
nientes ad sociādū eos vsqȝ
extra portā ciuitat' pp placi

bilē ⁊ sanctā ꝯuersatiōez ipo rū ꝯ Predixerat.n. discessuz suū p viciniā per plures di es qꝛ nō erat ꝯueniēs ꝙ subi to q̄si furtiz recederet. ⁊ Incipiūt igitur recederit: ⁊. Joseph cū hōīb⁹ p̄cedit ⁊ dn̄a seq̄tur a lōge cū matrōis. Tu vero accipiēs puerū p manū vade i medio āte matrē. Cū autē sūt extra portā Joseph nō patitur plus sociari. Vere hic eis ꝯpati potes cū ille cuius ē terra ⁊ plenitudo ei⁹ p se ⁊ matre: ⁊ nutricio suo sic pauptatē artā elegerit ⁊ i tāta penuria vixerit. Multū eniz relucet pauptas sanctissima i eis vt eā nobis amabilē ⁊ imitabilem oñderēt. Tādem gratias eis agētes rede unt. Sed quomō redijt puer Jesus adhuc ifātulus tener rim⁹: Difficilioꝛ mihi videtur regressus q̄ȝ access⁹. Naz quando venit i egyptum ita paruulus erat ꝙ poꝛtari poterat: nūc autez sic magnus ꝙ poꝛtari nō potest: ⁊ sic par tius ꝙ per se ire non pōt. O puer egregie ⁊ d̄licate rex celi ⁊ terre quātum laboꝛastis p nobis: ⁊ q̄ȝ cito incipistis Unde ꝓpheta in ꝑsona vestra predixit: pauper suz ego ⁊ in laboꝛib⁹ a iuuētute mea pēurias magnas laboꝛes ar duos ⁊ afflicionem constantissime accepistis: habuistis vosipsuz odio pꝛo amoꝛe nostro. accepe igitur puerū Jesū ⁊ pone sup asellū ⁊ fideliter ducas eū: ⁊ cū descēdere voluerit letāter euz in bꝛachijs suscipias Uadūt igitur p desertum per quod venerunt ⁊ in ipso itinere poteris compati eis: ⁊ respice eos fatigatos ⁊ laboꝛe diuictos tam de die q̄ȝ de nocte parum q̄etis habentes:

Quomodo puer. Jesus rediēs de egypto obuiauit Joanni baptiste in deserto.

Cum autē fuerunt pꝛope finez deserti inuenerūt Joānez baptistā qui iaz ibi penitētiaz agere cepit cū tamen nullum haberet peccatuz. Meditare quomodo suscepit eos alacrit̄ ⁊ ibi aliquātulum subsistentes comederunt cuz eo illa cruda cibaria. Tandem imensa recrea

tione spiritus habita valefe cerunt ei. Tu autē in aduētu ⁊ in disscessu genuflecte Joā ni deosculās pedes bñdictio nē petēs: ⁊ ei te recōmēdans

De trāsitu dñi. Jesu reuertē tis ď egypto p domū zacha rie.

Postea trāseūtes ⁊ eun tes applicuerūt ad do mū helysabeth vbi magnum ⁊ iocūdū festum fāctū ē iter eos. Et ibidē audiēs q. Ar chela⁹ fili⁹ Herodes regna ret i iudea timuit: ⁊ admoni tus ab angelo i sōnis postea iuerūt i galileā ciuitatez na zareth cum maria ⁊ Joseph

Quomodo applicuit. Jesus nazareth.

Ecce reduxim⁹ puerum Jesum de egypto: ⁊ oc currerunt sorores domine ⁊ alij consanguinei ⁊ amici ad visitandum eos, postea in na zareth remanēt ⁊ pauperez vitaz ducūt. Exinde vsqz ad duodecimuz pueri Jesu eta tis annū aliqd nō legitur de ipso, faciebat enim seruitia matri. Humiles dña nō ha bebat alium seruientem.

Quomō puer Jesus remā sit in hierusalem.

Cum autez esset. Jesus ānorū duodeciz ascēdit in hierusalē fm cōsuetudinē diei festi ⁊ pceptuz: durabat p dies octo. laborauit et nūc puer Jesus in itinerib⁹ lon gis: ⁊ modo vadit vt hono ret patrē suū celestē in festis suis. Eteniz amor sumus est iter patrez ⁊ filiū. Stabat er go dñs legis obseruās legez ⁊ iter alios cōseruās humili tatē q̄si qdā ali⁹ paupculus Cōsūmatis aūt dieb⁹ festi re cedētib⁹ pētib⁹ ipse i hierusa lē remāsit. Cūz ergo mater ⁊ Joseph p diuersas vias in cedētes venissēt i sero ad lo cū vbi dicta ꝯplebatur ⁊ vbi hospiciū ďbebāt hēre: vidēs dña Joseph sine puero quez cū ipo redire spabat: q̄rit ab eo vbi ē puer? Et ille: nescio q: fi redijt mecū: tecū. n. redi re putabā. Tūc illa dolor ve hemēti ꝯcussa cū lachrymis dixit fi redijt mecū: video q fi bñsitiuz meū custodiui. Et

velociter icipiēs ire p domos quātū ɔcēter potuit illo sero circuibat querens de ipso et dicens Vidistis vos filiū me um Et uir p ardore ⁊ dolore desiderij se sentiebat Joseph vero senex sequebatur eadez: quo nō inuento qualē qetem habere poterāt: Quid enim erat perdere Jesuz Conspice bene ipsaz ⁊ vehementer con patere: qꝛ i angustia ē posita aīa ei⁹. Non ergo turbemur quando videmus ꝙ Jesus p mittit tribulari ñ solū servos suos sz etiam matrē suā ⁊ tri bulatiōes sue signa sūt sue di lectionis ⁊ nobis expedit an te eas habere. Tandē dña in se recludēs ad orationē ⁊ plā ctū se vertit dicēs. O deus ⁊ pater eterne clemētissime vo bis placuit dare mihi filiū ve strū ⁊ ecce pdidi eū ⁊ nescio vbi sit: reddite eum mihi. O pater tollite mihi istā amari tudinē ⁊ ostendite mihi filiuz meū. respicite ad afflictionez meam ⁊ nō ad meā negligen tiam. incaute me habui sed ignorans feci ⁊ pp bonitatē vestraz reddite eū mihi quia

sine ipso uiuere nō possūt O fili dilectissime ubi es Quid ē de te. Apud quē hospitat⁹ es Nūqd ad patrez tuū re dysti i celuz Scio ꝙ deus es ⁊ dei filius sz qūo mihi non dixisti. Sz nūquid ab aliquo es quesitus insidiose: Scio eniz ꝙ homo verus es ex me natus: ⁊ alias te ab herode quesitū i egyptū portaui pa ter tu⁹ ad oī malo te custodi at fili mi pp quam ergo cāz recessisti ba me. O fili mi ne tardes venire ad me. Nūqz ex quo natus es vsqz modo sine te fui. modo autez sine te sū: ⁊ nescio qd de te factuz sit Tu scis qꝛ tu es spes mea vi ta mea ⁊ oē bonū meū ⁊ sine te esse non possuz. Indica mi hi vbi es ⁊ quomō te ualeaz inuenire. Talibus ⁊ silib⁹ di ctis per totā noctez āgustia batur super dilecto filio suo. Mane uero sequēti tempesti ue domum exeūtes querebāt euz p circūstātia loca Naz p plures vias patebat reditus Die uero sequendi circuendo bibāt p alias vias querētes euz inter cognatos ⁊ notos.

Quo etiã tunc nõ iueto ma ter quasi sine spe anxiabatur nec poterat cõsolari. Tertia vero die redeuntes in ierusa lem inuenerunt euz in tẽplo sedẽtẽ in medio doctor̃. Tũc gloriosa uirgo maria uidens euz exhilarata reuiuiscẽs ge nuflexit ⁊ cuz lachrymis deo gratias egit. Puer antẽ Je sus vidẽs matrẽ venit ad cã quẽ ipsa iter brachia suscepit ⁊ osculãs dulciter posuit vul tum ad vl'tuz ⁊ ponẽs euz in gremio suo aliquãtuluz cuz eo regeuit: neqȝ eniz tũc loq̃ p̃ teneritudine potuisset po stea respiciens in facie eius dixit ei. Fili quid fecisti nobis sic Pater tuus ⁊ ego dolẽtes querebamus te ⁊ ille Quid ẽ q̃ me querebatis Nesciebatis q̃ i his q̃ patris mei sũt oportet me esse Quod ver bum illi. Non intellexerunt dixit ergo illi mater. Fili uolo Quod redeam⁹ domum nõ ne uis redire nobiscum. Et ille. Ego faciam quod pla cuerit uobis. et redijt cum il lis nazaret cõsidera i p̃dictis tria mirabilia ualde primuz q̃ q̃ vult dño adherere non debet inter ↄsanguineos cõ seruari sȝ ab eis discedeř Nã puer Jesus dimisit diligẽtis simã matrẽ cũ opibus patris sui intẽdere voluit: ⁊ etiã q̃si tus inter cognatos ⁊ notos nõ fuit inuẽtus secũdũ quod q̃ spiritualiter viuit nõ mire tur si aliquando mẽte tepida remanet ⁊ sibi uideatur dere lictum se esse a deo qđ ⁊ ma tri hoc contigit non ergo ut mater tabescat sȝ diligẽter eũ q̃rat p̃ cõtinuũ exercitiũ spiri tus in sacris meditationibus ⁊ bonis operibus persistẽdo ⁊ inueniet eum Tertiuz qđ nõ debet quis esse p̃prij sen sus uel proprie uoluntatis.

Quid fecerit domin⁹. Jesus a duodecimo sue etatis anno vsqȝ ad principiũ trigesimi.

Reuersus igitur dñs Je sus đ hierusalẽ cum pa rentibus suis i ciuitate naza reth erat subditus illis ⁊ abi tabat ibidẽ cuȝ eis ab inde us qȝ ad principiũ trigesimi ãni nec in scripturis reperitur qđ

in toto isto tpe. Aliquid fe-
cerit: quod mirabile videtur
valde. Quid ergo meditabi-
mur ip3 fecisse: Stetit ne do
minus ociosus tanto tẽpore
vt nihil faceret Si enim fecis
set cur non fuisset scriptum si
cut reliqua facta sua: Sed at
tende hic bene patenter vide
re poteris ꝙ nihil faciẽdo fe
cit magnifica. Subtrahebat
ergo se a cõsortio ⁊ ꝯuersati
one hõi Ibat ad sinagogam
⁊ stabat ibi multũ in oratiõe
in loco viliori se ponens ⁊ re
dibat. domũ stabat cum ma
tre. ⁊ aliquãdo nutriciũ suu3
adiuuabat. ¶Per trã sibat eũ
do ⁊ redeũdo inter homines
acsi nõ videret homines. Mi
rabantur cũcti cernẽtes iuue
nẽ tã speciosu3 q nihil opera
batur laude dignũ: Expecta
bãt eni3 ꝙ magnifica faceret
⁊ opa ꝓbi viri. Cũ eim puer
erat ꝓficiebat etate ⁊ sapien
tia cora3 deo ⁊ hõibus. Sed
ecce crescens et perueniens
ad vigesimum annum ⁊ etiã
ad vigesimum quintum ⁊ ul
tra nulla opera facta sunt ꝑ
sentãtia vel precedentia spẽ
aliquam ꝓbitatis vel uerita
tis Stupebant vehementer
dicentes ⁊ deridẽtes. Ipse q
dẽ inutilis ẽ ipse est idiota ⁊
homo de nihilo: stultus ⁊ insi
piens nec etiã litteras dicit.
Uides quid faciebat nil fa-
ciendo: reddebat se uilẽ ⁊ ab
iectũ vt dixit hõibus. Mai⁹
est hoc q̃3 edificare ⁊ vincere
ciuitates iuxta sapiẽtia Salo
monis. Milior est patiens
viro forti: ⁊ qui dñatur ani-
mo suo expugnator est vrbiũ
Usq3 igitur quo pueniẽs ad
hũc gradum nihil tibi videa
tur te fecisse. nã i ueritate oẽs
sumus intiles ẽt cu3 bene fe
cerimus iuxta uerbu3 dñi q2 i
hoc abiectiõis gradu nõdu3
sumus inueritate sed in vani
tate. fabricabat Igitur do-
minus gladium humilitatis
sic faciendo vt per prophetaz
fuerat ei predictum. Accin-
gere gladio tuo super femur
tuu3 potentissime. Senex Io
seph querebat victum de ar-
te lignaminis. Domina vero
colo ⁊ acu precio laborabat.
parabat victum sponso suo
⁊ filio. ⁊ alia experientia fa-

ciebat Non. eniz habebat ser
uientem Compatere igitur si
bi qꝛ sic suis manibus labora
re oportet Compatere domi
no Jesu qꝛ ipse eā adiuuabat
fideliter ⁊ laborabat in his q̄
poterat Intuere euz humilia
obsequia ꝑ domum facientē
⁊ dominā similiter. Cōspice
tres ipsi simul comedunt ad
vnā mensaz ꝑ singulos dies
non exquisitas sed pauperes
epulas sobrie sumentes et si
mul colloquentes Et intuere
dominum Jesuz suꝑ unuz cu
biculuz i'sero post orationē se
componere ⁊ per singulas no
ctes tam longissimi tēporis
sic humiliter vt quicūqꝫ aliꝰ
pauꝑculus d' populo. Sic eiz
persenerat quolibet sero in
hoc statu. Debes ēt cōspice-
re uirginem in suo cubili si-
militer in alia parte.

De itinere domini. Jesu ad
baptismum d' ipo baptismo.

COmpletis igitur uigin
tiocto annis sue etatis
quibus vt dictum est Sic hu
militer vixerat. Et habiecte
dixit matri sue. tēpus ē vt va
dam ⁊ glorificē ⁊ magnificez
patrem meuz ⁊ oñdā me mū
do ut operar aiarum salutem
ꝓ qua huc me misit. Cōforta
ri igitur. Mater charissima
quia cito redibo ad te ⁊' genu
flectēs cuz humilitate petijt
benedictiōez. Ipsa vero vir-
go gloriosa similiter genufle
ctens cuz lacbrimis eū āple-
ctēs tenerrime dixit. fily mi
bñdicte vade cuz bñdictione
patris tui ⁊ mea. Esto me-
mor mei citoqꝫ redire memē
to. Sic ergo reuerēter eū licē
tiat. Uadit āt solus dominꝰ
mundi. Non enim habebat
discipulos. Intuere ergo euz
diligenter quomodo vadit so
lus nudis pedibus per tam
longa itinera Uadit ergo do
minus Jesus sic. Humiliter
continuatis diebus quousqꝫ
ꝑuenit ad Jordanem hele-
mosinam petendo per viam
ob paupertatis amorem. nō
enim portabat pecuniā Cuz
ergo venit ad. Jordanem in
venit ioannē baptistā pecca
tores ⁊ turbā magnā q̄ illuc
cōcurrebat ad predicationē

ipsi⁹ baptizātē. Habebāt eiꝫ eū quasi christū. Dixit ergo ei dominus Jesus Rogo te vt me cū istis baptizes. Joannes vero intuēs eū spiritu ꝓphetico cognoscens timuit ⁊ reuerenter dixit. Ego ha te debeo baptizari. Cui dominus Jesus Sine modo. Sic nos decet implere omnē iusticiam nō dicas hoc modo nec me diuulges q: nondum venit tempus meū. sꝫ me baptiza. Nūc ē tēpus humilitatis non maiestatis. ⁊ iō implere volo omne exempluꝫ humilitatis Postq̄. Joānes vidit domini volūtateꝫ obediuit ⁊ eū baptizauit. Spoliat se dominus maiestatis sicut q̄libꝫ alius omūculus ⁊ mergit se in aquis frigidis tēpore frigoris magni pro amore nostro. Operatur nostrā salutē ꝯstituens sacramentū baptismi: et lauans nostra crimina despōsat sibi vniuersalē eccl'aꝫ ⁊ singulariter oēs animas fideles. Naꝫ i fide baptismat͡ꝭ dspōsamur dño nostro Jesu christo dicēte ꝓpheta i ꝑsona ipsius: Desponsabo te mihi in fide Et ideo cātat ecclesia Hodie celesti sponso ⁊c. Descendit enim ⁊ quieuit spiritus sanctus super eū i specie columbe. ⁊ vxor patris intonuit Hic est filius meus ⁊c.

De ieiunio ⁊ tentationibus passis a domino in deserto.

Postquā dñs Jesus fuit baptizatus incontinēti perexit i desertum super quēdā mōtem ubi ꝓprie dicitur carētena. ⁊ ieiunauit q̄dragita diebus ⁊ quadraginta noctibus. Respice aia christiana quomodo uadit Jesus in solitudineꝫ ieiunat orat uigilat iacet ⁊ dormit i plana terra ⁊ hūiliter cuꝫ bestijs ꝯuersatur. Nā quatuor hic tāgūtur que spiritualis exercitij sunt ⁊ mirabiliter se adiuuāt .s. solitudo ieiuniuꝫ oratio ⁊ afflictō corporis. ⁊ ꝑ ista maxime perueniř poteris ad cordis puritatē que puritas nimiū ē ꝑoptāda eo qꝫ omnes virtutes quodāmō comprehendit. Continet enim charitatem humilitatem patiētiā

et ceteras virtutes ꝛ remo‑
tiõꝫ oīuꝫ viciorum: quia cuꝫ
vicijs vel defectu virtutis nõ
stat puritas cordis. Est enim
puritas cordis talis ꝙ ꝑ eaꝫ
meretur homo videre deum
sicut dicit dñs in euangelio.
Beati mundo corde qm̃ ipi
deuꝫ videbũt. Ipsum autem
dñꝫ sepe in hac solitudine cõ
sidera cõspiciens qualiter ia
cet de nocte in terra. Queli‑
bꝫ eiꝫ aīa fidelis deberet euꝫ
semel in die ad minus visita
re maxime ab epyphania vſ
qꝫ ad quadraginta dies qbꝰ
ibi mãsit. Completis autem
xl. diebus dñs esuriuit. Tũc
tentator accessit volens ꝓba
re eũ vtruꝫ esset filiꝰ dei. Tẽ
tauitqꝫ euꝫ de gula dicẽs Si
filiꝰ dei es dic vt lapides isti
panes fiant. Sed nõ potuit
magistrum decipere. Tali‑
ter eim r̄ñdit ꝛ sic se habuit
qđ nec scire potuit aduersa
riꝰ quod volebat. Nõ eiꝫ ne
gauit nec asseruit se esse filiũ
dei ſꝫ cũ auctoritate scriptu
re conuicit. Et nota exemplũ
domini ad resistendum gule
Nã ab ipsa abstinẽtia ichoã
dum est si vicia volumus su‑
perare. Unde dicitur qđ qui
gule succũbit imbecillis ad
alia vicia deuincenda vel de
uitãda reddatur. Sicut eim
dicit glſup. Math. Nisi pri
us gulã refrenet frustra ꝯtra
alia vicia qs laborat. Post
ea dyabolus assumpsit eũ ꝛ
portauit in hierusalem. Con
sidera hic benignitatem ꝛ pa
tiẽtiaꝫ dñi. Permisit eniꝫ se
portare ꝛ pertractari ab illa
cruenta bestia qꝛ suũ sangui
nẽ ꝛ oium amicoruꝫ suoruꝫ si
tiebat: statuẽs eũ supra pina
culum templi tentabat eum
de vanagloria. Uidisti qũo
dñs Jesus fuit contractus ꝛ
tentatus: non mireris ergo
si nos tentamur. Deinde du
xit eum super montem excel
sum valde: ꝛ ostendit ei om‑
nia regna mundi: ꝛ ibi eum
de auaricia tentauit sed mi
nime superauit.

De admĩstratiõe facta ꝑ an
gelos dño. Jesu christo.

Victoria autẽ facta ve
nerunt angeli ꝛ mini‑
strabant ei. Hic autẽ diligen

ter attende ⁊ conspice domi-
nuꝫ comedentē solū circūstā
tib⁹ āgelis. In mōte illo nō
erat habitatio hominuꝫ nec
cibi pati: ſꝫ aliūde āgeli pa
rata cibaria portauerunt: si
cut dicitur ī libro. Danielis.
Uenerunt āgeli ī multitudi
ne magna ad dñm Jesū ⁊ a-
dorantes eū prociderūt ī ter
rā dicētes. Salue dñe Jesu
deus noster ⁊ dñs nr̄. Et do
min⁹ hūiliter ⁊ benigne rece
pit eos: ⁊ cū capitis īclinati
one dicūt ei āgeli. Dñe mul
tum ieiunastis quid vultis ⁊
vobis paremus? Et ille. Itē
ad matrem meam charissi-
mā ⁊ si hꝫ aliquid ad man⁹
deferte: q2 nullo cibo sic libē
ter vescor sicut de suis. Tūc
duo de ipsis pergētes in mo
mēto fuerūt cū ea: ⁊ eā reue
rēter salutātes modicū pul-
mētū qd̄ sibi ⁊ Joseph para
uerat ⁊ toaliā cū aliis opor-
tunis portant ⁊ forte dñā ali
quos pisciculos procurauit.
Reuersi ergo posuerūt ī pla
na terra ⁊ mense benedictio-
nē pagūt. Cōspice eū bene ī
singulis q̄ agit. Sedet eniꝫ
in terra cōposite ac curialit̄
⁊ sobrie comedūt. Circūstan
tes angeli ministrabant dño
suo: Alius seruit de pane ali
us de vino: alius parat pi-
sciculos: ⁊ alii cantāt de cāti
cis syon ⁊ iocūdātur ⁊ diē fe
stū habent cū eo: cōsideran-
tes deuꝫ ⁊ dñm suū. ⁊ totius
mundi creatorē qui dat escā
omni carni. Tandeꝫ sumpta
refectiōe dixit angelis vt re-
portarent res quas accepe-
rāt ⁊ dicant matri sue ꝙ cito
redibit ad eā: ⁊ dixit angelis
Redite vos ad patriā ⁊ gau
dia vestra: me aūt pegrinari
opꝫ adhuc. Rogo eīm vos
vt me recommendetis patri
meo ⁊ toti curie celesti. Qui
procidentes in terram et be
nedictionem petentes redie-
runt ad patriam.

Quomodo Joānes ostendit
Jesum digito ⁊ de reuersiōe
Christi ad matrem.

Domin⁹ autem. Jesus
volens redire ad ma-
treꝫ cepit de monte descen-
dere. Conspice nunc autem
bene euꝫ quomodo solus va

die pedibus nudis dominus omnium et ei vehementer: compatere. Venit ad Jordanem quem videns Joannes ad se venientem ostendit eũ dicens. Ecce agnus dei ꝛc. Ipse est super quez vidi spiritũsanctuz quiescere quãdo baptizaui eũ. Tunc Andreas ꝛ vnus alius ex discipulis. Joãnis iuerunt post ipm Benignus autem Jesus sitiens eorum ꝛ oium salutem vt daret eis de se fiduciam ꝛ audaciam vertit se ad eos: ꝛ dixit. Quid queritis? At illi dixerũt. Rabbi vbi habitas Et ipse duxit eos ad domuz suã in qua tunc se reducebat in partibus illis ꝛ steterunt vna die cum eo. Postea duxit andreas fratrem suũ Petrum ad Jesum quez alacriter suscepit Sciebat eiz qd ꝺ eo facturus esset: et dixit ei. Tu vocaberis cephas. Et sic in aliqͣlez notitiã ꝛ familiaritatẽ venit cum eis. Postea volens dominus Jesus redire in galileam ad matrẽ discessit apartibus illis ꝛ cepit reuerti. Quẽ etiã nũc cõpatiendo respice ꝛ vade semper cuz eo nã solus vadit more solito. Cuz autem domuz deuenit: mater euz videns ꝛ vltraqȝ dici põt exhilarata surgit occurrit ꝛ eũ ãplectẽs recepit. Cui ipse reuerenter se iclinauit ꝛnutricio suo Joseph: ꝛ cum eis more solito remansit.

Meditatio i die merchurij. Quomõ dñs. Jesus legit in sinagoga ꝛ qũo cepit paulatim se manifestare.

Postqȝ dominus Jesus rediJt a baptismo ꝯuersabatur humilit̃ magis qȝ ante solitus erat: cepit tñ paulati se manifestare aliquibꝰ ꝑdicãdo et docendo occulte. Nõ eiz per totuz ãnuz sequẽtẽ ꝑdicatiõis officiuz dicitur publice assumpsisse. Quadã igitur die sabbati duz erat i sinagoga. i. in eccl'ia cuz alijs surrexit ꝛ legit in libro isaye locũ vbi scriptuz erat. Spũs dñi sup me: ꝑꝑ qð misit me euãgelizare paupibꝰ Et cuz explicuissz librũ dixit hec scriptura ꝯpleta ẽ hodie i auribꝰ vris. Cõspice igr̃ eũ qũo hũi

liter suscipiens lectoris offi-
cium benigno et placito vul
tu legi inter eos ꝛ exposuit
scripturã. Et quomõ humili
ter se incipit manifestare dñ
dicit. Hodie ipleta ẽ scriptu
ra quasi dicat. Ego sum ille
de quo loquitur. Et ora oiuȝ
intenta erant in eum ꝑpter
efficaciã uerborũ ꝛ aspectũ
humilem ꝛ decorũ. fuit eniȝ
pulcherrimus: fuit etiaȝ elo
quentissimus. Et de vtroqȝ
sicut per prophetam dictum
fuerat. Speciosus forma ꝛc.

De prima vocatiõe discipu
lorũ Jo. i. De scda Luce. iij
De tertia. Math. iiij.

Cepit etiam dñs Jesus
vocare discipulos et se
sollicitum reddere circa no
stram salutem semper tamẽ
humilitate ꝯnata: ꝛ vocauit
petruȝ tribus vicibus. Pri-
ma de qua dictũ est supra qñ
erat circa Jordanem. Ex tũc
venerant ad aliqualem eius
notitiã. Scda de naui qñ ce-
perũt pisces vt narrat lucas
Tũc eiȝ secuti sũt euȝ. Cepe
rũt audire doctrinã ei⁹. Ter
tia ð naui vt narrat Math.
cũ dixit. Venite post me fa-
ciã vos fieri piscatores hoiȝ
Tunc relictis hoibus sequu
ti sunt eum. Similiter voca
uit Jacobũ ꝛ Joãnẽ in ꝑdi-
ctis duab⁹ vicibus vltimis
Vocauit etiaȝ Joãnẽ de nu
ptijs vt dicit Hieronimus.
Itẽ vocauit Philippuȝ di-
cẽs. Sequere me. Similiter
ꝛ. Matheũ publicanum De
modo vocationis aliorũ non
ẽ scriptuȝ. Cõsidera igitur et
cõspice eũ in predictis voca
tionibus ꝛ conuersatione cũ
ipis qũo affectuose vocabat
eos reddens se eis affabilem
domesticũ benignum ꝛ obse
quiosũ. Attrahens eos itus
ꝛ extra: ducendo eos etiã ad
domũ matris: ꝛ familiariter
vadens ad domũ eorũ. Do
cebat etiã ꝛ instruebat eos ꝛ
curã de ipis habebat ꝑcipuã
sicut mater ð vnico filio suo
Dicitur ꝙ beatus Petrus
referebat ꝙ quãdo in aliquo
loco dormiebat cũ eis surge
bat de nocte ꝛ recooperiebat
eos. Sciebat eiȝ qd de ipsis
erat facturus. Et ꝙuis esset

hoies rudis cōdicionis ⁊ hu militatiōis tñ pricipes mūdi et duces belli spūalis oium fideliuȝ ꝯstituturus erat. Cō sidera hoc ideo a quibus icepit ecclesia Uoluit eiȝ dominus eligere sapiētes ⁊ potētes hui⁹ seculi: ne ipsoꝝ ꝓbitati ascriberētur eorū opera q̄ siēda erāt. Sibi hoc suauit ⁊ sua bonitate potentia ⁊ sapientia redemit.

Demutatiōe aque in vinuȝ facta ad nuptias.

Quāuis dubiuȝ sit cui⁹ fuerint nuptie facte in chana galilee sicut magister scholastice historie tāgit nos tamē meditemur fuisse. Joānis euāgeliste: ⁊ sicut in ꝓlogo sup̄ Joānē affirmatur ꝙ in eis dña nostra fuit nō tan q̄ꝫ inuitata ⁊ extranea sed q꞉ maior ⁊ dignior ⁊ primogenita iter sorores fuit ibi i domo sororis quasi i domo sua ⁊ tā q̄ꝫ administratrix et dña nuptiarū qđ ex tribus colligeͬ possumus. Primo ex eo qđ in euāgelio cōtinetur ꝙ mater Jesu ibi erat: sed ⁊ de discipulis ⁊ Jesu qui fuerūt ⁊ sic de alijs q ibi fuerunt itelligi potest. Cum ergo soror ei⁹ Maria Salome vxor zebedei iuisset ad dñam i nazareth quando volebat facere nuptias filio suo Joāni illa benedicta gloriosa ⁊ regina mundi iuit cuȝ ea ⁊ ꝑuenit ꝑ aliquot dies ad ꝑparationē nuptiarum: ita ꝙ quādo alij fuerunt inuitati ipsa erat ibi Scđo ex eo ꝙ colligere possumus ꝙ ipsa ꝑpendit de defectu vini. Unde non erat sicut vna de discūbentibus sȝ sicut ꝑ vnius manus transibant res: ⁊ vidit sibi deficere vinum. Si enim tunc discubuisset nūquid iuxta filiuȝ inter homies mater verecūda Sed si alibi inter mulieres nūquid perpendisset defectū vini plusq̄ꝫ alij? Sȝ si ꝑpēdisset nūquid surrexisset de prādio vt iret ad filiuȝ? Incōuenientia hec vidētur. Et ideo verissime ē credēdū qđ ñ discubuerit đ ipa nāqȝ dicit ꝙ erat valde obsequiosa. Tertio colligitur ex eo ꝙ ipa ꝑcepit ministris vt irēt ad filiuȝ

⁊ facerēt ꝙ mādaret. Et sic videtur ꝙ nuptie gubnabā tur ꝑ eā: ⁊ iō solicita fuit ne defectus ibi ꝯtigeret Igitur ꝑʒ hunc moduʒ ꝯspice Jesuʒ int alios comedētē sicut vnū quasi de populo ⁊ sedentem in loco humili nō int maiores: non eniʒ supboruʒ more volebat primos recubitus: Nā docturus erat imposteruʒ. Cuʒ iuitatus fueris ⁊c. Itē prio cepit facere ꝗ̄ docere. Cōspice etiā dominaʒ obsequiosaʒ alacrē ⁊ solicitā in cunctis ordiate fiēdis: ⁊ ꝑbētē ac ostēdētem mistris quid ⁊ qualiter discumbētibꝰ ꝺ̄ferant. Cūqʒ ante finē cōuiuiȷ̄ redirēt ad eā mistri dicentes Nō habemꝰ plus ꝺ̄ vino qꝺ̄ apponamꝰ eis. Ipsa gloriosa mater rn̄dit. Ego ꝓcurabo ꝙ habebitis expectate parumper. Et iuit ad filiuʒ qui vt dixi humiliter sedebat isi ne mēse prope hostiuʒ came re: et dixit ei fili mi vinum hic deficit: ⁊ qꝛ hec soror nr̄a pauꝑ ē nescio qualiter habere possimus. Rn̄dit. Jesus mr̄i. Quid mihi ⁊ tibi est mulier? Dura videtur rn̄sio: sed ad nr̄aʒ istructioneʒ fuit ꝺm Ber. Sicut dicit i sermone i epyphania quid tibi Ait illi Nōne qꝺ filio ⁊ mr̄i? Quid ad illā ꝑtineat q̄ris cum sis bn̄dictus fructus ventris sui imaculati? Nōne illa ē q̄ salno pudore te cōcepit: ⁊ sine corruptione te peperit: in cuius vtero nouē mēsibus moratus es: cuiꝰ virgineis vberibus lactatꝰ es: cuʒ qua duodeciʒ ānoꝝ factus de hierusalē descēdisti ⁊ subditus illi fuisti? Nūc ergo dn̄e qd molestꝰ es illi dicēs. Quid mihi ⁊ tibi ē mulier? De hac rn̄sione mr̄ n̄ diffidēs sʒ ꝺ̄ sua benignitate ꝓ̄sumens rediȷ̄t ad ministros: ⁊ dixit. Ite ad filiuʒ meū ⁊ qcquid dixerit vobis facite. Deinde dixit dn̄s Jesus mistris. Implete hydriās aq̄. Qui eūtes ipleuerunt iuxta dn̄i mādatuʒ. hydrias. Quo facto dixit eis: Haurite nunc ⁊ ferte architriclino. In hoc autē duo notātur Primū discretio dn̄i i hoc ꝙ prio magis honorabili viro dedit. Secūdū ꝙ ipse

sedebat lõge ab eo cuz dice- ret forte illi quasi ab eo remo to. Sed cũ ille sederet i loco magis honorabili colligere possumus ꝙ dñs nolens ibi sedere nec iuxta eũ elegit sibi locũ hũiliorẽ. Ministri vero dederũt: ⁊ crediderũt i eũ di scipuli eius.

De vocatiõe Joãnis euãge liste de nuptijs.

FInito aũt cõuiuio do minus. Jesus vocauit Joãnez seorsũ dicẽs. Dimit te hanc vxorẽ tuaz ⁊ sequere me qꝛ ad altiores nuptias te ꝑducã. Qui sequutus ẽ eum In hoc ergo ꝙ dñs nuptijs interfuit matrimoniuz car- nale approbauit tanꝙ a deo institutum. Sz in hoc ꝙ vo- cauit Joannem de nuptijs a perte dedit intelligere ꝙ lon ge dignius est spũale matri- monium ꝙ̃ carnale.

Quomõ iuit dñs Capbar- naũ cũ mr̃e ⁊ discipulis suis

REcessit ergo inde dñs. Jesus volẽs ad salutẽ oium hoiuz deinceps publice ⁊ palã itẽdere. Pri⁹ aũt vo- luit reducere mr̃ez idomũ suã Talẽ eiz matrẽ talẽ societa- tẽ dcebat Accepit ergo eã ⁊ Joãnez ⁊ discipulos alios ⁊ iuerũt capharnaũ ꝓpe naza reth. Conspice ergo eos per viã qualr̃ vadũt ⁊ pedestres sz multuz honeste ⁊ pulchre O quales duo sunt illi nũqd alij duo tales i terra visi sũt vel fuerũt: Cõspice etiã disci pulos sequẽtes ⁊ auscultã- tes verba dñi. Nõ eim erat ipse ociosus.

De sermone domini in mõte

COnuocatis dñs disci- pulis suis seorsuz ascẽ- dit cum eis i mõte thabor vt eos ihueret colloquijs suis. Decebat eim ꝙ eos prius ⁊ sup alios istruent quos sup alios istituturus erat magi stros ⁊ duces. Tunc ergo de multis eos istruxit: ⁊ ſmo il- le opulẽtissim⁹ fuit ⁊ copio- sus: nec miruz quẽ os dñi cõ pilauit? Cõspice ergo dñz in terra sedẽtez humlr̃ sup illo monte ⁊ discipulos circa eũ Stat inter eos quasi vn⁹ ex eis. Et quomodo affectuose benigne pulchre ⁊ efficaciter loquitur eis inducens eos:

ad debitos actus virtutuz: ⁊ semp respice ⁊ cõsidera faciẽ eius. ⁋Respice etiam discipu los quõ reuerẽter ⁊ tota mẽ tis attẽtione aspiciũt i vnaz ⁊ auscultant illa verba miri fica ⁊ ea memorie ꝯmendãt: ⁊ iocũditate magna fruũtur tã i verbis ꝙ̃ in aspectu. Jn hac ꝯsideratiõe iocũderis ⁊ tu aspiciẽdo ac si euz videres loquẽtem: ac ꝓximãdo eis si forte vocatus immorando: ibidẽ fueris vt dñs etiam te doceat. Completo vero ser- mone conspice ipsum dñm Jesum vna cum ipsis disci- pulis descendentem de mon te ⁊ quomodo eum sequun- tur discipuli sicut pulli galli nam: cui quilibet vt melius audiat nititur approximare Et etiã quomodo turbe affe ctuose sibi occurrunt: ⁊ infir- mos suos eidẽ sanãdos offe- runt. Jpse vero sanabat eos

De seruo centurionis a do- mino curato.

Capharnauz erat qdaz centurio. i. dominus cẽ tũz militũz. Misit ergo fide plen⁹ ad dñz Jesuz vt seruũ curaret. Humilis aũt dñs rẽ spõdit. Ego veniã ⁊ curabo euz. Quod cũ sciuit centurio misit ad euz dicẽs. Domine nõ suz dignus ⁊c̃. Jesus aũt fidem illius videns non iuit vlterius ⁊ seruũ absentez sa nauit. Cuz in ciuitate ꝑdicta esset quidaz regulus qui iuit ꝑsonaliter ad Jesuz rogans eũ vt veniret ad domũ suaz ⁊ sanaret filium suũ: dñs Je sus ire noluit filiuz tñ sana- uit. Jn his ꝯsidera meritum fidei ꝓpter cẽturionẽ ⁊ hũili- tatẽ dñi volẽtis ire ad seruũ ⁊ refugiẽtis põpaz. ⁋Reguli. ⁋Plus honorauit hic dñs seruũ militis ꝙ̃ filium regis Sic nos debem⁹ nõ ad aliud seruire nec secundum exigen tiaz exterioris pompe sꝫ ẜm necessitatem vel bonitatẽ ei⁹ qui seruitio indiget: ⁊ nõ ad cõplacentiam: sed ex carita- te seruiamus.

De paralitico misso per te- ctum ⁊ a domino liberato.

In ciuitate predicta ca pharnaum: cum domi- nus Jesus doceret in quadã domo et essent ibi congrega-

ri pharisei ꝛ legis doctores
miti ex omni castello iudee
hierusalez ꝛ galilee venerũt
quidam volẽtes igredi domũ
cuz paralitico quẽ portabãt
vt a domino sanaretur .cũqꝫ
pp multitudinez nõ possent
ascenderunt sup tectũ dom⁹
ꝛ inde intromiserunt eũ ꝛ po
suerunt ante. Jesus. Dñs ue
ro Jesus uidẽs fidez illoruz
dixit paralitico. Dimittũtur
tibi peccata tua. Ipsi autem
pharisei ꝛ legis doctores ob
seruabãt eũ ex malitia dicebãt
eniz itra se ipm blasphemas
se deũ quia solus de⁹ potest
peccata dimitter ꝛ ipe hec at
tribuebat sibi quem purũ ho
minẽ esse credebant Ait ergo
benignus ꝛ humilis domin⁹
scrutans corda ꝛ renes homi
num Quid cogitatis mala i
cordibus uestris. Et addi-
dit. Ut sciatis quia filius ho
minis habet potestatem In
terra dimittẽdi peccata dixit
paralitico. Surge ꝛ ambula
Ille autem incontinenti libe
ratus surrexit ꝛ omnes stu-
por inuasit. Hic potes consi
derare plura bona ꝛ pulcra
Primum quia ex hoc fuit
conuicta cecitas iudeorum.
Nam manifeste potuerũt co
gnoscere dominũ Jesum eẽ
deum qui dimittebat pecca
ta. Secundum quia propter
peccata ueniũt aduersitates
ꝛ infirmitates: ꝛ ex solutiõe
peccatorum solet frequenter
accidere liberatio ꝛ sanatio
corporum Sicut hẽtur de cu
rato ad piscinam cui dicitur
a dño ne ãplius peccet' ne de
terius sibi ꝯtingat. Tertiuz
cõsidera q magnum meritũ
sit fides. Nã ꝛ alterius fides
alteri ꝓdest. Hoc quottidie
cõpetit pueris q baptizãtur
q si ãte discritiõis annos mo
riãtur in alterius fide susci-
piũt gratiã ꝛ post in merito
christi saluantur.

De socru Symonis libera
ta a domino.

Contigit dominum Je
sum i ciuitate predicta
capharnaũ diuertere i domũ
Symonis Petri vbi socrus
petri tenebat magnis febri
bus. Humilis ergo dominus
familiariter tetigit manum
eius ꝛ curauit eam: et incõti

neti surrexit ꝛ ei ꝛ discipulis ministrauit Sed qd ministrauit nõ ẽ scriptũ. Cogita ergo ꝙ in domo pauperis discipuli comedit paupertatis amator aliqua cibaria grossa que cito parari poterãt Considera ergo dñz Jesum iuuantẽ preparare in domo discipuli sui Talia eniz faciebat humilis magister qui ministrare venerat ꝛ nõ ministrari. et se familiariter ad sedenduz ponebat i medio mense ꝛ comedebat alacrit̃ precipue quia in prandio relucebat paupertas quam sic amabat.

De dormitiõe dñi inauicula

Intrans dñs. Jesus in nauicula cuz discipulis suis posuit se ad dormiendũ tenens caput super ceruicali Ipse enim vigilabat ƌ nocte in oratione multumqz in die in predicationibus laborabat Cumqz dormiret orta tẽpestate discipuli periclitari timebãt sed nõ audebãt eũ excitar̃ Timoreautẽ coacti excitauerũt eũ dicẽtes. Dñe salua nos: perimus Qui surgens increpauit eos de modica fide ꝛ impauit mari ꝛ uentis ꝛ cessauit tẽpestas. Hic considerare potes quod lz videatur nobis quod dñs circa facta nostra dormiat: q̃si non curãs de nobis maxime q̃ñdo tribulamur ipse tñ diligentissimus est super custodia nostra ꝛ id circa debemus esse in fide constantes:

De filio vidue ba domino suscitato.

Cum semel iret Jesus versus ciuitatẽ Naym obuiauit multitudini hõinũ portãtiũ quedã Juuenẽ mortuũ filiũ vidue ad sepulchrũ Pietate cõmotus pius Jesus tetigit pheretrum ꝛ portantes steterunt Ipse dominus ait Adolescens tibi dico surge ꝛ statim surrexit q fuerat mortuus ꝛ reddidit eum matri sue Omnes autem stupuerunt ꝛ laudauerunt deuz

De puella suscitata.

Ad petitionem cuiusdã principis hibat domin⁹ ies⁹ cuz eo ad sanãduz q̃ndã puellã cũqz ĩba magna iret

cuz coritus erat quedā muli
er grauiter infirma que dicet
fuisse Martha soror Marie
magdalene que intra se dice-
bat Si tetigero tātuz fimbri
am vestimenti eius sana ero
Et cuz timore appropiās te
tigit ꝛ liberata est. Dixit āt
dominus iesus. Quis me te
tigit rn̄dit Petrꝰ dn̄e turbe
ꝯprimunt te ꝛ tu dicis quis
me tetigit. Vide hic patiētiā
dn̄i Nā cōprimebatur a tur
bis qꝛ volebāt ei approxima
re iesus āt sciebat quid dice
bat: ꝛ iteruz dixit Sēsi virtu
tem ex me exisse. Tunc mar-
tha factuz miraculuz publi-
cauit libēt cā dn̄s curauit cū
q̄ pꝰ multā familiaritate ha
buit ꝛ tūc dixit ei fides tua te
saluaz fecit. in hoc ergo mira
culo habes fidei cōmendatio
nez habes etiā quoddā nota
bile ad humilitatis custodiā
sicut dicit beatus ber. Qui-
libet dn̄o pfecte seruiens pōt
appellari fimbria q̄si ultia
pars vestimenti dn̄i pp suaz
humilē reputationez Qui er
go ad tātū statuz peruenerit
qꝺ sciat se a dn̄o exaudiri in
liberādis infirmis vel aliis
miraculis nō extollatur pro
pterea quia nō ipse sꝫ domi-
nus facit. quāuis enim Mar
tha tangeret ad cuius tactū
se liberari confidebat ꝛ sic cō
tigit nō tamen a fimbria sꝫ
a domino virtus liberatiōis
exiuit Et ppterea ipse dixit
sensi uirtutē ex me exisse. tā
dem dominus iesus iuit ad
domum principis ꝛ illiꝰ fili
am quam inuenit mortuam
suscitauit ꝛ sanauit.

De ꝯuersiōe marie magda.

Curialissimꝰ dominus
inuitatus quadam die
a Symone leproso iuit ad
prādēdum cū eo qꝺ facere so
litus erat tū ex sua curialita
te: tuz ex sua benignitate ꝛ ze
lo quē habebat ad sanandas
animas pro quibus de celo des
cēderat. Unde comedēdo cū
hōibꝰ ꝛ ꝯuersando cū eis ad
amorē suuz attrahebat. nā ip
se pauperrimus erat. ꝛ d mū
di huius substātia pro se ꝛ suis
nihil sūpserat hūliꝰ ergo dn̄s
ꝛ ꝯgratiaꝝ actōe speculū hu
militatis iesus con inuitaba
tur recipiebat Pro loco et

tẽpore. Audiens aũt Magdalena qꝺ in domo Symonis ad prandiũ recũberet que iã forte ipm ꝑdicãtem audierat ⁊ ardenter lꝫ hoc nõdũ ꝓpalasset tacta doloꝛ cordis ĩtra se ꝓ pcc̃is suis ⁊ amoris eius igne succẽsa ꝯsiderãs qꝺ sine ipo salutẽ obtinere nõ poterat ⁊ ãpliꝰ differre nõ ualẽs ꝑrexit. ad locuꝫ cõuiuij facie qꝫ inclinata ac oculis in terrã demissis ante cõuiuas trãsiẽs nõ quieuit donec ꝑuenit ad dominum ⁊ ad dilectum suum: Et illico. ad pedes eiꝰ ꝓstrata uiscerose dolore pariter ⁊ rubore repleta de peccatis suis procubens. ⁊ vultu sup ipsius pedes cum confidẽtia quadã inclinato qꝛ iã sup oĩa eum diligebat cepit flectibꝰ ⁊ singultibus abũdaꝛ ⁊ tacita intra se dicere. Domine mi firmiter credo scio atqꝫ cõfiteoꝛ vos deuꝫ ac dominum meum eẽ. In multis autẽ ⁊ magnis offendi maiestatem uestram ⁊ Peccaui i omnẽ iustitiã vrãm multiplicaui peccata sup numerũ arene mari. sꝫ ad uestrã misericordiã cõfugi in qua ego peccatrix doleo ⁊ ꝯpũgoꝛ: veniã peto emendare parata ⁊ nũquã a vestra obediẽtia discedere itẽdo. Nõ patiar queso repulsaꝫ a vobis qꝛ aliud refugiuꝫ non me habere posse credo nec habere volo. quia vos solum sup oĩa diligo nõ ergo me repelatis ha vobis. Interimi autem lachrime ꝺcurrẽtes largiter pedes dñi balneauerunt ⁊ lauerũt Vñ hic manifeste uidere potes qꝺ dñs Jesus ibat discalciatus Tãdem a fletu cessans. ⁊ cũ ꝑpẽdit idignũ reputãs qꝺ sue lachryme pedes dñi contigissent capillis suis absterfit Ideo autẽ capillis qꝛ secuꝫ aliud ꝑciosus nõ hẽbat quo eos tergeret ⁊ etiã qꝛ ea qbus ad vanitatẽ vsa fuerat ad vtilitatẽ cõuertere intẽdebat ⁊ amoꝛe crescente osculabatur eos amãtissime ⁊ sepe qꝛ ẽt ipsius pedes dñi ꝓpter itinera calidi erant vngebat eos ꝑcioso vnguẽto. Conspice ergo bene ipsaꝫ ⁊ sup his moꝛose mediteris ob deuotionem eius que ita singulari

ter a dño fuit dilecta. ꝛ etiã q̄ solẽne fuit hoc festuz valde. Cõspice ꝛ dominũ iesũ q̄ benigne suscipit ꝛ quã patiẽter sustinet q̄cquid facit. Cessat ꝛ quiescit a comedẽdo donec negociũ compleat cessãt conuiue ꝛ oẽs super hac nouitate mirãtur. Sed nunc vehementer indicauerit ille: Symon corde suo q̄ a tali femina se permitebat tangi quasi non esset ꝑpheta nec cognosceret eã domin⁹ ãt cogitationibus cordis eius rñdẽs se verum ostendit ꝑphetaz ꝛ exẽplo duorũ d̄bitoꝝ ꝯuicit. Et volens aperte monstrare q̄ oĩa i dilectiõe consumũtur dixit dimittuntur ei peccata multa q̄niaz dilexit me multuz Et ad eã dixit Uade i pace o uerbũ d̄lectabile ꝛ suaue quod libenter. Magdalena audiuit: ꝛ q̄ ioconda recessit ꝑfecte ad deũ ꝯuersa deinceps honeste. ꝛ sancte vixit. Meditare ergo hic diligenter ꝛ tãtaz charitatẽ imitari coneris que hic marie verbo ꝛ opere a dño cõmẽdat. Hic eiz exp̄sse habes q̄ charitas iter deũ ꝛ hõiez pacẽ reformat Uñ beatus Petrus dicit quod charitas operit multitudinẽ peccatoꝝ ita q̄d cũ charitate oẽs virtutes iformat nullaq̄z deo placent sine charitate ergo ad ipsam habendam tota virtute mitteris que tuo spõso Jesu te acceptum faciat.

Quomodo Joannes misit, discipulos suos ad Jesum.

Gloriosus milles ꝛ precurro dñi Jesu. Joannes baptista cũ essent i vinculis in carceratus ab herode propter iustitie defensionẽ q̄ redarguebat euz quia tenebat vxorem fratris sui viuẽtꝫ volẽs inducere discipulos suos vt sequerentur dñz Jesuz cogitauit eos ad ipsum mittere vt auditis verbis et visis operibus eius exardescerẽt i amorem ei⁹ ꝛ sequerẽtur eũ Juerũt ergo ad eũ ꝛ ex parte Joãnis dixerunt ei. Tu es q̄ venturus es an aliuz expectamus Domin⁹ Jesus magnã turbã tũc hẽbat corã se ꝯspice hñ ip̄z q̄uo vultu placi

do recepit nūcijs Joannis: ⁊ quomodo sapienter primo facitis ⁊ postea verbis rńdit. in eoꝝ igitur presentia sanauit surdos mutos ⁊ cecos ⁊ alia multa miracula fecit ⁊ populo p̄dicauit ⁊ postea īter alia dixit illis ite ⁊ renūciate Joānni que audistis ⁊ uidistis iuerunt igitur ⁊ renunciauerunt Joāni qui libentissime audiuit. illi autē discipuli. vt pie possumus meditari post mortem ioannis christo firmiter adheserunt. Dominus autē Jesus post illorum accessum valde ioannem cōmendauit collaudans eum ꝺ multis dicens quod erat propheta. Et plusquam. Propheta. Et quod internatos mulierū eo non surrexit maior ⁊ de alijs vt in euangelio habes Tu ergo cōspice dominū iesuz semꝑ ⁊ dū p̄dicta miracula facit.

De obitu Beati ioannis baptiste.

Hic potest currere meditatio de ipsius sctī ioānis baptiste: Et precursoris morte Cū igitur ille herodes nequissimus et adultera illa pessima femina simul sorte. dixissent ipz occidere vt peccati sui redargutorē nō hērēt cōtigit vt ī die ꝯuiuij saltanti misere filie ipsius herodiadis. daretur caput sancti ioānis ⁊ sic ī carcere decollat⁹ est Uides q̄lis hō ⁊ qua muliere regnāte ⁊ iperāte, nequicia occubuit. O deus qualiter hoc fieri permisisti. Quid est hoc cogitare qꝺ taliter moriatur ioānes qui tāte ꝑfectionis erat ⁊ sanctitatis vt putaretur eē christus. Igitur si vis hoc negociuz bñ ruminare cogita prio nepharia opa eoꝝ ⁊ cogita ioānis magnitudinem ⁊ excellētiā singularē ⁊ tunc poteris capere. Audisti in superiori tractatu qualiter fuit a domino cōmendat⁹ ī multis audi nūc q̄liť ꝯmēdat eū beat⁹ Ber. ī q̄dā ſmone sic dicēs illa mater ⁊ magistra. oiuz eccliaꝝ romana ecclesia ꝺ q̄ dictū ē: ego ꝓ te rogaui petre vt si deficiat fides tua ī honore est Joānis baptiste ꝑ salvatoris nomē cōsecrata ⁊ ꝯsignata dignū nā

qȝ fuit singularē amicū spōse
ibi ꝓueheret vbi principiū
ipa assumpsit .Crucifigit pe
trus ⁊ Paul⁹ gladiatur sȝ ta
mē dignitas ꝑmanet p̄curso
ri ⁊ Purpuratur ⁊ Roma mul
titudine martiruȝ sublimi-
tas tota refunditur beato pa
triarche Joāni ioāne vbi ma
ior In oīb⁹ singularis mira
bil' suꝑ oēs quis sic glorios⁹
auctoritate est Quis sic spe-
cialiter in utero matris spū
sancto legitur fuisse repletus
Quē legistis itra matris ute
rū exultasse quis igitur ita le
git sublimit' cōuersasse quis
penitētiaȝ ⁊ regnū celorū os
tēdit. quis regē glorie bapti-
zauit Cui tale testimoniū ꝑ
hibuit Jesus christus.quem
sic honorauit ecclesia Joan
nes patriarcha immo patri-
archarū finis ⁊ caput: Joan
nes ꝓpheta immo plusq̄ ꝓ
pheta quis quē veniētē nūci
at digito demōstrat Joānes
āgelus sȝ iter angelos elect⁹
saluatore attestāte qui dicit
Ecce ego mitto āgelū meum
⁊c. Joannes apl'us sed apo-
stoloꝝ primus ⁊ princeps qꝛ
fuit adeo missus.item euāge
lista sȝ euangelij primus ostē
sor p̄dicās euangeliuȝ regni.
ioannes virgo immo virgini
tatis insigne pudicitie titul⁹
castitatis exemplū. Joannes
martir sȝ martirū lumē ⁊ for
ma. Ipse vox in deserto cla-
mātis p̄cursor saluatoris p̄-
co verbi· Nam ad hūc talem
mittitur spiculator vt ampu
tet caput acsi esset aliquis vi
lissimus ac pessimus homi-
cida .Conspice igitur euȝ re
uerenter ⁊ cum dolore quali
ter ad iussuȝ vilis ⁊ neq̄ spi
culatoris colluȝ parat humi
liter genuflectit: ⁊ gr̄as deo
agens ponit sacratissimum
caput suuȝ super aliquo trū
cho uel lapide ⁊ patiēter ict⁹
sustinet quousque totalit' ab
scidatur. Ecce quō vadit Jo
annes amicus intimus dn̄i
Jesu consanguineus ⁊ disci
pulus maximus secretarius:
Uere magna est confusio no
bis q̄ patientiam in ullis ad
versitatibus non habemus:
Joannes innocens talē mor
teȝ sostinuit patienter ⁊ nos
plerūqȝ peccatis aggrauati

⁊ ira dei digni non possum⁹ ⁊ paruas iniurias sustinere nec etiā verba tollerare. Do minus autē Jesus erat tunc i partibus illis sed nō i terra illa Cū obitus eius fuisset ei nunciatus fleuit pius Jes⁹ pugilem suū ⁊ cōsobrinum. fleuerunt ⁊ discipulis eius fleuit ⁊ beata uirgo Maria que ipm natum ꝺ terra leua uit ⁊ tenerrime eum dilerit ſʒ dn̄s ꝯsolabatur matrē suā ipsa vero dicebat fili q̄r nō defendisti eū ne sic moreret Et dominus ad eā reuerēda mater non expediebat talis ꝺfensio Nā ipse ꝓ patrē meo mortuus ē ⁊ ꝓ defensione iu stitie. cito āt erit ⁊ eius glo ria ipse enim pater nō inten dit suos defendere tali modo in hoc mundo: q: nō sunt hic moraturi: ne ipoꝝ patria hec ē sed in celis. ioānes solut⁹ ē a uinculis corporis nō ē mor tuus ſʒ euasit mortē igitur cōsoleris charissima mater q: ioāni sēp erit bn̄ ¶ Postea aliquib⁹ dieb⁹ elapsis disces sit domin⁹ iesus de ptibus il lis redijt i galileā Tu āt ꝑdi ctis omnibus te ꝑsentē exhi beas ⁊ ea mediteris deuote. quocunque dominus hierit. eum sequere.

De Locutione domini iesu. cum Samaritana.

Cuʒ domin⁹ iesus a iu dea in galeleā rediret transiuit ꝑ samariā fatigat⁹ exitinere. Cōspice ideo eum hic comodo fatigatus plane incedit. Sepe fatigatus est ⁊ tota uita ipsius laboriosa fu it ¶ Posuit ergo se ad sedēdū sup quedā. puteum ⁊ qesce bat Discipuli āt iuerūt ad ci uitatē querēdum cibos. Ue nit ergo mulier samaritana pro aqua ad ipsum puteum. Dominus āt cū ea cepit loq ⁊ ꝺ magnis factis tractare. ⁊ seipm eidē māifestaꝛ de qb⁹ āt meditare tu q̄uo cū ea lo quebatur hūiliter ⁊ qualiter discipuli redierūt ⁊ q̄liter ad uerbū m̄lieres ciuitas obuiā venit ⁊ qualiter ipse iuit cū eis. Videas euangeliū ⁊ be ne considera. Exista enim hy storia quedam pulchra ⁊ uti lia notantur. ¶ Primo nota

humilitatē.d. Jesu quia cuz solus remāsisset hūilis dñs discipulis in ciuitatem eūtibus cuz illa muliercula sola detā magnis factis sic tractabat humiliter ac de pari loq̄bātur adiuicē. Nō eiz dedignabatur eā:sz talia cū ea dicebat quasi si multis sapientissimis respōdisset. De tali h⁹ etiā magnū fuisset. nō sic. superbi faciūt. Si eiz ābitiosa verba fudissent inter paucos ea pdita reputarēt: nec illos iudicarēt dignos suscipere verba sua. Scdo paup tatez ipius ⁊ corporis afflictionē ɔsidera:sed ⁊ hūilitas ē mixta cuz eis. Habentur eiz in hoc q̄ discipuli iuerūt i ciuitatē ad querenduz cibos ⁊ quesitos portauerūt: ⁊ volebant q̄ ipsos mādacaret Uide igitur qualiter ipe fatigat⁹ ⁊ famelicus dficiebat. Unde hic aperte colligere potes q̄ hūilis dñs ac paupertatis amator cū hibat p mundum semp comedebat extra ciuitatē i aliquo riuulo vel fōte q̄ttūcūq3 fatigat⁹ vel afflict⁹ esset. Non habebat cocta ⁊ exquisita cibaria: nō vasa curiosa:nō delicta vina:sed habebat aquam puram de fonte qui vineas fecūdauit ⁊ fecūdat: ⁊ fontes creauit ⁊ omnia que mouētur in aquis: ⁊ panem tāq̄ pauper in terra comedebat. Tertio considera quomodo: intentus erat studio spirituali. Nam cum discipuli eum comedere inuitarent:dixit. Ego cibum habeo manducare quem vos nescitis. Meus cibus est vt faciam voluntatem eius qui misit me:nec voluit manducare: sed expectabat eos qui veniebant de ciuitate vt eis prius predicaret. Conspice ergo eum in predictis ⁊ eius virtutes studeas imitari.

Quomodo dñs. Jesus fuit ductus vsq3 ad supercilium montis.

CUm rediret dominus a nazareth ⁊ illi ab eo miracula peterent ⁊ ipe eos indignos miraculis ostenderet:furore accensi expulerunt eum extra ciuitatem. Benignus ergo dominus ipsos su

giebat ꝛ ipsi persequebantur eũ. Quid tibi videtur? In tã tũ furor eorũ exarsit ꝛ creuit ꝙ ipm vsqꝫ ad supciliũ mõtꝭ duxerunt vt eũ ibidẽ pcipita rent. Dñs vero virtute diui na transiens per mediũ illo/ rũ ibat. Et dicit ibi glo. ꝙ cũ dñs Jesus de manibus eoꝝ elapsus de mõte descẽderet ꝛ sub rupe lateret: statuꝫ sub/ terfugit ꝛ locuꝫ dedit ei. Cõ spice illũ ante illos fugiẽtem ꝛ latentẽ sub rupe ꝛ cõpate/ re afflictionibus suis: ꝛ in hu militate ꝛ patiẽtia ipm imi/ tari coneris.

De cura illius qui habebat manum aridam.

Quadaꝫ die sabbati do cebat dñs Jesus in si/ nagoga ꝛ ibi erat quidã ha bens manũ aridã. Fecit autẽ Jesus eũ stare in medio ꝛ q̃ siuit ab illis sapientibus si li cebat in die sabbati benefa/ cere. Ipsi vero tacuerũt. Di xit ergo Jesus habẽti manũ aridã: Extende manuꝫ tuam ꝛ sanatus est. Non enim in die festo a bono est abstinen/ dũ ꝛ maxime de operib⁹ cha ritatis: sed a peccatis ꝛ ab o peribus seruilib⁹ At illi scã dalizabantur multum ꝛ con spuebant contra eum ꝛ dice bant. Non est homo a deo q sabbatum nõ custodiat. Do minus autem propterea nõ dimittebat imo studiosius fa ciebat vt eos erueret ab erro re. Considera ergo ipsum in predictis operatiõibus ꝛ ei⁹ exemplo non cesses ab opere bono: nec cessare debes pro/ pter scandalum alicuius.

De multiplicatione panis.

De duabus vicibus le/ gitur ꝙ benignus do/ min⁹ multiplicauit paucos panes ꝛ exinde multa milia hominum satiauit. Tu ta/ men in vnam redige medita tioneꝫ: ꝛ in ea considera ver/ ba ꝛ facta ipsius. Dixit eniꝫ tunc. Misereor super turbaꝫ quia iaꝫ triduo sustinent me nec habent quod manducẽt Et si dimisero eos ieiunos deficient in via. Quidam au tem ex eis de longe venerunt Et postea panes multiplica uit ita quod omnes comede/ runt abundanter. Conside/

ra Ergo hic plura bona: et specialiter quo dominus Jesus erat misericors: ꝛ misericordia traxit eũ ad subueniẽdum eis. Et ideo dixit misereor super turbã. Misericordia enim eius plena ẽ terra Secũdo erat curialis ꝛ gratus ex eã quã assignat quia ecce iquit iã triduo sustinent me. Vide curialitatẽ ꝛ gratitudinẽ magnaꝫ ꝛ mirabileꝫ Nã quasi ꝓ beneficio ab eis recepto sic loquitur. Tertio erat disert⁹ ꝛ cirũspectus eo ꝙ cõsiderabat eorũ indigentiam ꝛ impotentiam qualiẽ deficere poterat: ꝛ qualiter eoruꝫ aliqui ꝺ lõge venerãt Vide ergo quã sapida ꝛ ꝙ̃ mellifiua verba ista fuerunt Si bene attenderes quanto ꝑfectiores fuerunt apostoli ꝛ sui imitatores ꝛ eo ꝓpiquiores ꝙ̃to humiliores videbis quia nichil sibi attribuũt nisi miserias peccata ꝛ defect⁹ Et ꝙ̃to quis ei magis ap ꝓpiquat tãto magis ẽ illuminat⁹: Et ideo dei magnificẽtiam ꝛ eius misericordiam clarius videt: Conspice ergo Jesum q̃liter illos panes accipiẽs ꝛ pr̃i gratias agẽs dedit discipulis suis vt apponerent turbe ꝛ in manib⁹ eorum ita multiplicauit vt omnes pro suo libito comederent ꝛ multa superauerũt fragmenta. Considera etiaꝫ qualiter aspicit illos comedẽtes ꝛ in iocunditate eorũ letatur. Cõspice etiam illos qualiter super isto miraculo admirantur. Unus ad alterum inde loquitur ꝛ cuꝫ gratiarum actione manducant.

De fuga domini Jesu quando fugit honorem regium:

Postq̃ dominus Jesus satiauit turbas vt i superiori tractatu cõtinetur illi voluerũt eum facere regẽ Considerabãt nãqꝫ ꝙ posset eorũ necessitatibus subuenire. Dominus autem Jesus cognoscens eorum voluntates fugit ab eis in montem ita ꝙ illi non ꝑpenderũt nec euꝫ tunc inuenire potuerunt Noluit eniꝫ tunc temporaliter honorari. Nũc vide qũo

vere et non ficte hūc fugit ho
nores. Misit eni⁊ discipulos
p mare et ipse solus ascēdit i
montem et ibi stetit in oratiōe
vsq⁊ ad decimam vigiliam
noctis.i.tres partes noctis
recesserant et quarta resta-
bat. Conspice ergo eum qua
liter orat et se humiliat cora⁊
patre. Querit solitaria loca
et solus vadit ad ea. Affligit
se et vigilat vigilias longas.
Intercedit pastor fidelis pro
ciuibus suis. Orat enim non
pro se sed pro nobis tāq⁊ ad
uocatus noster et meditator
apud patrem. Orat etiam vt
exemplu⁊ orādi nobis daret
frequenter inde discipulos
monuit. Dicebat nanq⁊ eis
qm̄ oportet semp orare et nō
deficere: et quomodo impor
tunitas orōnis impetrat qd
poscit: pponēs eis exemplū
de iudice et vidua vt habes
in. Luca xviij. Hortabatur
etiā ad confidentiam impe
trandi petita dicēs. Petite et
dabitur vob Et hoc dicebat
vt nobis commēdaret virtu
tē oratiōis. Est quippe vir-
tus eius inestimabilis et effi-
car ad omnia proficua impe
tranda et nociua remouenda
Si enim vis patienter tolle
rare aduersa vaca orōni. Si
vis tētationes et tribulatio-
nes superare sis homo ora-
tionis Si vis astucias satha
ne cognoscere et eius fallaci
as vitare sis orationis. Si
vis letanter viuere in opere
dei et laboris et afflictiōis ni
hil curare et non timere: sis
orationis. Si vis iniurijs ob
liuisci sis orationis. Si vis
vanarum cogitationem mu-
scas effugare sis orationis.
Si vis animam tuam san-
ctis et bonis cogitationibus
desiderijs feruoribus et deuo
tionibus impinguare sis ora
tiōis. Si vis cor tuum virili
spiritu et ↄstāti pposito i dei
beneplacito stabilire sis ora
tiōis. Deniq⁊ si vis vicia ex-
tirpare et virtutib⁹ imbui sis
oratiōis in ea recipitur spūs
sancti vnctio que de omni-
bus mentem docet. Item si
vis ad cōtemplationē ascen
dere et frui amplexib⁹ spon-
sis orōis. Si vis celeste⁊ gu-
star dulcedinē et alia dei ma

gnalia que sentiri possunt sz dici nequeūt sīs orōis Ad eā nāqz ɔtēplatōz ⁊ celestiū de gustationē p orōis exercitiuz ɔuenitur. Vides quā magne potētie ⁊ virtutis sit orō

Q̄uō iuit dn̄s Jesus supra mare dū ei⁹ discipuli piclitabantur in medio maris.

DUz ergo dn̄s eēt i mōte orās: discipuli erāt i medio maris afflicti ⁊ angustiati vehemēter q: vēt⁹ erat ɔtrarius eis ⁊ varijs ꝓcellis ⁊ fluctibus iactabātur. Conspice nūc eos ⁊ cōpatere eis q: in magna sūt tribulatiōe. Tēpestas eiz iuasit eos ⁊ tēp⁹nocturnū erat. ⁊ absqz domino suo erant. Quarta autem vigilia noctis descēdit dn̄s d̄ mōte ⁊ ābulās supra mar̄ appropiquauit eis. Cōspice ergo eū q̄uō fatigat⁹ ex vigilia lōga ⁊ oratiōe ꝓlixa: solus descēdit tp̄e noctis de mōte laboriosus ⁊ forte penosus nudis pedib⁹. Et quomodo vadit supra mare firmo vestigio sicut supra terrā Cū aūt apropiquat naui: discipuli timētes clamauerūt putātes euz fantasma Et benign⁹ dn̄s nolēs eos āplius vexari securauit eos dicens Ego suz nolite timere. Tūc petrus ɔfisus de potentia diuina ad iussum dn̄i cepit supra mare ambulare. Sz postea cepit mergi. Dextera tamen domini ne mergeretur erexit. In hoc autē loco dicit glo. super Math. Sic supra mare ābulare facit ne obliuiscatur ifirmitatē: ne putet se eē eq̄lez domino ⁊ ne sup̄biat intrauit autē dn̄s nauē ⁊ cessauit q̄ssatio ⁊ oīa sunt pacata. Discipuli vero eum reuerenter receperunt: multum qz gauisi sunt ⁊ inquiete magna remanserunt. Conspice bene ipsum ac discipulos in omnibus predictis: quia pulcra ⁊ deuota sunt valde.

De muliere cananea.

CUm dominus Jesus laborans circuiret predicando accessit ad eum mulier chananea de terra chanaam que erat gentilium ⁊ non iudeorum rogans eum vt liberaret a demonio filiaz

eius que ab eo: vexabatur. Erat enim fides in ea hoc facere posset: ⁊ domino non respondēte nichilominus in stabat ⁊ pseuerabat clamās ⁊ petens ab eo misericordi am in tantum vt pro ea roga uerunt discipuli. Cūqȝ domi nus responderet non debere panem filiorum dari canib⁹ ipsa se humilians respondit vt saltem more canis demi cis posset habere ⁊ sic meru it exaudiri. Conspice igitur dominum ⁊ discipulos ⁊ eti am ipsam in predictis: nichi lomin⁹ etiā considera virtu tes istius mulieris ⁊ eas ad tuā vtilitatē ꝯuerte que ma xime fuerūt tres. Prima fuit fides magna vt etiā vsqȝ ad filiaȝ q̄ sanata ē se extēderet Secūda fuit orōis pseueran tia. Tertia fuit humilitas ꝓ funda. Nā nec negauit se ca nē nec dignā se putauit inter filios reputari vł habere pa nē itegrū: sȝ ꝯtēta fuit de mi cis accipeꝛ. Sic ⁊ tu si corde fideli puro ⁊ itegro i orōe ꝑ seueraueris ⁊ coraȝ deo tuo te humiliaueris: indignuȝ te reputās omni bono suo cer tissime credas quod quicqd petieris obtinebis. Et sicut apostoli rogauerunt pro cha nanea sic ⁊ angelus tuus pro te rogabit ⁊ deferet orōnem tuam ad dominum.

Quomō aliqui propter ver ba dñi scandalizati fuerunt.

Non mireris si ex verbꝫ nostris ⁊ factis scanda la oriātur. Cuȝ.n. semel pha risei dñm interrogarent qua re discipuli non lauarent ma nus quando panem māduca bāt: dñs dure rñdit eis incre pās qꝛ interiorē mūdiciā nō exteriorē querebat: de qua in crepatiōe illi scādalizati sūt sed dñs nō curauit. Alia vi ce cuȝ spūalia verba diceret in sinagoga aliq ex discipu lis ei⁹ tanq̄ carnales nō itel ligētes recesserūt nec de hoc curauit: sȝ ad duodeciȝ disci pulos ait. Nūqd ⁊ vos vul tis abire? Et petrus pro se ⁊ alijs respondit. Domine ad quē ibimus Uerba vite eter ne habes. Cōsidera igitur eū quomō cum potestate loque batur: ⁊ quomō defendebat

veritatem nō curās dei scandalo prauoꝝ ⁊ insipientium. Nota ergo primo ꝙ ꝑ alterius scādaluꝫ nō debemꝰ recedere a iusticie veritate. Secūdo ꝙ de interiori mūdicia ⁊ etiā exteriori honestate curare debemus. Tertio ꝙ spūaliter viuere debemus ita ꝙ verba domini nō videantur nobis extranea sicut illis discipulis: q quādo christus dixit in ioāne. Nisi māducaueritis carnē filii hoīs ⁊ biberitis eius sanguinē: euꝫ nō potuerunt sustinere.

De retributione relinquentiuꝫ omnia ⁊ exempluꝫ xpi ⁊ apostolorum sequentium.

Cum fidelis ⁊ prudens discipulus. Symon petrus quereret a dño Jesu ꝓ se ⁊ socijs de retributione ipsorum: rñdit dominꝰ Jesus inter alia ꝙ omnes qui temporalia relinquentes ipsum sequerētur centupluꝫ acciperent in hoc mundo ⁊ in futurum vitam eternā. Nota bene hāc retributiōeꝫ: ⁊ gaude gaudio magno: ⁊ gratias et laudes domino referas toto affectu ꝙ ad talem negociationē te adduxit vt manualiter de vno cētuꝫ lucretis ⁊ nihilominus vitā eternā. Uides quomō veruꝫ ē qđ loquitur. Ueritas nī fallit qñ cētu pluꝫ reddat in hoc seculo ⁊ nō tātuꝫ semel sꝫ pluries ⁊ sepe si aīe deuote sic afficiāt eū ꝙ nō solū relinquāt oīa sꝫ totū mūdū arbitrētur vt stercora vt spōsuꝫ suū lucrifacerꝫ possint. Ber. Gaude ergo ⁊ letare vt dixi: gratias age quia ad hoc centuplum recipiendum vocatus es: ⁊ in hāc paradisum ingredere sepe: quā ex orationis studio consequi poteris.

Qualiter dominus quesiuit quid diceretur de ipō.

Ueniēs dñs. Jesus ipartes cesaree philippi q̄siuit a discipulis de se. Dixit petrus ꝓ se ⁊ pro alijs Tu es xps filiꝰ dei viui. Et dominꝰ ad eum. Tu es petrus ⁊c. Et dedit ei pro se ⁊ successoribus suis potestatem ligandi atqꝫ soluendi sup terram. Conspice igitur eum ⁊ etiaꝫ

ipsos iuxta generalē formaz superius tibi dataz. Et nota ꝙ etiaz hic habes ꝙ petrum quem hic magnificauit paulo post vocauit sathanaz: eo ꝙ ꝓpter amorē carnalē quez petr⁹ habebat ad ipz dissuasit ei de passiōe sua vt nō fieret. Sic ⁊ tu dñi exemplo habeas oēs pro aduersarijs qui ꝓ corporali alleuiatione ab exercitio ⁊ bono spirituali te retrahere vellent.

De trāsfiguratiōe dñi Jesu.

Assumens dñs. Jesus tres ex discipulis suis ascendit in mōtē tabor ⁊ trāsfiguratus ē ante eos: ostēdēs se eis gloriosum. Venerunt insuper Moyses ⁊. Helyas loquētes cū eo ꝺ passiōe sua futura Dicebāt aūt. Domine nō sic expedit ꝙ moriaris qn possis: aliter: nos redimere quia deus es ⁊ oia tibi possibilia sunt. Dñs aūt dicebat. Pastor bon⁹ aiaz suā ponit pro oībus suis. Sic et me facere oportet. Affuit autem spūssanctus in specie nubis lucide: ⁊ vox patris facta est in nube dicens. Hic ē filius meus dilectus ⁊c̄. Discipuli ceciderūt in terram ⁊ postea nō viderunt nisi soluz Jesuz Cōspice igitur bene ⁊ te presentez exhibeas quia hec magnifica sunt valde.

De eiectiōe ementium ⁊ vēdentium in templo.

Duabus vicibus eiecit dñs emētes ⁊ vēdētes de templo: quod īter magna ei⁹ miracula deputatur Nā licet alias vilipenderēt tamē omnes ante ipsum fugerunt Et q̄uis essent multi non se defenderunt sz ipse solus cū quibusdaz eos eiecit. Et hoc ideo quia terribilē se eis ostēdit in facie. Accensus enim erat vehementer eo ꝙ pater fit inhonoratus ab illis maxime in loco vbi magnis honorari debebat. Conspice bene ipsum ⁊ compatere quia ipse passiuo dolore plenus est. Nos enim qui in templo domini sum⁹ de speciali gratia ipsius deputati: si secularibus negocijs vt illi faciebant nos implicamus cū ad

laudem dei semper debemus intendere merito electionez ab eo. ⁊ indignationem eius timere possum⁹ Si vero nō vis illa timere nulla rōne vl' cā secularib⁹ curis uel nego, ciationibus te audeas impli care. Opera quecunqꝫ curio sa ne feceris que tēpus quod dei laudibus est debitum oc cupant ⁊ pompis secularib⁹ corrumpūt.

De paralitico sanato ad pi= scinam.

ERat in hierusalē q̄dā aquarū congregatio in qua lauabantur oues d̄ qb⁹ fiebant sacrificia. in ea dici, tur fuisse lignū dn̄i ꝙ quoli, bet āno semel cōmouebatur ab angelo ⁊ sanabatur aliqs infirmus scilꝫ qui prius de scendebat i aqua post aque ab āgelo motionē unde mul ti ꝓpter hoc iuxta eā cōtinue morabātur Erat ibi quidaꝫ infirmus ingrabato paraliti cus p. xxviij. annos. Nūc er= go iesus quadā die sabbati curauit Cōspice ipsuꝫ hūili ter euntem ad infirmū ⁊ lo= quētē more solito, in hoc fa, cto nota ꝙ primum sicut hic domin⁹. reqsiuit ifirmū si ul' let sanari ita nobis sine no= stro consensu salutem nō da bit. Et ideo inexcusabiles sūt peccatores nō consentientes volūtati domi ⁊ sua saluti. vn̄ Aug. Qui creauit te sine te non iustificabit te sine te. Sꝫ multuꝫ cauere debemus ne laboremus ipeccato. qꝛ si sa nati a domino reincidamus digne nostra igratitudo acri us puniet. Sicut huic dixit dominus. vade ⁊ ampli⁹ noli peccare ne deterius tibi con tigat. Tertio. qꝛ sicut mali, gni in oīb⁹ perdunt. sic boni de oībus lucrātur. Nā q̄ndo hic liberatus portabat gra, batuꝫ dicebatur ei iudeis ꝙ hoc nō licebat die sabati Et ipse respondit qui me saluuꝫ fecit ille mihi dixit. tolle gra batū tuuꝫ. At ille dixerūt qs est ille qui te saluum fecit. Et sic querebant quod possent reprehendere non quod pos sent laudare. Sic carnales homines Sepe in malaꝫ par tem iudicant que Vident. et quasi in omnibus perdūt

Quomodo discipuli Jesu eū tes per sata euellebāt spicas ꝛ comedebant

Discipuli domini Jesu quadaȝ die sabbati esu rientes q꜡ nō habebāt vnde procurarent qd comederent ibant ꝑ agros in quibus se getes erant ꝛ euelentes spi/ cas fricabant manibus ꝛ co/ medebant pharisei eos repre hendebant dicentes hoc non licere die sabbati Tu autem discipulos intuere ꝛ compa tere eis in tanta necessitate cōstitutis quamuis ipsi gau dentes hoc facerent ob pau/ pertatis amorem quam an/ te omnes virtutes ꝛ beatitu dines commēdauerat eis eo rum magister ꝛ dominus. qd tamen cogitare. est principes mundi ad tantam pauperta tem redactos vt tali pabulo more animaliuȝ oporteat su stentari. Aspiciebat eos do- minus ꝛ compatiebatur eis q꜡ tenerrime diligebat eos sȝ nihilominus gaudebat tam ꝑꝑ eos quos ī hoc mūdo me reri sciebat quā propter nos quibus relinquebant exem- pluȝ. In hoc exēplo ad mul/ tas uirtutes proficere possu mus Nam hic paupertas mi rabiliter relucet: pompa mū di cōtemnēda ostēditur sum ptuosa ꝛ saporosa ciborum ꝑ paratio discernitur Tu ergo a tanto exemplo totis viribꝫ paupertatem amplecteꝛ que sic emicuit in domino ꝛ indo mina matre sua ꝛ in prefatis mundi principibus. ꝛ in om nibus qui christum perfecte immitari voluerunt. Sed at tende de qua paupertate in telligere debes Scio enim ꝙ i ordine pauperes ꝛ nihil ha bere debes de quo gratias a ge domino deo tuo. Sed alti us te ascendere volo. Pone igitur professionem paupta tis in corde tuo. ꝛ conscienti as ei ex intimis cordis tui.

Die Jouis.

De ministerio Marie ꝛ mar the.

Quadam vice cuȝ domi nꝰ Jesus iret Betaniā ad domuȝ Marte ꝛ Marie ipse toto effectu diligētes eū reuerenter ꝛ alacriter recepe runt eundē: ꝛ Martha qdeȝ

soror Marie se incōtinēti pa rauit ad refectionē honora bilē ei ⁊ discipulis ꝓcurādā. Maria ad pedes dñi se po suit. ⁊ eū dominus nolēs existe re ociosus more solito loq̄ret verba vite eterne ipsa oculis ⁊ auribus intēta i eū iocūda batur i verbis eius vltra quā dici possz: nec aliqd aliud co gitabat. Martha vero hoc moleste tulit ⁊ eam compelli a dño ad laborandū secū po stulauit i misterio sz cōtrari am sniaz reportauit. ⁊ Ma riā optimā ptē elegisse audi uit Maria vero que in ver bis dñi quiescebat ad clamo rem sororis q̄si a somno eui gilans de quiete sua Timuit ⁊ facie i terrā inclinata silnit sed post dñi respōsionē securi us sedit Deide parata refec tiōe ⁊ dño cessāte loq ꝯtinuo surgit atqz manibus eius pa rat ⁊ deinceps semp dño assi stēs fidelissime seruiuit. Con spice bene dñm igrediētē ⁊ illas letissime eū suscipiētes Scire autē debes qđ p istas duas sorores dicūt sancti du plicez vitaz intelligi: scilicet actiuam et contemplatiuam

De parabola vinee ⁊ culto rum: qui nuncios domini oc ciderunt ⁊ de parabola lapi dis angularis ⁊ quomodo dominus aliquando blandis ⁊ aliquando duris vtebatur sermonibus.

Dominus ac redemptor volens animarum salu tem ꝑ q̄b⁹ uenerat omnibus modis ad se trahere ⁊ de ini micorum manibus extirpar̄ quādoqz vtebat̄ sermonibus blandis ⁊ humilibus q̄nqz in crepatorijs ⁊ duris quando que exemplis ⁊ similitudini bus quandoque signis ⁊ vir tutib⁹. quandoque minis ⁊ terrorib⁹ ⁊ uariabat modos ⁊ remedia salutis. Jn hoc āt loco fuit vsus contra princi pes ⁊ phariseos verbis duris ⁊ exēplo terribili ⁊ proposuit parabolam de cultoribus vi nee qui nuncios dñi venien tes ꝓ fructibus occiderūt et filium eius Querenti au tem qua pena digne essent pūiendi ab illo domino rñde rūt Malos male pdet ⁊ vi neā suā locabit alijs agricol̄

Et dominus iesus hoc apꝓ bans intulit Sic auferetur a vobis regnuz dei.i.ecclesia: ⁊ dabitur gēti facienti fruc/ tum ei⁹.i.gentilibus de qb⁹ nos sumus ⁊ uniuersal' eccle sia.interposuit etiā christus de lapide angulari ꝙ signifi cat ipsum ⁊ debebat iudeos cōfringere.Tunc illi itelligē tes quod de illis essent para bole non correpti sȝ magis irati sunt quia excecauerat eos malitia eorum Tu au/ tem conspice ipsum inter il/ los humiliter sedentem ⁊ ta men cum auctoritate loquen tem ⁊ cuȝpotestate ⁊ vigore De ceco iuxta viā sedentem illuminato a domino fide et importunitate orationis

BEnignus dn̄s qui ex di uina caritate ḋ sinu pa tris ꝓ nostra salute descēdit sciens qḋ tempus sue passio nis instabat ad eūdum vers⁹ hierusalem.se ꝓ ipsa suscipiē da parauit quam .Discipu/ lis tūc p̄dixit sȝ ipsi nō itelle- xerūt Cū ergo appropinqua ret hyerico cecus quidaȝ iux ta viā sedēs ⁊ mēdicās cū itel ligeret a turbis Jesuȝ ide trā sire fortiter cepit clamare mi sericordiam:⁊ lȝ increpare/ tur a turba qꝛ vocabat Jesuȝ quasi filiuȝ dauit.i.regē ⁊ re- gis filiuȝ:nō tn̄ tacebat dicēs Jesu fili dauid miserere mei ad cuius fidem ⁊ feruorem dn̄s Jesus respiciēs fecit euȝ ad se adduci ⁊ dixit quid uis vt faciaȝ tibi:Et cecus ad eū Dn̄e ut uideam quod pius dn̄s cōcessit dicēs respice.Et sic euȝ illuminauit Conspice re ergo dominū Jesuȝ ⁊ curi alitatē eius diligēter ⁊ consi dera hic ḋ virtute fidei ⁊ ora tiōis et q̄uo iportunitas ora tionis nō displicet deo imo placet.Et ipse docet in hoc capitulo ꝙ oportet semꝑ ora re ⁊ nō deficere Et sic perseue rantibus i oratiōe facit domi nus quicquid iuste ac debite petunt a domino vt dicatur quid vis vt faciam tibi ⁊ facit imo plus Igituur ꝓ constan ti habeas quicqud fideliter ⁊ perseueranter ha domino po stulaueris obtinebis:nec ve/ recundare exēplo istius ceci. ⁊ Cananee.

De zacheo ⁊ qualiter dominus conuersabatur cum peccatoribus humiliter.

Cum dominus igrederetur hyerico: zacheus princeps publicanorũ hoc audiens ⁊ desiderans uehemẽter eũ uidere nec valẽs ꝓpter multitudinem turbe quia statura pusillus erat ascẽdit in arborẽ sicbomorũ ut eũ videre posset Jesus autez cognoscẽs ⁊ acceptãs fidez ⁊ desideriũ eius dixit zachee festinãs descende quia hodie oportet me manere in domo tua Tunc ille descendit ⁊ eũ cũ magno gaudio ⁊ reuerẽtia suscepit ⁊ ei cõuiuiũ preparauit Uide curialitatẽ dñi iesu plus dedit zacheo q̃ȝ desiderabat dedit ei ꝙ ausus petere nõ fuisset Hic ergo habes de utilitate orationis Mã desideriũ magna vox ⁊ magna oratio Et ideo dicit propheta. Desiderium pauperũ exaudiuit dñs Conspice igitur eũ sedentez ⁊ comedentem cũ illis peccatoribus ¶Posuit se in ultimo loco cũ zacheo ⁊ aliquez ex illis honoratum posuit in capite familiariter ⁊ domestice conuersabatur cum eis vt eos ad se attraheret. Conspice igitur discipulos libenter etiaȝ cuȝ illis peccatoribus ex pietate conuersantes ⁊ colloquẽtes cuȝ eis ⁊ Eos ad bona opera confortãtes. Sciebant enim hanc esse voluntatem domini sui.

De ceco a natiuitate illuminato.

Cum iret dñs Jesus ꝑ hyerusalem vidit cecuȝ a natiuitate ⁊ inclinãs se dominus Jesus fecit lutum ex puto ⁊ liniuit oculos eius mittens eum ad natatoria siloe vt lauaret. iuit ille cecus ⁊ visuȝ ⁊ lumen recipit quod miraculum fuit solẽniter examinatuȝ ab ill'maliuol' ⁊ cessit in cõfusionẽ ipsorum. Cõsidera q̃ȝ magna fuit huius ceci gratitudo quia ita cõstãter ⁊ viriliter defendit partem domini Jesu contra illos principes ⁊ maiores iudeorum: nec in vno verbo pepcit eis cum tñ ꝰvidisset dominũ Jesuȝ multũ ẽ cõmen

dabilis virtus gratitudinis ꝛ deo accepta Detestabile ē vicium ingratitudinis. De qua materia sic dicit. Ber. super cant. i. Dulce ad singula dona gratias agere Diligenter inquid considera que tibi apponūtur vt nulla dei dona debita gratiarum actione frustretur. non grandia non modica sed pusilla.

Qualiter dominus abscōdit se ꝛ exiuit de templo iudeis illum lapidare volentibus.

ECce quod incipiunt misteria passionis. domini Jesu dum igitur semel dominus iesus predicaret in tēplo ꝛ diceret inter alia. siqs sermonem meum seruauerit mortem non videbit in eternum Illis respondentibus an es maior patre nſo Abraham qui mortuus est Dixit dominus Jesus Ante'quam Abraam fuerit ego sum: Ex quo verbo sumentes occasionem quasi impossibile ꝛ mēdacium loqueretur: tulerunt lapides vt lapidarent eum: Ipse vero se abscondit. ꝛ exiuit de templo. nūdū venerat tempus passionis eius. Conspice igitur bene hic eum cū dolore vehementi. quo dominus omnium sic vilipendebatur ab illis nequissimis intuere ipsum ꝛ discipulos mestos: ꝛ inclinato capite tanquam mestos inbeciles ꝛ debiles recedentes.

Quomodo dn̄s existēs iⁿ portecu salomonis recessit trans iordanem exiēs de manibus iudeoꝝ illū lapidare volētiū

DUm quadam alia vice in festo enceonorum. i. dedicationis templi dominꝰ Jesus esset in porticu salomonis circundederūt eū illi lupi rapaces cū furore maximo stridētes dentibus ꝛ dicentes Usqꝫ quo animas nostras tollis Si tu es christus dic nobis Palam Admitissimus agnus humiliter respōdit eis dicēs Loquor vobis ꝛ non creditis mihi opa q̄ ego facio inomine patris mei testioniū ꝑhibēt ď me cōspice nūc eū bn̄ ꝛ totū negociū ipse quidē eis hūiliter lo

quebatur: Illi vero cum furore ꝛ caninis.latratibus ꝑsistebant in eum ex omni parte tamen nō potuerunt occultare venenū cordis sui. Acceperunt ergo lapides vt iacerent in eum sed dominus iesus nihilominus blando sermone locutus est eis dicens Multa bona opera ostendi vobis propter quod horum vultis me lapidare: Et illi inter alia quare cum sis homo facis teipsū deū Vide mirabilē insaniā ipsi volebant scire si esset christ⁹ ꝛ quia verbis ꝛ operibus hec comprobat volebant eum lapidare Tunc exiuit de manibus eorum ꝛ recessit transiordanē in locum ubi Joannes baptizauerat Conspice ergo eum ꝛ discipulos recedētes ꝛ eis compatere toto tuo posse.

De resuscitatione Lazari.

AD presens valde celebre miraculum multū que solemne cum deuotione meditandum Occurrit si te attentum exhibeas hac si presens fuisses hijs que dicta ꝛ facta fuerunt Et libenter cōuerseris non solū cū domino Jesu ꝛ discipulis ei⁹ sꝫ etiaꝫ ipsa benedicta familia ꝛ deo deuota ꝛ a dn̄o dilecta sciłꝫ lazaro Maria et Martha: Languente ergo Lazaro sorores eius predicte que familiarissime domino erant miserunt ad eum locum ad quē accesserat scꝫ transiordanē vt in superiori tractatu ꝯtinetur dicētes. Lazarus frater noster quē amas īfirmat Et amplius nō miserūt. vel q: hoc sufficiebat vt bene itelligēti uł quia timebāt ipꝫ ad se uocare cū scirēt ꝙ iudei eū querebant capere. ꝛ ꝙ ipē fugerat Dominus aūt Jesus siluit ꝑ duos dies postea dixit discipulis suis Lazarus amicus noster mortuus est: ꝛ gaudeo propter uos quia non erant hibi Vide mirabilem bonitatem ꝛ dilectioneꝫ domini ac solertiam circa discipulos suos. Indigebant maiori robore ꝛ uirtute. Vn̄ ipse libēter oꝑabat̄ eoꝝ ꝓfectū redierūt ergo ꝛ venerūt

prope Bethaniaz Martha cũ sciuit ꝙ dñs Jesus veniebat exiuit ei obuiã. Et procidẽs ad pedes eius dixit. dñe si fuisses hic ꝛc. Dominus vero respondit ꝙ resurgeret ꝛ de resurrectiõe. aliqua tractauerunt adinuicem. Po/stea misit eam pro. Maria Hanc enim dominus diligebat singłarissime. Ipsa ve/ro ut sciuit festina surrexit ꝛ venit ad eũ ꝛ ꝓcidẽs similia verba marthe dixit. Dñs ãt Jesus vidẽs dilectam suam sic afflictam ꝛ lachrimosam ꝛ desolataz ꝺ fratre suo non potuit etiã se alachrymi cõ/tinere. Vñ ẽt lachrymatus ẽ dominus. Jesus conspice nunc bene ipsum ꝛ illas ꝛ ẽt discipulos. An nõ credis qn ꝛ ipsi fuerit lachrimati post aliquam morulaꝫ sic plorantibus illis dixit domin⁹ Jesus Ubi posuistis euꝫ. Ipse tamen hoc sciebat sed more humano hoc locutus est tũc ille dixerũt. veni dñe et vide. ꝛ ducebant eum ad sepulcrũ Uadit ergo dñs in medio inter duas sorores cõsolãs ꝛ cõfortans eas Ipse vero sorores tantum. ꝺ sua pñtia ꝯsolabãtur quod quasi oĩs doloris ꝛ oĩs rei oblite i euꝫ solũ modo intẽdebant Cumque incederent omnes tres per viam dicebat Magdalena. Domine qualiter fuit vobis exquo recessistis a nobis do/lor vehemens fuit nobis ex vestro recessu: et tamẽ cũ hic eratis ꝺ uestra mora timebã Et cum uos redyſſe audiui magnũ gaudiũ habui. sed nihilominus timui et timeo multum. Scitis enim quantam imaginationem aduersus uos pricipes et maiores nostri faciunt sꝫ ꝓpterea nõ sumus ause mittere ꝙ ueni/retis Gaudeo qꝺ uos ueni/stis sꝫ rogo vos ꝓdeo ꝙ caueatis vobis ab eoꝝ isidys. dominus aũt rñdit. Noli timere qꝛ pater super hys ꝓuidebit ꝛ sic colloquẽdo venerũt ad monũentum tũc iussit dominus Jesus eleuari lapidẽ suprapositũ Sed cõtradicebat Martha dicẽs domine iã fetet. Quadriduan⁹ ẽ eiꝫ. o deus vide mirabilẽ amorẽ

istarum sororū erga dñm Jesum. Nolebant.n.ꝙ eius fetor tãgeret eum. Et tūc fecit dñs lapidez eleuari. Quo facto ipse dñs. Jesus eleuatis oculis in celū dixit. Gratias tibi ago pater quoniã exaudisti me. Ego sciebã ꝙ semp me audis. Sz propter istos dico vt sciãt qꝛ tu me misisti. Aspice nūc bene ipm sic orãtē ⁊ considera zelum eius ad animarū salutē. Deinde clamauit voce magna dicens. Lazare veni foras. Et statiz reuiuiscit ⁊ foras ꝓsiliuit: ligatus tamen sicut fuerat sepult⁹. Discipuli vero ad domini preceptū soluerūt eum Quo soluto predicte sorores flectētes genua gratias egerūt dño Jesu de tãto beneficio. Postea duxerūt eum ad domū suã. Stupuerūt autez qui ibi fuerūt ⁊ qui hoc viderūt. Et diuulgatum fuit hoc miraculum in tantuz vt multitudo magna de hierusalez ⁊ de alijs partibus venerunt ad videnduz lazaruz. Et principes iudeorum se confusos reputarunt ⁊ de ipso occidēdo cogitarunt. Quomodo pontifices ⁊ pharisei collegerunt concilium vt. Jesum morti traderēt ⁊ qualit abijt in effraym.

Appropinquante tempore quo dñs Jesus disposuerat nostrã redemptionem proprio sanguine operari armauit dyabolus satellites suos: ⁊ accendit corda eorum contra ipsum dominuz vsqz ad occisionem ipsius et ex bonis operibus eius: maxime aūt propē resurrectionem lazari magis ac magis accēdebãtur tanq̄ magis inuidia tabescentes. Non volētes igitur amplius suum furorem celare collegerunt pōtifices ⁊ pharisei concilium in quo caypha prophetante deliberauerunt ipsum agnū innocentissimuz occidere. O prauum consilium. O pessimi duces populi: ⁊ cōsiliarij pessimi ⁊ nequissimi: in manib⁹ vestris tradidit de⁹ filiū suuz: vt per vos occideretur: sed non pro vobis. Ipse quidem morietur ⁊ resurget vt

saluet populum suum ⁊ vos ꝓhibitis. Diuulgatum fuit illud consilium: sed sapiens dominus voluit dare locum ire: ⁊ etiaꝫ quia non erāt omnia completa: abijt in regionem que dicitur iuxta desertum in ciuitatem effraym: ⁊ surgit humilis dominus āte faciem nequissimorum virorum. Conspice dominaꝫ. Jesum ⁊ discipulos recedentes tanq̄ imbecilles ⁊ pauperes Quid tunc putas magdalenam dixisse Sed ⁊ mater domini Jesu qualiter erat cum sic euꝫ recedere videret. Potes hic meditari dominaꝫ ⁊ sorores eius tunc remansisse cum magdalena: ⁊ dominuꝫ Jesuꝫ eas omnes consolatū fuisse de cita sua reuersione.

Qualiter iudei mulierem in adulterio deprehensam adduxerunt ante Jesum volentes eū ponere in ꝑplexitate.

Vigilabant in malicijs suis pessimi principes ⁊ pharisei contra dominum Jesum ⁊ sollicite pertractabant ⁊ procurabant quomodo euꝫ ꝑ astutias ⁊ fallacias vincerēt ⁊ notabilem populo redderēt: ⁊ retorquebātur in eos sagitte eorū. Cū igitur quedam mulier in adulterio deprehēsa esset ⁊ secundū legem deberet mori seu lapidari adduxerūt eā ad dominuꝫ Jesuꝫ christuꝫ in templo: q̄rentes quid de ipsa faciēduꝫ eēt: quasi volentes cuꝫ ponere in ꝑplexitatem: vt si legeꝫ seruandam diceret eēt cōtra misericordiam quaꝫ predicabat: ⁊ si dixisset fore liberandā eēt contra legē. Scrutās corda ⁊ renes domin⁹ cognoscēs versutias eoruꝫ declinare sciens: humiliter se īclinanit ⁊ digito scribebat īterra. Et vt dicit glo. scribebat peccata eorū: ⁊ illa scriptura tāte erat virtutis q̄ q̄libꝫ eorū cognoscebat peccata sua Dominus autem se erigēs dixit Qui vestrum ē sine peccato primus ī illaꝫ lapidē mittat Et iterū se īclinauit. Curnaris dn̄e aduersarijs tuis q̄si dissimulans vt declinarent a stultitia sua. At illi tacuerūt

omnes. Et subito vnus exi-
bat post alium ⁊ euanuerũt
eorum astutie. Mulieri autẽ
dixit. Ubi sunt qui te accusa
bant? Dixit mulier. Domine
nemo est. Et dominus. Nec
ego te condemnabo. Uade ⁊
noli amplius peccare. Et sic
licentiauit eam. Conspice be
ne eam in omnibus predictis
verbis ⁊ factis.

Quomodo dominus. Jesus cenauit in domo. Symonis vbi Magdalena vnxit caput eius ⁊ pedes.

SIcut in superiorib⁹ ad
nostram instructionem
domin⁹. Jesus faciẽdo vsus
est prudentia ostẽdens p lo-
co ⁊ tempore ꝙ furiam perse
quẽtiũ caute declinare debe
mus. Ita nũc vtitur fortitu-
dine qꝛ debito tẽpore iminẽ
te sponte redijt vt se offerat
patri ⁊ se in manus ꝑsequen
tiũ tradat Redijt igitur do-
min⁹. Jesus die sabbati ãte
diem palmarum Bethaniã
que est prope hierusalem: ⁊
ibi fecerunt ei cenam in do-
mo Symonis leprosi. Sed ⁊
ibi fuerunt Lazarus Maria
et. Martha. Erat forte con
sanguinei vel multum dome
stici eiusdez Symonis. Tũc
autem maria fudit super ca
put eius libram vnguẽti p̃-
ciosi: et ex eo vnxit caput et
pedes. Et quod alia vice fa
cit in eadem domo ex contri
tione nũc facit ex deuotione
Diligebat enim eum super
omnia et de obsequendo ei-
dem satiari non poterat. Sz
murmurauit de hoc prodi-
tor Judas ꝑ qua dominus
respondit ⁊ eam more solito
descẽdit. Nichilominus ꝓdi
tor indignatus remãsit: ⁊ in
de proditionis causam assũ
psit. Et die merchurij sequẽ
ti illuz prodidit ⁊ triginta ar
genteis vendidit. Conspice
ergo eum ante cenantem cũ
illis amicis suis ⁊ conuersã
tem cuz ipsis paucis diebus
silicet vsqz ad passionẽ suã
sed amplius in domo. La-
zari. Domus nãqz ipsius ⁊
sororum erat refugiũ ipsi-
us tẽporale. Ibi eiz comede
bat ⁊ bibebat cuz discipulis
suis Ibi ⁊ mater ei⁹ dña nr̃a

cõuersabatur cum sororibus ⁊ multũ eã honorabant om-nes ⁊ maxime magdalena eã associãdo. Conspice bene ip-sam dñã qꝫ stat timore per-territa de dilectissimo filio suo nec se ab eo vllo tpe sepa bat. Et cũ dñs ↄ̃fenderet ma riam magdalenã a murmu-re pditoris dixit. Mittẽs vn guẽtuꝫ hoc in caput meũ ad sepeliẽduꝫ me fecit. Annon credis ꝙ huiusmõi verbi gla dius matris animã ptransie rit. Quid auteꝫ expressius de morte sua poterat dicere. Si militer ⁊ omnes alij stabant pterriti ⁊ anxij cogitationi-bꝰ pleni colloquẽtes adinui cẽ vnus cuꝫ altero. Et maxi-me timebãt quãdo ibant per hierusaleꝫ. Multa.n. ab ista die sabbati vsqꝫ in die cene locutꝰ ẽ iudeis: ⁊ operatꝰ est palaꝫ in hierusaleꝫ. De qui-bus in dicẽdo nõ referã nisi ↄ̃ aduẽtu sup asello ne medita tio passionis ipsius impedia tur. Unde totum tuum recol lige spiritum ne ad alia sit di stractus: vt tam ad hec miste ria que precedunt qꝫ ad ip-sam passionem mente vacua et valde peruigili possis in-tendere: et iterum conuer-seris in Bethania cum pre-dictis.

De aduentu domini in hie rusalem super asello.

Sequebantur misteria: implebantur scripture per dominuꝫ Jesum. Appro pinquãte tempore quo vole bat mundo remediuꝫ confer re per passionem proprij cor-poris: igitur die sequẽti sum mo mane scilicet die domini co parauit se ad eũdũ in hie rusalem nouo ⁊ insueto mo-do: sed sicut fuit propheta-tum. Cumqꝫ progredi vellet mater pio affectu retrahebat eum dicens. Fili mi dulcissi me: quo vis ire? Tu scis con spirationem contra te factã: rogo te vt non vadas. Simi liter discipulis et alijs vide batur intollerabile quod il-luc iret: ⁊ vt poterãt retrahe bant eum. Dicebat Magda lena Magister non catis pro deo. Uos scitis ꝙ desiderãt mortem vestram et vos itis

ad manus eorum. Hodie vos capient et habebunt intentum suum. O deus quomodo diligebant eum: et quomodo erat eis amarum quicquid lederat eum. Ipse aliter disposuerat qui vniuersorum salutem sitiebat: et respondit eis. Voluntas patris mei est quod ego vadam. Surgite ne timeatis quia pater meus defendet nos: et hoc sero huc redibimus illesi cepit igitur ire et illa parua comitiua fidelis secuta est eum. Cum autem appropinquauit Betfage misit discipulos suos vt sibi adducerent asinum et pullum eius alligatos in loco publico et ad ministeria pauperum deputatos. Quo facto dominus. Jesus primo super asinam et paruum post super pullum humiliter ascendit: super quos discipuli sui vestimenta posuerunt: et sic equitabat dominus mundi: Conspice nunc: bene ipsum et vide quomodo in hoc suo honore vituperabant honorabilem pompam mundi. Non enim fuerunt animalia frenis et sellis deauratis more stultitie mundialis ornata sed vilibus pannis et duobus funiculis cum esset rex regum et dominus dominorum. Turbe autem cum scirent quod Jesus appropiquabat exierunt obuiam ei. Et vt regem cum hymnis et canticis et vestium suarum et ramorum stratione ac leticia magna susceperunt eum. Nam cum fuit prope hierusalem fleuit super eam dicens. Quia si cognouisses et tu: scilicet fleres. Debes scire quod tribus vicibus legimus dominum nostrum. Jesum Christum fleuisse. Una de morte Lazari scilicet humanam miseriam. Alia hic scilicet humanam cecitatem. Tertia vice fleuit in cruce scilicet humanam culpam et maliciam quia videbat quod passio sua omnibus sufficere poterat.

Qualiter dominus Jesus intrauit in hierusalem.

Conspice igitur nunc ipsum flentem nam et tu deberes flere cum eo. Fleuit enim fortiter et largiter et non

simulanter quia nos vere di
ligebat. Unde corde amaro
dolebat ⁊ flebat eorum peri
culum eternale. Conspice et
discipulos qui libenter va-
dunt ⁊ diligenter semper iu
xta ipsum cum tremore ⁊ re
uerentia. Conspice etiã ma
trem cum magdalena et ali-
is feminis sequentibus eum
Nec credere dbes ꝙ ipso flē
te potuerit mãr ⁊ alij se a la
chrymis cõtinere. Intrauit
ergo dominus Jesus cũ isto
triumpho et honore turba
rum in ciuitatē: de quo toto
ciuitas commota fuit Uenit
autē ad templum ⁊ eiecit vē
dentes ⁊ ementes ⁊ fuit se-
cundo ⁊ tertio. Et stetit do
minus Jesus publice in tem
plo predicans populo et re-
spondēs principibus ⁊ pha
risei vsqꝫ quasi sero. Et li
cet hic honoratus fuisset ab
illis non est tamen inuentus
aliquis qui eum ad comeden
dum ⁊ bibendum inuitasset
Toto ergo die ipse ⁊ sui ieiu
nauerunt: ⁊ sero cum eis be
thaniam redijt. Conspice er
go bene ipsũ quia valde hu
militer vadit cum illis pau
cis qui sic honorifice venerat
mane. Potes considerare
quomodo magdalena ⁊ alij
gaudebãt quando honoraba
tur a turbis: ⁊ multo magis
cum. Bethaniam redierũt
illesi.

Diebus veneris et sabbati.

Qualiter domina ⁊. Mag-
dalena instabãt die merchu-
rij in sero vt dominus face-
ret pascha cum eis ⁊ qd non
iret in hierusalem. Et quali
ter dominus eis reuelauit tē
pus sue passionis.

Hic potest interponi me
ditatio valde pulchra d
qua tamen scriptura non lo
quitur. Cenante namqꝫ do-
mino. Jesu die mechurij cuꝫ
discipulis suis in domo Ma
rie ⁊ marthe ⁊ matre ei⁹ cuꝫ
mulierib⁹ in aliqua parte do
mus magdalēa ministrabat:
rogauitqꝫ dominum dicens
Magister scitis memor ꝙ fa
ciatis hic pascha nobiscum

rogo: vos vt non denegetis hoc mihi. Qui nullatenus acquieuit sed dixit ei ꝙ i hierusalem faceret pascha Illa recedens cuz fletu ⁊ planctu vadit ad dominã ⁊ his enarratis rogat vt ipsa eum roget. Cena igitur facta vadit dominus Iesus ad matrem ⁊ sedit cũ ea seorsum loquẽs cum ea ⁊ copiam ei sue presentie exhibens: quaz in breui tempore subtracturus ab ea erat. Conspice nunc bene ipsos pariter sedẽtes: ⁊ quomodo reuerenter domina eũ suscipit ⁊ cum eo affectuose moratur. Et similiter quomodo dominus: reuerenter se habet ad ipsam. Iesus ergo sic colloquentibus magdalena venit ad eos ⁊ ad pedes eorum sedens dixit. Domina ego inuitabam dominum magistrum meũ vt hic faceret pascha: ipse vero videtur velle ire in hierusalem ad paschandum vt capiatur ibi: rogo vos vt non permittatis eum ire. Ad quem mater. Fili mi rogo te vt non sic fiat: sed faciamus hic pascha Scio enim ꝙ insidie ad te capiendum ordinate sunt. Et dominus ad eã. Mater charissima: volũtas patris mei est vt faciam ibi pascha quia tempus redemptionis aduenit. Modo implebũtur que de me dicta sunt: ⁊ facient in me quicquid volent. Et ille cum magno dolore audierũt quia bene intellexerunt ꝙ de morte sua dicebat. Mater vero vix valens verba formata proferre ait. Fili mi tota concussa sum a voce ista ⁊ cor meum derelinquit me: ⁋ Prouideat pater quia nescio. quid dicam: nescio sibi contradicere. Sed si sibi placet rogo eum ꝙ differat ad presens ⁊ faciamus hic pascha cuz istis amicis nostris Ipse vero si sibi placuerit poterit prouidere alio modo redemptiõis sine tua morte qr Omnia possibilia sunt ei. O si videres inter hec dominaz plorantez ⁊ magdalenaz tã quã ebriaz de magistro suo largiꝰ flẽtez forte nec tu pos

ses lachrymas cõtinere. Con sidera in quo statu esse pote rant quãdo hoc tractabatur Dixit ergo domin⁹ blãde cõ solans eas Nolite flere Sci tis enim ꝙ obedientiam pa tris mei oportet me implere Sed pro certo confidite ꝙ ci to reuertar ad vos : et tertia die resurgam incolumis. In monte ergo sicut oportet se cundum patris voluntatem faciã pascha. Dixit aũt mag dalena. Ex quo non possu mus eũ tenere hic simus in domo nostra de hierusalem. Sed credo ꝙ nunquã habui pascha sic amaruz: nec acqe uit dominus ꝙ ipse in alia domo faceret pascha.

Incipiunt mysteria passiõis domini nostri Jesu christi.

De cena domini facta cum discipulis.

Adueniẽte igitur ꝛ imi nente tempore miseri cordiaruz domini quo dispo suerat saluam facere plebez suam : et eam redimere non corruptibilibus auro ꝛ argẽ to sed precioso sanguine suo voluit cenam facere cũ disci pulis suis notabilem anteꝙ̃ discederet ab eis per mortez in signuz memoriale recorda tionis: ꝛ etiã vt impleret my steria que restabant. Fuit au tem hec cena magnifica val de: ꝛ magnifica sunt que fe cit ibi dominus Jesus atqz intuenda. Quod si hoc fece ris digne ꝛ vigilanter nõ pa tietur curialis domin⁹ te re dire ieiunum. Circa ipaz igi tur principaliter quatuor q̃ ibi notabiliter facta fuerunt meditanda occurrunt. Pri ma ipsa corporalis cenatio. Secunda pedum apostolo rum ꝑ dominũ. Jesum ablu tio. Tertia sui corporis sa cratissimi institutio Quarta pulcherrimi sermonis ꝑ ip sum cõpositio. De quib⁹ per ordinem videamus. Circa primum attende ꝙ petrus ꝛ ioãnes iuerunt ad iussuz do mini. Jesu ad quẽdam ami cum suum in montem syon vbi erat cenaculũ grãde stra tũ ad preparãdũ pascha. Sz

⁊ dominus Jesus cũ aliis di scipulis die iouis aduesper ascẽte iã die ciuitatẽ.itrauit ⁊ ad ipsum locũ iuit. Aspice nunc eũ stantẽ in aliq̃ parte domus ⁊ colloquẽtẽ cũ disci pulis suis salubria. ⁊ iterim cenaculũ parabatur ꝓ eis ꝑ aliquos ex septuaginta duo bus discipul'. Cũ autẽ eẽt ce naculũ paratũ dilectissim⁹ Joãnes p̃dictus qui solicite ibat et redibat ad videndum in ꝑpatione p̃dicta venit ad dñm Jesuz dicẽs Domine. vos potestis cenare qñ pla cuerit vobis Et que fiunt vi serosa sunt valde nec breuiã da sunt sed dilatanda sicut ⁊ cetera facta. domi Jesu. Jn hac eiz ẽ maxima vis oium meditationum d̃ ipso: sz isti us magis per excessiua amo ris i signa que i hac cena fue rũt Sed ⁊ ergo Jesus ⁊ disci puli eius cũ eo ioannes uero se eius lateri coniungens ab eo se deinceps non separat. Nullus enim sic fideliter et familiariter adhesit eidẽ ut ioannes Nam cum captus fuit secutus fuit eũ in atriũ principis sacerdotuz nec in crucifixione nec in morte di misit eum quousque fuit se pultus. i ac autẽ cena iuxta eum sedit. licet esset maior aliorum Deinde lauant ma nus et circonstantes benedi cunt mensam. Scire enim debes q̇ mensa ipsa erat in terra more ãtiquoꝝ in terra se derũt ad cenã. benedictiõe igitur facta ꝑ dexterã dñi se dent circa mensam Joanne sedente iuxta dominum ie suz Tũc eis defertur agnus paschalis. Delatũ igitur ha gnũ paschalẽ accepit verus ⁊ imaculatus agnus q̇ erat i medio eorũ tãquã q̇ mini strat scidit eũ i frusta. ⁊ disci pulis alacrit̃ porrigit ⁊ eos ad comedẽdũ cõfortat. Jpsi vero. comedebant sed alacri ter non capiebant semper ti midi ne nouitas contra dñz fieret. Cenãtibus autem eis patefecit factum apertius ⁊ iter alia dixit. Desiderio de siderari hoc pascha mandu care vobiscũ antequã patiar Unus autem vestrũ me tra diturus ẽ. Hec vox in corde

ipsorum quasi gladius acutus intrauit et comedere cessauerūt inspiciētes seipsos et dicentes. Nūqd ego sum rabbi Aspice nunc bene: et compatere tā domino Jesu quā eis quia in magno dolore positi sunt Ille autem proditor ne uiderentur hec verba pertinere ad ipsum comedere non cessauit. Joannes vero ad instantiaz petri querit et dixit Domine quis est quid tradet te et domin?. Jesus familiariter ei tāq̄ singulari dilecto aperuit Joannes autez stupefactus et cordialiter gladiatus vers? euz se inclinauit et supra pectus eius recubuit. Nūc ergo cōspice bene domini benignitatem quomodo suum dilectū supra pectus suum retinet O q̄ tenerrime se adinuicē diligūt ꝯspice et alios discipulos mestos ad hanc domini uocem non comedētes, sed adinuicem aspicientes: et super his consilium capere nescientes.

De lotione pedum discipulorum.

His namq; sic se habentibus surgit dominus a cena surgūt statim et discipuli ignorantes quo ire velit ipse autem descendit cuz eius in alium locum inferius in eadem domo vt dicunt q locum viderunt et ibi omnes stare facit et aquā sibi iubet afferri Deponit vestimenta sua et litheo se p̄cingit aquā mittit in peluim lapideam vt lauaret ipsorū pedes consideranūc bñ singulos actus et cū ad miratione que gerūtur. inclinauit se sūma maiestas et humiliauit se usq; ad piscatorum pedes. Stat ibi curuatus et genibus flexis coram ipsis sedentibus: lauat pprijs manibus et abstergit et obsculator omniuz pedes Sed et hoc super exaltat humilitatem: quia proditori eadem obsequia prebet Sed o cor neq̄ et ipsa duricia durius: sic ad tantam humilitatem non mitescis: sic dominuz non vereris: sz vbe

tibi o miser. Tu quidem obduratus quod concipisti parturies: non tamen ipse sed tu peribis. Hoc autem completo mysterio redijt ad locuz cene: et iterum recubēs eos ad suum exemplum imitanduz confortat. Potes autem meditari qꝺ dominus. Jesus dedit nobis exēplum in isto.

De sacratissimi corporis domini Jesu institutione.

Cum igitur lotis discipulorum pedibus iterum recubuisset volens dare finē legalibus sacrificijs. et nouū incipere testamētum seipsuz sacrificium fecit. et accipiens panem et oculos ad patrem eleuans confecit altissimum sacramentum corporis sui et dans discipulis dixit. Hoc ē corpus meum quod pro uobis tradetur. Similiter et calicem qui pro vobis effundetur. Aspice nunc bene pro deo quomodo. Diligenter fideliter et deuote predicta facit et manibus proprijs communicat illaz benedictam et dilectam familiam suam. Et tandez in amoris recordationem hoc est memoriale qꝺ animam facit gratam cum ipsum suscipit comedendo.

De sermone domini quez in die cene fecit discipulis suis

Circa quartum vero facit eis sermonem pulcherrimuz ignitum plenum carbonibus dulcedinis et amoris. Postea dixit dominus inde Quod facis fac citius. Ille autem infelix egrediens iuit ad principes sacerdotuz quibus cum die Mercburij vendiderat triginta argenteis et ab eis accepit cohortē ad ipsum capiendum. Interim dominus fecit dictū sermonem. Ex cuius ornata utili ac veneranda magnitudine quinque meditāda principaliter assume. Primū quādo predixit eis discessum suum et confortabat eos. Dicebat namque adhuc modicū

vobiscum sum sed non relinquam vos orfanos: Vado ꝛ venio ad vos. Iterum autez videbo vos ꝛ gaudebit cor vestrum. Hec ꝛ hys similia que succinte ꝑtraseo dicebat eis que verba corda ipsoꝝ totaliter penetrabāt Scḋo circa sermonē mediteris qualiter cordialiter ꝛ instāter instruxit ḋ charitate dicēs pluries hoc ē ꝑceptū meū ꝛc̄ Et in hoc cognoscet ꝛc̄. Tertio circa sermonē mediteris quomodo monet eos ad obseruantiam mādatoꝝ suoꝝ dicēs Si diligetis me mādata mea seruate: ꝛ si ꝑcepta mea seruaueritis manebitis i dilectione mea. Quarto circa ſmonē mediteris qliter dat eis ꝯfidētiā circa tribulationes q̄s ꝑdixit esse venturas ꝛ dixit. In mūdo ꝑssurā habebitis sed cōfidite qꝛ ego vici mūduz. Et iterū: si mūdus vos odit scitote qꝛ me priorē vobis odio habuit Mūdus gaudebit vos vero cōtristabimini sz tristitia vestra vertetur in gaudiuz Quinto circa sermonez mediteris qualiter ipse dominus Jesus tā dē aspiciens in celū se vertit ad prēz dicēs. Pater serua istos quos mihi dedisti. cuz esse cuz eis ego seruabaz eos nunc autem ad te uenio pater sancte: ego pro eis rogo non ꝑ mundo. ꝛ non ꝑ ipsis tātū sed pro omnib⁹ q in me credituri sūt per eos Pater quos dedisti mihi volo Ut vbi sum ego ꝛ illi sint mecuz vt videant claritatem. Conspice Discipulos q̄uo stant mesti capitib⁹ inclinati plorātes: ꝛ suspiria dātes pleni sunt omni tristitia vsque ad summum. Inter alios ꝯspice ioānē eidē familiarē cohe rētē q̄liter attēte ꝛ diligēter aspicit hūc dilectū suū inter alia quoque dixit surgite eamus hinc: nihilomin⁹ locut⁹ ē eis Cōspice ergo nūc discipulos cūtes post eū ꝛ qlibet eoꝝ nititur ad eū magis appropinquare. Ipse vero libēter sustinebat eos. Attende ergo ad singula acsi presens esses ꝛ cerne eum cuz a cena exierit. Completo sermone vadit in hortū cum discipul'

suis ⁊ eos ad orationem hor tatur.

De oratione domini i horto ⁊ eius sudore sanguineo.

PRogrediēs humiliter acreuerēter positis ge nibus orat patrē. Orat nunc dominus Jesus sed hacte nus legitur orasse pluries ⁊ pro nobis ut ad vocatus noster: nunc pro se orat Cer te orat patrem ut non mo riatur si ei placet: ⁊ cum pa tre habet hoc expedire nego cium: ⁊ non exaudictur secū dum aliquaz volūtatez que in eo erat Uult enim pater ꝙ penitus moriatur Et eiz vnico ⁊ proprio filio suo nō pepercit sed ꝓ omnib⁹ tra didit illum Sic enim dilexit mundum vt filium suuz uni genitū daret Dominus aūt Jesus hanc obediētiā susce pit: ⁊ sequit reuerēter Orat dominus Jesus patrem pro lixe dicens Mi pater clemē tissime rogo te ut exaudias orationē meaz ⁊ non despe xeris deprecationem meam ntende mihi et exaudi me Paup sui a iouentute mea faciens voluntatem tuam: ⁊ omnia que mandasti feci: et paratus suz. cōplere omnia Sūme pater sancte si fieri potest tole ame tantā amari tudinem q̄ mihi parata ē ab aduersarys meis. Rogo te pater vt trāsferas calicem istuz a me. Si aūt aliter tibi videtur nō mea sed tua vo luntas fiat Rediēs: ut dixi: ad orationē secundo ⁊ ter tio eodē sermone orauit: Et addidit paẽ iuste si sic decre uistis vt penitus crucis pa tibuluz pro humano genere sub eā: fiat voluntas tua Sz recōmēdo tibi dilectissimaz matrē meam: ⁊ dilectos di scipulos meos: quos huc vs que seruaui cum essem cum es: pater serua eos h a malo Sed interim sacratissimus sanguis undiqz in modum sudoris erumpēs i hac ago nia siue certamine dum. pro lixis orat usqz ad terrā abū danter decurrit Duz aūt sic oraret ⁊ esset anxiatus dn̄s Jesus ecce angelus dn̄i prin ceps Michael astitit confor

tans eum ꝛ dixit .Oratio/
nem uestram ꝛ sudorem ve-
strum sanguinem patri ue/
stro obtuli in conspectu toti
us curie superne :et omnes
procidentes .Supplicaui/
mus vt calix iste trāsferretur
a nobis et respondit pater.
Nouit .dilectissimus filius
meus quod humani generis
redemptio sine sui sangui/
nis effusione Decenter fieri
non potest.Et ideo si salutē
vult eoruꝫ eum oportet pro
ipsis mori.Tūc rñdit dñs ie
sus āgelo salutē aiaꝝ omni-
no volo:ꝛ idcirco potius eli
go mortē vt saluētur aie q̄s
ad suā imaginē pater crea/
uit fiat igitur volūtas pa/
tris mei Humilis dñs hūili
ter ꝛ reuerēter suscipit hanc
ꝯfortationē a sua creatura.
Surgit ergo ab orōe totus
sanguine madefactus Quē
ꝯspice tergētē sibi visū vlʼfor
te i tonēte lauātē totūqꝫ af
flictū Unde orabat p̄rēꝫ si fi
eri posset cū salute iudeoruꝫ
ꝙ credat multitudo gētiū si
vero iudei excecati sūt vt alij
videāt nō mea sꝫ tua uolun
tas fiat uenit āt ad discipu-
los suos post hec ꝛ dixit eis.
Dormite iam ꝛ requiescite.
Et illi aliquantuluꝫ ibi dor
mierūt.Bonus autē pastor
vigilat super custodia pusil
li gregis sui.

Quomodo iudas applicuit
cū turba ad Jesum ꝛ ductus
est ad pontifices.

I Nterim videbat a lon
ge aduersarios venien
tes cū fustibus ꝛ armis nec
tamen discipulos excitauit
nisi cū ꝓpe quasi iuxta eos
fuerūt Tūc autem dixit eis
Sufficit:satis dormistis ec-
ce qui me tradit appropin/
quat Et adhuc illo loquēte
venit ille nequam ꝛ pessimꝰ
mercator Judas añ illos ꝛ
osculatus est eum Dicit qđ
domino iesu erat consuetu-
do discipulos quos mitte/
bat ex osculo recipere redeū
tes Et propterea proditor il
le osculū dedit i signū:ꝛ p̄ce
dens alios cū osculo redijt q̄
si dicat Nō suꝫ ego cuꝫ istis
armatis sed rediēs more so

lito te osculor: et dixit. Aue Rabbi onere proditor Intuearis ergo bñ quomodo patienter et benigne suscepit ipsius infelicis amplexus et oscula proditoris cuius paulo ante lauauit pedes et summo cibauerat cibo. Et quõ patitur capi ligari et furibũde duci: acsi esset malefactor et ipotens ad se defendẽdum quomodo etiam patitur discipulis fugentibus et errantibus. Sed et ipsorum dolores cernere potes: quomodo dolentes gemitus et suspiria dantes velut orfani et timore pterriti recedebãt et magis hac magis eorum augetur dolor cũ videbãt magistrum et dñm suum sic viliter tradi: canes illos trahentes et ad victimam quasi agnũ mansuetissimum sine resistẽtia sequi Unus enim apprehẽdit alius ligat Alius insurgit et alius exclamat Alius impellit: alius blassemat. Alius expellit eum alius vexat Alius circũuoluit alius iterrogat Alius contra eum falsos inquirit testes alius inquirentes associat: alius contra eũ falsum testimoniũ dicit alius accusat Alius deludit alius occulos velat. Alius in faciẽ cedit: alius colophizat Alius eũ ad colũnam deducit alius expoliat Alius dum ducitur percutit alius exultãter ad verandum suscipit Alius eum purpura vestit: alius eum spinis coronat. Alius arundinem in manu eius ponit Alius furibunde reaccipit vt suum caput percutiat Alius nugatorie genuflectit: alius vt regem salutat. Hec et multa similia non solũ alius et alius sed alii et plurimi intulerunt Ducitur et reducitur: spernitur et reprobatur: voluitur et circũflectitur huc et illuc tanq̃ latro et impiissimus malefactor. Ducitur per mediam ciuitatem manibus post tergũ ligatis et clamide nudatus tunica succinctus non curiose: capite disco optus Occurrunt vndique ciues et aduenetam maiores q̃ minores: et quinque vilissimi ribaldi non

ad compatiendū sed ad deridendum. nemo ē qui eū cognoscat. sed ⁊ luto in euȝ et immūdicijs impetūt ⁊ affligūt contra eum loquebātur qui sedebāt i porta Cū aūt presentatur principibus sacerdotū ⁊ senioribus congregatis in unum illi quasi leo capta preda exultant ipsuȝ examināt falsos ꝓcurant testes cōdemnāt: ⁊ expuūt in eius sacratissimā faciē oculos velant. colaphizant: alapis cedūt dicentes ¶Prophitiza q̄s ē q̄ te ꝑcussit impellitur et anxiatur trahitur et accelleratur et sic fatigaẗ flagellatur macelatur ⁊ approbrijs saturatur.

Quomodo domin⁹ iesus dire flagellatur ba ministris: et quomodo Joannes reuertitur ad dominaȝ annūciās que fiunt domino Jesu.

Tandeȝ illi maiores recesserunt mittentes eū in quodam carcere subtus solariū ⁊ ligauerūt eundem ibi ad quandaȝ colūnā lapideam ⁊ dimiserunt eum eo aliquos armatos ad custodiendum: qui eum per totam noctem vexauerunt derisionibus ⁊ maledictionib⁹ vocantes ⁊ dicentes Credis tu esse melior ⁊ sapientior pricipib⁹ ⁊ sapientibus nostris Que stultitia erat tua ¶Nō debebas contra eos os tuū aperire Quomodo fuisti ita ausus: Sed nunc apparet sapientia tua Tu stas nūc sicut conuenit peccatis tuis Dignus ꝓculdubio es morte ⁊ tu habebis eam. Et sic per totam noctem nō vnus modo alius insultant verbis ⁊ factis contra eū Quāta enim dicūt ⁊ faciunt huiusmodi hij mercenarij vilissimi: cū ¶Possint indiscrete irreuerenter ⁊ indecēter Vide dominū tuū verecundum et patienter tacentē ad omnia tamq̄ inculpa deprehēsū. vultu i terra d̄misso. o domine ad quoꝝ man⁹ venisti quanta est patientia tua et sic stetit rectus ad dictam colunnam ligatus usque. Ad mane. Interim ioannes va

dit ad dominā ⁊ reperit eam in domo Magdalene tu qua cenā fecerāt ⁊ narrauit ea q̄ domino contigerunt. Tunc idicibilis planctus vlulatus ⁊ clamor fact⁹ est ibi. Tandē domina secedit in partem ⁊ in orationem se conuertit di cens. Pater reuerendissime ⁊ pater pyssime: pater mise- ricordyssime recōmendo vo bis filium meuȝ vnigenitum non ei sitis crudelis qui cun ctis estis benignus Pater e terne moritur filius meus. Nihil enim mali fecit. Sed pater iuste: si redemptionem vultis generis humani per alium modum obsecro facia tis: q̄r omnia possibilia sunt vobis. Rogo pater sanctis- sime siȝ vobis placet vt non moriatur filius meus. Libe ra teipsum de manibus pec- catorum ⁊ reddite eum mi- hi. Ipse propter reuerentiā ⁊ obedientiam non se iuuat Derelinquit seipsum ⁊ tan quaȝ imbecillis ⁊ impotens stat inter illos: vnde euȝ vos iuuate.

Quomodo ducitur: ad pi- latum

Mane autem facto tem pestiue redierunt prin cipes ⁊ maiores populi ⁊ fe cerūt ligari manus post ter- gum dicētes. Ueni latro no biscū: veni ad iudiciuȝ. Ho- die complebuntur maleficia tua: modo apparebit sapien tia tua. Ducebāt eum ad pi- latuȝ: ⁊ ipse tāquā innocens sequebatur eos: cum esset a gnus innocentissimus. Cum auteȝ mater ⁊ ioannes ⁊ alie mulieres sūmo mane exierūt foras ⁊ venerūt ad eum ⁊ oc currerunt ei vidētes eum sic vituperabiliter ⁊ sic enormi ter a tanta multitudine duci q̄nto repleti sunt dolore dici non potest In illo autē mu- tuo aspectu fuit dolor utrius q̄ȝ Nam ipse dominus affli gebatur multum ex compas sione quā habebat ad suos: maxime ad matrem. Scie- bat enim ꝙ ꝓ ipso dolebat vsq̄ȝ ad euulsionem anime ⁊ corporis Ducitur ergo do- minus ad pilatum ⁊ a lōge sequūtur quia approximare non poterāt. Accusatur ab

illis de multis ipse vero tace bat. Preses autem videns causam in eo non esse mor tis misit ad herodem. Hero des vero cupiens videre de suis miraculis gauisus est sꝫ nec: miraculum nec verbuꝫ aliquod habere potuit. Igi tur ex hoc reputans eum stul tum fecit in derisione eum in dui veste alba ꝛ remisit eum pilato Ipse auteꝫ omnia pa tientissime tollerabat. Et dū ducitur ꝛ reducitur demisso vultu ꝛ verecunde inceden tem: ꝛ omnium clamores et subsannationes audienteꝫ: ꝛ forte lapidem percussiones ꝛ matrem ꝛ discipulos bene intuere.

Qualiter dominus reduct⁹ ad pilatum fuit flagellatus: ꝛ vestre rubea indutus: coro natus cum arundine in ma nu.

REducto autem ad pila tum illi canes cum au dacia magna ꝛ cōstantia p sequuntur suas accusatiōes Sed pilatus causam: mor tis non inueniens in eo nite batur eum dimittere. Dixit ergo: corripiam eum dimit tam. O pilate: pilate: tu do minum castigas: nescis quid agis quia nec morteꝫ nec fla gella meretur. Rectius age res si te ad suum nutum cor rigeres. Iussit autem euꝫ fla gellari. Spoliatur ergo do minus: ad colunnam ligatur ꝛ durissime flagellatur Stat nudus coram hominibus: iu uenis: verecūdis: speciosus forma pre filijs hominū. Ca ro enim illa innocētissima ꝛ tenerrima: mūdissima ꝛ pul cherrima. Flos enim carnis ꝛ totius humane nature re pletur liuoribus ꝛ fracturis. Fluitur vndiqꝫ viuus sangu is de omnibus partibus cor poris. Superadditur: reite ratur ꝛ spissatur liuor super liuorem: fractura suꝑ fractu ram: quousqꝫ taꝫ tortoribus ꝙ inspectoribus fatigatis iu betur solui. Tunc impletum est quod ait. Isayas. Uidi

mus inquit eum ⁊ non erat ibi aspectus: ⁊ reputauimus eum quasi leprosum ⁊ adeo humiliatum. O domine. Iesu qui fuit ille tam audax et temerari⁹ qui te expoliauit ⁊ illi audaces qui te ligaue-runt ⁊ flagellauerũt? Sed tu sol iusticie: tuos radios subtraxisti: ⁊ ideo illi sunt tenebre ⁊ tenebrarum potestates omnes sunt te potentiores. Soluto domino a columna ducunt eum sic nudũ sic flagellatũ per dominũ: perscrutãdo de pannis suis q quasi per domum proiecti fuerant a flagellatoribus ⁊ expoliatoribus. Intuere bene sic afflictum ⁊ trementum propter frigus. Cumque se vellet vestire incedunt quidaꝫ impijssimi dicentes pilato. Domine hic se regem facit: vestiamus eum et coronemus eum more regis. Et tunc accipientes quandam clamidem sericam rubeam turpe vestierũt eum et spinis coronauerunt. Purpurã suscipit: caput corone spine preparat: arundinem in manu tulit: ⁊ ipsis genuflectentibus et salutãtib⁹ tacet et obmutescit. Perforabant nanqꝫ. caput ei⁹ sacratissimum acerbissime ille spine ac totum sanguine madefaciebant. Illudebant nã qꝫ ei tanq̃ regnare volenti ⁊ nõ valẽti. Omnia autem sustinet: sed nec illis suffecerat ꝙ ad maiorem illusionem totam cohortem aggregarunt sed et ipsum coram pilato et toto: populo adducunt: foras publice sic illusum et apportantem spineam coronaꝫ ⁊ purpureum vestimentum Uide quomodo facie demissa in terra stat ille bñdictus coram tanta multitudine vociferante et clamãte. Crucifige crucifige eum: et semper eum deridentes quasi sapientiores eo fuissent: et quasi dicerent. Non apparet ꝙ ipse se habuit insipienter contra phariseos ⁊ pñcipes q sic eũ aptari fecerũt. Petiit igitur toto iudeoꝝ multitudo vocib⁹ magnis vt crucifigeretur Redẽt ⁊ deridẽt eũ q verus

⁊ eternus deus est. Reducitur aūt dominus itus ⁊ spoliatur purpura ⁊ adhuc nudus est coraȝ eis: datur ei vestiendi licentia. Aduerte āte oculos tuos aduenientem: ⁊ eum puram hominem consi dera ⁊ videbis iuuenē elegātem nobilissimū ⁊ innocētissimum Totū autem flagellatum ⁊ liuoribus respersum: ⁊ pānos de terra recolligentem: ⁊ cuȝ quadam verecundia ⁊ rubore se nudatū coraȝ ibi ipsum semper irridentibus. Nam modo recolligit vnam tunicam modo aliam ⁊ sic corā illis se reuestit. Vide postea diuinitatem ⁊ considera illam imensam eternā ⁊ incomprehensibilem: ⁊ imperatoriam maiestatem icarnataȝ flectētem se acsi eēt homo vilissimus. Quo reuestito ducunt eū foras ne mortē differāt. Et tunc venerabile lignum crucis longū ⁊ grossum ⁊ multum graue ponūt super humeros suos: quod agnus māsuetissimus patiēter suscipit ⁊ portat: ⁊ tūc ducitur ⁊ acceleratur ⁊ opprobrijs saturatur vt supra i principio tractatum est. Ductus autem fuit foras cum suis sociis duobus latronibus: hec est societas sua. Vide quomodo vadit christus curuus subtus crucem et vehementer anxius anhelat. Sed mesta mater propter multitudineȝ gentiuȝ ei appropinquare nō poterat nec eum videre iuit per aliam viaȝ breuiorem celeriter cum ioanne et sociabus suis vt alios precedens eidem appropinquare valeret. Cuȝ auteȝ extra portam ciuitatis in cursum viarum eum habuit obuiuȝ cernens eum sic onoratuȝ ligno tam graui quod per primo n̄ viderat semimortua facta p̄ angustia: nec ei verbum dicere potuit: nec dominus ei accedere potuit ꝑpter illos qui eum ad crucifigendum ducebant. Vlterius autem dominus procedens parum ꝑ vertit se versus mulieres flētes ⁊ dixit eis. Filie hierusalem nolite flere sup̄ me ⁊c̄. Cuȝ ergo vlteriꝰ ꝓcessisset ⁊ ita eēt fatigatus ⁊ cōfractus ꝙ āpli

us crucem portare nõ posset deposuit eam. Illi autez pes simi deferre nolẽtes mortem eius: timẽtes ne pilatus sen tentiã reuocaret qr ostende rat voluntatẽ dimittẽdi euz cogerunt quendam vt cru cem portaret. Jesum autẽ sic onoratuz: ꝛ vt latronem liga tuz duxerunt ad caluarie lo cum.

Quomodo dominus cruci figitur presente matre.

Dum igitur dñs Jesus vituperabilit ducitur: ad montẽ caluarie fetidũ vi deas oculis mentis alios fi gere crucez in terra, alios pa rare clauos ꝛ martellos: ali os parare scalam ꝛ alia istru menta: alios ordinare quic quid facere debebant ꝛ alios spoliare ipsuz. Spoliatur er go ꝛ nudus: est coram tota multitudine ꝛ nunc tertia vi ce renouantur fracture pro pter pãnos ad carnem appli catos. Nunc ergo conspicit mater filium suuz sic aptatũ ꝛ dolore mortis affligitur tri statur supra modum ꝛ cum rubore qd eum videt sic nu dum. Nam etiam ꝛ femora lia nõ dimiserunt ei. Accele rat igitur mater et appropi mat filio: amplexatur ꝛ texit eum velo. Capitis sui. O in quanta amaritudine est ani ma eius. Eripitur enim fili us d manibus suis furibun de ꝛ ducitur ad pedes crucis ꝛ ponũtur due scale. vna re trorsum: alia ex brachio sini stro. Sup eam malefici ascẽ dunt cum clauis ꝛ martellis Ponitur ex alia parte ante riori scala attingens vsqz ad pedes. Compellitur domi nus. Jesus crucem ascende re per banc scalam paruam. Ipse autez sine rebellione ꝛ contẽtione facit quicquid vo lunt. Cum igitur est in supe riori gradu illius scale par ue vertit ad crucem renes et apit illa regalia brachia: ex pandit manus suas pulcher rimas et excelsas porrigens eas crucifixoribus suis Aspi cit in celuz ad patrem dicẽs Ecce pater hic sum: vsqz ad crucem me humiliari volui sti. Accepta igitur ꝛ tu pa

ter deinceps placat⁹ esto mei amore ⁊ omnem maculā absterge ⁊ elonga ab eis. Qui autem post crucem ē accipit manum eius dextram ⁊ eam cruci clauo ⁊ martello fortiter ⁊ crudelir̄ affixit. Quo facto ille qui in latere sinistro est sinistram accipit manum ⁊ traxit quātum potuit ⁊ extendit ponendo pedem in latere crucis ⁊ aliuꝫ clauū ꝑcutit imittit ⁊ configit. ¶Post hec descēdunt de scalis ⁊ remouentur omnes scale: pendet dominus ⁊ grauamē corporis: solum clauis manibus infixis sustentatur. Alius ꝑ pedes quantum potest trahit: ⁊ eo sic existente alius cōfigit ambos pedes durissimo clauo. Sunt enim qui credūt ꝙ nō hoc modo fuit crucifixus sed cruce extensa in terra eum crucifixerunt: ⁊ postea sic crucifixū eleuauerunt. Ecce crucifixus ē dominus Jesus ⁊ in cruce extensus ita ꝙ numerari possunt omnia ossa eius: sicut per prophetam cōqueritur. Dinumerauerūt inquit omnia ossa mea. Fluunt vndiqꝫ sacratissimi riui sanguis ex illis magnis scissuris ⁊ sic angustiatus est in ligno qd̄ se moueri non potest nisi i capite. Illi tres claui sustinent totius corporis pondus. Dolores acerbissimos tolerat: ⁊ vltra quā dici vł excogitari possit affligitur ¶Pendet inter duos latrōes vndiqꝫ pena vndiqꝫ opprobria. Aliꝗ blassemant dicentes. Vah qui destruis tēplū dei ⁊ in triduo illud reedificas. Aliꝗ vero dicunt. Alios saluos fecit seipsum saluū facere non potest. Sed ⁊ principes sacerdotum exclamabant. Si filius dei es descende nunc de cruce ⁊ credimus tibi. Sed ⁊ milites qui crucifixerunt diuidunt vestimēta sua i presentia ipsius. Et hec omnia dicuntur ⁊ fiunt presente mestissima matre sua. cuius compassio multū augmentabat filio passioneꝫ. Et econuerso ipsa cum filio suo pendebat in cruce ⁊ potius elegisset mori cuꝫ eo quā amplius viuere. Undiqꝫ angustie sunt ⁊ tormēta: sentiri po

fuerunt sed narrari non possunt. Stabat iuxta crucē mater ⁊ nō auertebat oculos a filio. Angustiabatur ⁊ ipsa: ⁊ toto corde orabat ꝓ eo ad patrem dicens. ¶Pater ⁊ deus eterne placuit vobis vt filius meꝰ crucifigeretur modo est tempus vt eum auferam. Sed videte in quanta angustia est anima eius ¶Rogo vt mitigetis eius penas ¶Pater recōmendo vobis filium. Et similiter dominus Jesus orabat patrem pro ea ⁊ tacite itra se dicebat. Ego debeo crucifigi non ipsa: qr ipsa mecum est in cruce. Sufficit crucifixio mea quia totius populi peccata porto Vides eam desolatum tota die merore confectam: recomendo eam tibi vt dolores eius tollerabiles facias. Erāt autem cum domina iuxta crucem ioannes ⁊ magdalena: due sorores dn̄e scilicet maria iacobi et salome: et forte alie. Que omnes ⁊ maxime magdalēa sua dilecta discipula vehementer flebant nec poterat consolari de suo dilecto domino ⁊ magistro: Compatiebantur ⁊ etiaȝ domine ⁊ sibi ipsis sepe renouabatur dolor: quia semper addebatur dolor: domio suo Dominus auteȝ in cruce pēdens vsqȝ ad exitum spiritus non fuit ociosus: sed faciebat dicebat vtilia pro nobis. Unde dixit septem verba que scripta reperiuntur ī euangelijs. ¶Primum fuit in ipso actu crucifixiōis dicens ¶Pater ignosce illis quia nesciunt quid faciunt. Secundum fuit ad matrem cum dixit. Ecce filiꝰ tuus. Et ad ioannē. Ecce mater tua. Non vocauit eam matrem ne pre amoris vehemētis teneritudine amplius doleret. Tertium fuit ad latronem bonū cum dixit. Hodie mecuȝ eris in paradiso. Quartum fuit cum dixit. Deus deus meus quare dereliquisti me: tātum dilexisti mundum quod me ꝑ ipso tradidisti. Quintū fuit cū dixit filio. In qbꝰ verbis fuit magna ꝯpassio mris

⁊ sociarũ eius et ioannis: et illis pessimis fuit maxima leticia. Maꝫ licet exponi possit ꝙ animarũ sitiebat salutẽ tamẽ in veritate sitiuit: quia ꝑpter sanguinis emanatiõꝫ erat totus: desiccatus intus et arefactus. Tunc dederunt ei acetum et fel. Sextum verbũ fuit cũ dixit. Cõsummatũ est quasi dicat Pater obedientiã quam mihi dedisti ꝑfecte compleui: ⁊ adhuc quicquid mãdare vis faciã. Ego eniꝫ in flagella paratus suꝫ. Sed totum quod de me scriptum est: consummatũ ẽ. Si tibi placet reuoca me. Et pater ad eum. Dilectissime fili mi: bene omnia fecisti nolo qđ amplius anxieris. Veni quia in sinu meo et inter brachia mea te suscipiaꝫ. Et tũc cepit oculis languere more moriẽtium: modo aperiendo modo claudendo ipsos et caput inclinare: modo in partẽ vnam modo in' partẽ aliam deficientibus membris Tandem addidit vnum verbum cuꝫ clamore valido et lachrymis dicens. Pater in manꝰ tuas cõmendo spiritum meuꝫ. Et hoc dicto inclinato capite emisit spiritum. Ad hũc clamorẽ conuersus fuit centurio qui ibi erat et dixit Vere hic filius dei vini erat: audiens ꝙ clamans expirasset Man aliȷ homines cum moriuntur clamare nõ possunt Et ideo in eum credidit. fuit autem ita magnus ille clamor ꝙ vsqꝫ in infernum fuit auditꝰ O qualis tũc erat anima matris que taꝫ penose videbat euꝫ deficere. languere lachrymari: clamare ⁊ mori Credo ꝙ propter angustiarum multitudinem absorta erat ⁊ quasi isensibilis facta semimortua facta est: tũc ꝗppe multo magis ꝗ̃ cũ obuiuꝫ habuit portanteꝫ crucem Quid tunc ioannes pre omnibus ab eo dilectus? Quid tunc magdalena fidelis ⁊ dilecta discipula quid alie due sorores dñe faciebant? Credo ꝙ replete erãt doloribus ⁊ amaritudine ⁊ absynthio inebriate. Ecce igitur pendet dominus in cruce mortuus: redit multitudo tota ⁊ rema

net mestissima mater cum illis quattuor ponunt se ad sedendum prope crucem. ⁊ contemplantur dilectum suum Expectant a deo consilium ⁊ auxilium quomodo ipsum trahere ⁊ sepelire valeant.

Qualiter longinus latus domini aperuit ⁊ quomodo domina timebat: ne frangerentur eius crura.

COmmorātibus igitur ⁊ sedentibus reuerēda domina matre ⁊ Joanne et Magdalena. ⁊ sorororibus matris dñi ab una parte ꝓpe crucem aspiciētibus quasi sine intermissione dominū Jesum sic pendentem in cruce inter latrones. sic nudum ⁊ afflictum. sic mortuū et ab omnibus derelictum: ecce armati multi veniebāt de ciuitate versus eos q missi erāt vt ipsis crucifixis crura frangerent ⁊ eos sepelirent ne: in magno die sabbati corpora eorum remanerēt illic. Tūc domina ⁊ omnes surgunt: ⁊ aspiciūt eos Renouatur tamen dolor ⁊ pauor et timor crescit multum quippe domina timet ⁊ nescit quid faciat dicit autem. Fili mi dilectissime qualiter isti redeunt quid amplius facere volunt Nō ne te occiderunt fili mi Putabā ipsos esse saciatos de te sed vt video adhuc te mortuum persequuntur. Fili nescio quid faciam. Te non possum ōfendere nec amorte potui sed ueniam et stabo iuxta crucem ad pedes tuos fili mi Rogo patrē tuū vt tibi eos placabiles faciat ego autem quod potero faciam: Et tunc omnes quinq3 iuerunt ⁊ posuerūt se ante crucem domini Jesu Appropiquāt āt illi cum furore ⁊ strepitu magno Et videntes latrones adhuc viuere frāgūt eis crura occidūt ⁊ deponūt in fossam aliquam. Ualde velociter deponunt vel proiciunt Redeuntibus ipsis versus dñm Jesum timens mater ne simile facerēt filio tacta dolore maximo cordis intrinsecus cogitauit ad arma sua recurrere scilicet hu

militatem sibi innatam ꝛ ge
nibus positis ꝛ manibꝰ can
zelatis vultu lachrimabili ꝛ
voce rauca sic omnes alloq
tur dicēs Viri fratres rogo
vos per deuz altissimum ne
me amplius vexare velitis i
dulcissimo filio meo. Ego
enim sum mestissima mater
eius Et scitis fratres ꝙ nū
quā vos offendi nec aliquaz
iniuriam vobis feci Et si fi
lius meus visus ē vobis cō
trarius ipsum peremistis.
Ego remitto vobis omnem
in iuriam et omnem offen-
saz ꝛ mortē filij mei Hāc tā
tū misericordiam mihi faci
te ne cōstringatis ipsuz ꝛ sal
tē itegrū valeā sepelire non
expedit vt eius crura franga
tis Videtis enim qꝛ iā mor
tuus est ꝛ magna hora est q̄
decessit Joannes vero mag
dalena ꝛ sorores stabant ge
nuflexe cum ea et amarissi-
me omnes flebant Unus er
go longinus nomine tūc im
pius ꝛ superbus sed post cō
uersus ꝛ martir effectus por
rigens lanceam de longe il
los ploratus ꝛ preces con-
temnēs latus domini Jesu
dextrū aperuit vulnere grā-
di. et exiuit sanguis ꝛ aqua
Tunc mater semimortua ce
cidit inter brachia magdale
ne. Joannes autem dolore
vrgēte assumpto vigore in-
surgit contra illos dicēs Vi
ri nequissimi hanc impieta
tē factis: Nonne videtis ꝙ
mortuus est Quare vultis
etiam hanc suam matrez oc
cidere: Descedatis quia nos
sepeliemus eum Tunc illi si
cut domino placuit discesse
runt Excitatur autem domi
na surgit quasi euigilans q̄
rit quid sit ꝺ filio suo. respō
dent non esse factam aliquā
nouitatez Suspirat ꝛ anxia
tur. ¶Ponunt autem iterum
se omnes ad sedendum pro
pe crucem nesciunt quid fa-
cere debeant Corpus enim
deponere nō possunt: qꝛ ne
qꝫ vires habentꝰ sufficientes
nec instrumenta sunt quibꝰ
deponāt recedere eo sic ma
nente non possunt

Qualiter dominus deposi-
tꝰ fuit de cruce ꝛ qd egit dn̄a

ITerum autem vident plures alios uenietes per viā Erāt enim Joseph ⁊ nichodemus ducentes se/cum instrumēta quib⁹ deponant corpus đ cruce ⁊ quasi centum libras mirrhe ⁊ aloes portabant ⁊ ueniebant ad sepeliendum dominum: Tunc omnes surgūt cum timore magno O deus quanta est istorum afflictio hodie Circūspiciēs :autē Joānes dixit Ego cognosco ibi Joseph ⁊ Nicbodemum Tunc domina viribus sumptis dixit. Benedictus deus noster qui mittit nobis auxiliū:⁊ memor fuit nostri:⁊ non derelingt nos. fili occurras eis qꝛ ipsi veniunt in auxiliū nostrum Vadit ergo ioannes obuiam eis velociter ⁊ attingenter se amplexantur cū fletu magno non ualentes loq per magnam horam pre cōpassionis teneritudine ⁊ abūdantiam doloris Et fletus: ¶Postea uenerūt versus crucem Et querit Joseph qui fuit ibi cum domina ⁊ quid est de aliꝭs discipulis. Dixit. illi Joannes de illis qui ibi sunt. De discipulis autez respondit se nescire quia nullus ibi hodie fuit querit etiā de his que circa dominū facta sunt ⁊ narrat ei Joānes per singula. Cum autem fuerūt prope locum genuflectētes ⁊ flentes adorabat dominū: Appropinquātes autez recepti fuerūt reuerēter per dominam ⁊ socias eius cum genuflexione ⁊ inclinatione vsque ad terrā Similiter et ipsi genuflectentes cum plāctu magno steterunt per magnam horam Tandem domina dixit Bene fecistis qꝛ habuistis memoriam magistri vestri qui multuz dilexit vos:⁊ fateor vobis ꝙ in aduentu vestro visum est mihi nouam oriri lucem Nesciebamus enim quid facere debebamus dominus vobis retribuat Et illi Dolemus ex toto corde nostro đ hꝭs omnibus que circa ipsum facta sunt ⁊ ꝑualuerūt ipꝭi ꝯtra iustuz Libenter erripuissemus eum a tanta iniusticia si potuissem⁹ Saltē hoc obsequz

domino et magistro nostro
prestabimus. Surgentes āt
parauerūt se ad deponendū
eum de cruce ¶ Ponūt duas
scalas a lateribus crucis ex
opposito Joseph ascēdit su
ꝑ scalaz lateris dextri ꝛ sata
git habere clauū ipsius ma
nus Sed difficile ē hoc quia
idē clauus grossius ꝛ longus
ē ꝛ i ligno valde confixus et
sine magna supressione vi-
detur auferri nō posse Euul
so illo Joānes ānuit iosehp
Clam dictum clauum sibi
porrigi ne ipsum domina vi
deat Deide nicbodemꝰ euul
so alio uenit ad clauū peduz
Joseph vero sustētat corpꝰ
domini felix quidem ipse io
seph qui corpus domini me
ruit amplexari. Tūc pēdētē
dextram reuerenter domina
suscipit: ꝛ ponit eam ad vul
tum suum. Intuetur ꝛ oscu
latur cum lacbrymis ꝛ uali
dis suspirijs Euulso autem
clauo pedū paulisper descen
dit ioseph ꝛ omnes accipiūt
corpꝰ domini Jesu ꝛ ponūt
in terram Domina autez su
scipit caput eū scapulis i gre

mio suo. Magdalena vero
pedes apud quos tātaz gra
tiam meruerat: ꝛ alijs circū
stātes planctū magnuz faci
unt super euz. ¶ Post aliquā
morulaz rogat ioseph dn̄az
vt permittat eum inuolui i
lintheaminibus ꝛ sepeliri ip
sa uero cōtēdebat dicēs No
lite mihi tam cito auferre fi
liū meum uel me secū sepeli
te: flebat lacbrymis irreme-
dialibus. Aspiciebat vulne
ra manuū pedum ꝛ lateris:
modo unum modo aliud, As
piciebat vultuz eius ꝛ caput
videbat spinarū puncturas
ꝛ depilationem barbe: faciē
ex sputis ꝛ sanguie deturpa
tam ꝛ deflendo ꝛ aspiciendo
non poterat satiari Tardaz
te autem hora dixit Joan-
nes. Domina obediamꝰ io-
seph ꝛ nicbodemo ꝛ permit
tamus aptari sepeliri cor-
pus domini nostri: quia pp
nimiam moram possent pa
ti calūniaz a iudeis Ad hāc
vocem domina tāq̄ grata ꝛ
discreta cogitans ꝙ ipsi ioā
ni cōmissa est ꝑ filium nolu
it āplius cōtēdere ꝛ signans

ꝛ benedicens eum 'permisit
aptari vt voluerunt Tūc Jo
annes ꝛ alij ceperunt inolue
re corpus ꝛ aptare cum lin=
theaminibus vnde sic moreꝛ
rat iudeis dominam.semper
tenebat caput eius i gremio
suo ꝛ magdalena pedes .Cū
ergo veniunt ad crura prope
pedes dicit magdalena.Ro
go vos vt pmittatis me sibi
aptare pedes apud quos suz
misericordiam consequnta.
Quibus permittentibus ipa
eius pedes tenebat :et uide
batur deficere p̄ dolore Aspi
cieabat sic vulneratos ꝛ per
foratos ac sanguinolentos ꝛ
amarissime flebat .Nam vt
veritas de ipsa perhibuit di
lexit multū:ꝛ ideo fleuit mul
tum marie in hoc vltimo ob
sequio domini ꝛ magistri sui
sic afflicti ꝛ vulnerati sic fla,
gellati sic mortui ꝛ sic ad ni
hilum redacti Uix cor eius i
corpor̄ perstare poterat libē
ter expirasset ad pedes domi
ni sui:non videbat remediuz
doloris sui nec cōsueuerat ei
in talibus obsequi.Nouum
ꝛ vltimuz est obsequiū quod
ei nunc prestat ꝛ in hoc ipso
prestādo amaricatur anima
sua.qꝛ non potest illud face,
re vt vellet ꝛ deceret Uellet
enim totū corpus lauare vn
gere ꝛ bene aptare :sed non
est tempus neque locus fa,
cit ergo quod potest .saltem
pedes lachrymis lauat .Tā
dem deuote abstergit ample
xatur ꝛ osculatur.ꝛ inuoluit
ꝛ aptat fideliter vt meli⁹ no
uit :Sic ergo aptato reliquo
corpore respiciunt dominaz
vt ipsa compleat ꝛ oēs plo,
rare incipiunt Tunc mater
generosa videns ꝙ differre
non potest ponit vultum suū
super faciez filij ꝛ domini sui
ꝛ. dixit fili mi dilectissimi i
gremio te mortuum teneo.
Jocunda ꝛ dilectabilis inter
nos conuersatio ꝛ sine que,
rela ꝛ offensa inter alios fui
mus ꝙuis tu innocens occi,
sus sis fili tibi fuiui ꝛ tu mi
hi:Sed in hac tua pugna do
lorosa nec pater tibi auxilia,
ri voluit ꝛ tu te ipsum dereli
quisti propter amorem gene
ris humani quod redimere
voluisti:dura et Penosa et

cara est tibi ista redemptio ꝺ qua tamen gaudeo propter salutem hominum. Sed intu is vulneribus ꝛ in tua morte vehementer affligor: ꝛ Scio bene qꝺ non peccasti vnquã ꝛ sine culpa occisus es mor te turpissima modo ergo fili mi rupta est nostro societas: ꝛ me separi a te oportet: Se peliam igitur te ego mestissi ma mr: sed postea quo ibo: vbi morabor fili mi. Quomo do sine te uiuere potero Te cum ergo libentius sepelior ꝛ ubique tu esses ego essem si militer tecum Sed ex quo nõ possum corpore tamen sepe liar mente Animã meam in tumulo tuo sepeliam euz cor pore tuo eã tibi ꝯmẽdo tibi dimitto O fili mi qũo sine an xietate ero: Et iterum erabũ dantiam lachrymarum la uat faciem filij sicut Magda lena pedes Absteršit autem ꝛ de osculãs os ꝛ oculos ei⁹ i quodam sudario ipsum ca put inuoluit ꝛ diligẽter apta uit.

Quomõ dominus sepelitur.

T Andem iterũ benedixit ꝛ signauit eum et tunc omnes adorãtes genibus fle xis ꝛ pedes eius deosculan tes accipiũt ꝛ portant ad mo numẽtũ domina tenebat ca put. Magdalena pedes, re liqui vero stabant in medio ꝛ sepelierunt eum in sepul chro reuerenẽ flexis genibus ꝛ cum fletibus mgnis ꝛ su spirijs validis. Quo sepulto mater iterum benedixit ꝛ am plexatur eum ꝛ stat super di lecto filio suo Sed eleuan tes eam posuerunt magnum lapidem ad hostium monu menti. Joseph autez volens redire in ciuitatatẽ dicit do mine Dña mea vos depre cor propter deuz et amorem filij vestri ꝛ magistri nostri ut diuertatis in Domũ meam. Scio enim quod domum pro priam non habetis, vtimini mea sicut vestra qꝛ oïa mea vestra sunt Similiter ꝛ Ni codem⁹ dicebat O qualis cõ passio. Regina mundi non habet vbi caput suũ reclinet vere vidua derelicta ẽ ꝛ quo diuertat nõ habet Tunc ipsa

Inclinans se humiliter ⁊ gratias agens respondit se eē cōmissaȝ Joanni quibus ioannes adhuc eū deinde rogantibus respondit qđ volebat eā ducere in mōtem syon in domum in qua magister cenauerat in sero cum discipulis ⁊ ibideȝ cuȝ ea stare volebat Illi ergo se inclinātes ⁊ adorantes sepulchrū recesserunt et isti vt dicit euangelium remanserunt sedentes contra sepulchrum.

Qūo redeūt ad mōtē syon.

Appropinquante autē nocte dicit Joannes: Hic morari nimis vel de nocte redire in ciuitatē nō licet ⁊ ideo si vobis placet recedamus hinc Tunc domina surgens genuflectitur ad sepulchrum āpleratur ⁊ benedixit sepulchruȝ ⁊ dicit fili mi nō possum amplius stare tecum Ego recommēdo te patri tuo Et subleuatis i celū oculis dicit cuȝ lacbrymis ⁊ affectu magno. pater eterne recōmēdo vobis filiuȝ meū ⁊ animā meam quā dimitto cum ipso ⁊ ceperūt recedere. Cū autem fuerunt ad crucem illic genu flectit dn̄a ⁊ adorauit cruceȝ dn̄i dicens Hic requieuit filius meus: ⁊ hic est sanguis suus preciosus Similiter ⁊ omnes genuflexerunt ⁊ inde recedunt versus ciuitatem ⁊ per viaȝ se sepe vertebant retro aspicientes Cum autem fuerunt in loco ha quo sepulchrum videre amplius non poterant vertit se domina ⁊ inclinauit genuflexit ⁊ adorauit Similiter omnes fecerūt cū lacbrymis Appropiquātes autem ad ciuitatem sorores domine velauerunt eam tanq̄ viduam cooperientes quasi totum vultum eius et precedebant Domina auteȝ sic uelata inter magdalenaȝ ⁊ Joannem sequebatur eas Tunc. Magdalena volens in ingressu ciuitatis sumere viam que ducit ad domum suam ⁊ illic eos ducere preuidit sibi ⁊ dixit Domina precor vos ut amore magistri. mei eamus ad domuȝ nostrā ⁊ ibi meli⁹ stabimus. Scitis

quomodo ipse libenter venie bat ad eam et ipsa uestra est ⁊ omnia mea vestra sunt: ro go vt veniatis ⁊ hic plange re incipiũt Domina uero ta cente ⁊ annuente versus. Jo annem adhuc illa rogat. Jo annem. Ipse vero respondet Decentius est vt. Eamus ad montem syon maxime qꝛ sic respondimus illis amicis no stris sed tu potius venias cũ ea quocunque ierit ⁊ nũꝗ͂ di mittas eam Intrãtibus aũt illis in ciuitatem occurrerãt vndiqȝ virgines et matrone bone associare eam consolan tes eam per viam ⁊ undique fit ploratus magnus. Sed et boni homines apꝺ quos trã sibant compatiebantur eidẽ et mouebantur ad fletum di centes Certe magna Iniusti cia facta est Per principes nostros hodie contra filium istius domine: et dominus pro eo magna signa ostendit Caueant qui fecerunt: Cum autem venerunt ad domum Ipsa uertit se ad Dominas illas ⁊ iclinauit se gratias ha gẽs ipse vero iclinantes ⁊ ge nuflectentes omnes ceperũt facere plantum. Intrauit er go domina domuȝ Magda lena ⁊ sorores domine post eam: Joannes vero ponens se super hostium rogauit il las dominas ut redirent ad domos suas quia hora erat tarda ⁊ gratias agẽs eis ho stium clausit Tunc domina ꝑ domum circũspiciens dice bat fili mi dilectissime vbi es quia hic te non video: O Joannes vbi est filius meus O magdalena vbi est magi ster tuus qui sic te diligebat O dilecte sorores vbi est ne pos vester: Recessit a nobis gaudium nostrum et dulce do ⁊ lumen oculorũ nostrorũ recessit autẽ cũ multa pena ⁊ vos vidistis Et hoc est qꝺ mi hi magis auget dolorem Et recessit totus afflictus totus lacerat⁹ totus anxius ⁊ etiaȝ sitibũdus coactus opp̄ssus ⁊ violẽtat⁹: nec ei i aliquo sub uenire potuimus Oẽs dereli querũt eũ ⁊ ip̄e ⁊ pr̄ ei⁹ nolu it eũ adiuuaꝛ ⁊ q̄cito h̄ facta sũt vos vidistis o fili mi q̄ꝫ a mara ẽ ista tua sepatio i hac

nocte captus fuisti: in manu pfidis traditus ꝛ in hora tertia condēnatus ꝛ iam mortuus es. O fili quam amara est ista separatio ꝛ mēoria ignominiose tue mortis Tandem ioannes rogans ꝙ desisteret consolatus est eam: ꝛ confortat qđ parumper comedat: ꝛ alios comedere faciat quia adhuc ieiuni sunt.

Qualiter petrus venit mane sabbati ad dominam humiliter petens veniam de ingratitudie sua ꝛ similiter alij apostoli.

MAne autem facto. s. sabbati stabāt in domo ianuis clausis dña ꝛ alie socie vna cuꝫ ioāne afflicto ꝛ doloroso tāquam orfano ꝛ pleno merore: nō loquētes sed memorātes eterne tribulatiōis angustias: sedebāt simul aspicientes se adinuiceꝫ ꝛ tādē pulsatū fuit ad hostiuꝫ ꝛ timuerūt Timebāt eiꝫ omnes qꝛ securitas eorū discesserat. Iuit tamen ioānes ad hostium: ꝛ aspiciēs cognouit petrū: ꝛ tūc dixit ioānes ad dominā. Dña est petrus. Dixit domina aperias Ingreditur petrus verecūde cuꝫ singultibus magnis ꝛ fletibus: ꝛ tūc omnes plorare ceperunt nec verbū potuerunt loqui de domino suo. Dixit ergo petrus. Ego verecundor ꝛ cōfundor in meipso nec debere i vestro aspectu vel hominum apparere qꝛ dominū meum q me sic diligebat sic dreliqui ꝛ negaui. Similiť ꝛ alij cuꝫ ꝑcussione palmarum ꝛ manuum lachrymis se redarguebāt ꝙ eum dereliquerant. Tunc dixit domina. Magister bonꝰ ꝛ pastor fidelis recessit a nobis: ꝛ nos remansimus velut orfani: sꝫ spero ꝙ cito nos habebimus eum: et vos scitis ꝙ benignus est filius meus. Benedictus sit ipse qui multum vos diligebat: non dubitetis quia bene reconciliabitur vobis: et libenter remittet omnem offensam sine culpa. Tātus fuit permissione patris impetus cōtra eū: et ita preualuit malorum audacia ꝙ non possetis eum vllatenus adiuuare etiam existentes cum eo: ꝛ ideo nolite

turbari. Respondit petrus. Vere est ita vt dictis. Nam ⁊ ego qui tantum confidebaz tāto fui terrore percussus in atrio cayphe ꝙ vix credebaz posse euadere: ⁊ ideo eum negaui: nec memor fui verborum que hic predixerat mihi Tunc magdalena querit qd ei predixerat: ⁊ respondit de negatione sua ⁊ narrauit totum. Et addidit ꝙ etiaz alia plura predixerat. Dicit magdalena. Vellū audire de his que dicta ⁊ facta fuerūt in cena per eum. Et petrus annuit ioanni vt ipse referat. Joānes autem incepit ⁊ narrauit omnia. Similiter ⁊ petrus querit ō passione domini: ⁊ ioannes narrat totum: Et sic tam de his q̄ȝ de alijs que fecerat dominus. Jesus narrant adinuicē: modo vnus modo alius: ⁊ sic totam diez de ipso sermocinando pcurrūt. O q̄ȝ astēte auscultabat magdalena sed attentius domina. O quotiens sic ipsa dicebat. Benedictus sit filius meus Jesus. Quid enim est videre ꝙ domina mundi et princeps ecclesiarum ⁊ omnium populorum ⁊ duces totius diuini exercitus sit timorosi ⁊ afflictu stant reclusi in quadam domūcula nescientes quid facere deberent: nisi ꝙ se confortant ⁊ conferunt de verbis domini sui: Domina tamen stabat mente tranquilla ⁊ pacificata: quia certissimam spem habebat de filij sui resurrectione: ⁊ i ipa remansit fides in ipsa die sabbati. Et propterea dies sabbati attribuitur ei. Non tamē ipsa domina poterat gaudere propter memoriaz mortis filij sui.

Quomodo Magdalena ⁊ altera maria iuerunt vt vngerent Jesum: ⁊ quomodo descēdit dominus Jesus ad inferos: ⁊ quid ibi egit.

Sero autem facto: post solis occasum: cum ipsa die nō licuerit opari magdalēa ⁊ altera maria iuerūt emare aromata pro fiendis vnguentis. Sero etiam precedenti cum redirēt de sepulchro ceperūt parare vsqȝ ad

solis occasuz. Nunc ergo vadunt emere aromata incedẽtes mestis vultibus more viduarum ⁊ orfanorum. Uide quomodo diligenter fideliter ⁊ deuote laborant pro domino suo cum lachrymis et suspirijs. Uide etiam hic et considera quomodo ⁊ quid ipse dominus ipsa die fecerit. Nam statim cum mortuus fuit descendit ad inferos ad sanctos patres: ⁊ stabat cuz eis: ⁊ tũc fuerũt in gloria Jubilauerunt autem sancti patres in suo aduẽtu: ⁊ repleti sunt iocũditate immensa: omni displicentia ⁊ miseria ꝓcul pulsa ⁊ stant in laudib⁹ ⁊ cãticis coraz eo. Anteq̃ꝫ veniret ad eos occurrerũt ei gaudẽter seipsos exortantes atq; dicẽtes. Leuate capita vestra quia ecce venit redemptio nostra. Consurge consurge hyerusalem solue vincula colli tui. Ecce saluator venit soluere te a vinculis. Tollite portas principes vestras ⁊c̃. Adoramus te christe ⁊c̃. Et procidentes adorauerũt eũ. Deinde surgẽtes ꝯtinuauerũt laudes suas dicẽtes. Bñdictus qui venit i nomie dñi deus dñs ⁊ illuxit nobis. Bonũ ẽ cõfiteri dño ⁊ psallere nomini tuo altissime. Tui sũt celi ⁊ tua ẽ terra ⁊c̃. Tu es de⁹ nr̃ saluator nr̃ absq; te non erat adiutor Et tu dñe deus virtutũ deus israel ad nos visitãdos intẽdisti. Redemisti aias tã duro carceri mãcipatas. O inestimabilis dilectio karitatis: vt huũ redimeres aiam tradidisti. Sedẽtes i tenebris ⁊ in vmbra mortis adeo benignissime visitasti. Cõtriuisti portas ereas et vectes ferreos ꝯfregisti. Nox.n. sicut dies illumiata ẽ splẽdore vult⁹ tui. Suscepim⁹ deus misicordiã in medio tenebraruz. Exultate deo ⁊c̃. Sumite psalmũ ⁊c̃. Hec dies quaz fecit dñs ⁊c̃. cãtate dño psalmũ dicite nomini eius: iter facite ⁊c̃. Qui educit victos ⁊c̃. Mirabilis de⁹ ⁊c̃. Nos aũt adoram⁹ eũ i secula qm̃ ip̄e fecit nos ⁊ redemit Et oẽs ꝓcidẽtes adorauerũt eum. Tunc respõdit dñs ⁊ dixit eis. Attendite po

puli mei vocem meam ¶Par vobis. Ego.n.sum dn̄s deus vester qui eduxi vos de terra egypti. Vacate et videte quoniā ego sum deus qui creaui redemi et saluaui vos vt vos eruā. Ecce adsum. In capite libri scriptū ē de me vt facer voluntatem patris mei: volui et ad vestram salutē descēdi. ¶Pauper fui et in laboribus a iuuētute mea. Intēdebam ad saluandas omnes gentes sed filij alieni mētiti sunt etc. Amici mei et proximi mei ad uersum me appropinquaue/runt et steterant. Omnes vi/dentes me deriserunt me etc. Circūdederūt me canes multi etc. Et fui flagellatus etc. Supra dorsum meū etc. fo/derunt manus meas etc. Et dederunt in escā meā fel etc. Considerabā ad dexterā meam et videbam etc. Ego dor/miui et sepultus sum : et ad/huc caro mea requiescet. Et dixit eis. Jesus multa alia. ¶Protexisti me a ꝯuentu malignantiū etc. Attende ergo dn̄e miserere mei et resuscita me et retribuam eis. Volun/tarie sacrificabo tibi pater pro istis et alijs sperātibus in te. Benedictum sit nomē maiestatis tue in eternū et replebitur etc. Iterū autē illi de limbo respōderunt dicētes. Domine refugium factus es nobis etc. ¶Priusq̄ꝫ montes fierēt etc. Nisi q2 tu dn̄e adiuuisti nos semp in īferno fuisset anima nostra: sed memor fuisti nostri deus noster. Redemisti nos ī sanguine tuo. Tu .n. rex noster ante secula operatus es salutē in medio terre. Ignosceris ergo redem/ptis nomē tuū inuocātibus. Non enim peccatorum vis mortē sed cōuersionē et salutē. Et in huiusmodi laudibus et canticis et iubilationibus steterūt in limbo vsq3 prope aurorā diei dominice: in conspectu etiam angelorum ibi existentium et cum eis iubilātium. Tunc accepit eos do/minus et adducens eos fo/ras ab inferis in exultatione et eos gloriose precedens po/suit in paradiso deliciarum. Aliqua vero morula facta: cū eis iocunde: et cū helya et

enoch euz recognoscentibus dixit eis Tempus est vt resuscitem corpus meum. Vadã ⁊ reassumam illud. Qui omnes procidentes adorauerũt eũ dicentes. Ite domine rex glorie ⁊ cito redite si placet qꝛ corpus vestruz videre plurimum affectamus

Die dominica.

De resurrectiõe domini Iesu ⁊ quomodo apparuit domine matri sue.

Venit dominus. Jesus cum angelorũ multitudine ad monimẽtum die dominico summo mãe. Maria magdalene maria iacobi et salome licẽtia prius petita a domina pariter ceperunt ire ad monimentũ cum vnguentis. Domina autem domi remãsit ⁊ orabat dicens. Pater clementissime: pater pyssime sicut scitis mortuus est filius meus: ⁊ inter duos latrones crucifixus fuit: ⁊ ego sepeliui eum manibus meis Sed potens estis domine restituere euz mihi incolumez Rogo maiestatem vestrã vt mihi reddatis. Ubi est ipse qꝛ tantũ tradat ad me venire ⁊ redire? Remitte obsecro euz michi quia nõ requiescet anima mea nisi videam ipm O fili mi dulcissime: quid est de te? Quid agis? Quam moram trahis? Rogo te ne amplius differas venire ad me Tu eniz dixisti: tertia die resurgam. Nõne fili mi est hodie tertia dies? Non heri sz post heri fuit illa dies magna ⁊ amara valde: dies calamitatis ⁊ meroris: tenebrarum ⁊ caliginis: separationis ⁊ mortis. Nunc ergo fili mi ẽ hodie tertia dies. Exurge igitur gloria mea ⁊ omne bonum meum et redi. Super omnia desidero te videre. Consoletur me tuus reditus quam sic contristauit discessus. Letificet me tua presentia quam sic contristauit absentia. Reuerte igitur dilecte mi. Ueni domine Jesu veni spes vnica: veni ad me fili mi. Illa igitur sic orante dulciterqꝫ lachrymante ecce

subito venit dominus Jesus
vestibus albissimis vultu se/
rono spõsus gloriosus ⁊ gau
dens: et dixit ei quasi ex late
re. Salue sancta parens. Et
illa statim vertẽs se: es tu in
quit filius meus Jesus et ge
nuflexit adorans euz. Et ille
similiter genuflexit dicens.
Mater mea dulcissima Ego
sum: Resurrexi et adhuc suz
tecũ. Illis autez surgentib⁹
ipsa cum lachrymis amplex
atur eum: vultum vultui ap
plicans. Postea sedentibus
illis parit̄ diligẽter et curio
se intuebatur eũdum in vul/
tu et in cicatricibus manuuz
et per totum querens si om
nis dolor ab eo discesserat:
Et ille. Reuerẽda mater om
nis dolor a me abscessit. Et
mortem ⁊ dolorem ⁊ omnes
angustias superaui: ⁊ dece/
tero aliquid non sentiam Et
illa. Benedictus sit pater tu
us qui te mihi reddidit Ex/
altatum ⁊ laudatum sit no/
men eius ⁊ magnificatum in
secula. Stant ergo ⁊ collo/
quuntur adinuicem gauden
tes ⁊ pascua ducunt delecta
biliter ⁊ amanter. Et narrat
ei dominus. Jesus qualiter
populum suum liberauit de
inferno: et omnia que fecit
in illo triduo.

Quomõ Maria iuerunt ad
sepulchrum: ⁊ quomodo pe
trus ⁊ ioannes cucurrerunt
ad sepulchrum.

MAgdalena vero ⁊ alie
due marie ibant vt di/
xi ad monumentum cum vn
guentis ⁊ reuocabant ad me
moriam dum fuerunt extra
portam ciuitatis afflictiões
⁊ penas magistri sui ⁊ in om
nibus locis in quibus nota/
biliter contra ipsum facta fu
erunt aliquantulum subsiste
bant genuflectẽtes ⁊ osculã/
tes terram: gemitus atq; su
spiria dantes atq; dicentes.
Hic obuiauimus magistro
nostro crucez super collo por
tanti: quãdo mater eius se/
mimortua facta est: ⁊ hic se
vertit ad mulieres. Hic cru
cem deposuit fatigatus: ⁊ su
per istis lapidib⁹ se appodia
uit parumper. Hic fuit vbi
sic euz crudeliter impellebãt

vt velocius ambularet: ⁊ q̄si eum currere coegerunt. Hic expoliauerunt eum nudum: ⁊ crucis patibulo affixerunt. Tunc cum magno clamore ⁊ inundatione lachrymarum: procidētes in facis suas adorauerunt ⁊ osculate sunt crucem adhuc precioso sanguine domini aspersam. Deinde surgentes ⁊ euntes versus sepulchrum dicebant Quis reuoluet nobis lapidem ab hostio monumenti? Et aspiciētes viderunt reuolutum lapidem: ⁊ angelum domini sedentez super eum: qui dixit eis. Nolite timere ⁊c. que in euangelio continentur. Ille vero frandate spe sua: quia putabant corpus domini inuenire non attendentes verbo angeli redierunt ad discipulos dicentes corpus domini esse sublatuz. Tunc petrus ⁊ ioannes cucurrerunt. Currūt ipsi currit magdalena ⁊ alie socie post eos Omnes currunt ad querendum dominum suum Currūt multum fideliter: multumq̨ feruenter. Cum autem peruenerunt ad monumentum respicientes ⁊ ipsi non inuenerunt corpus christi. Viderūt lintheamina ⁊ sudariuz ⁊ recesserunt. Querūt dominum suum ⁊ non inuenerunt: nesciunt vbi amplius euz querere debeant. Igitur dolentes ⁊ flentes recesserūt. Marie vero remanserunt ibidez: ⁊ respicientes in monumentum viderunt duos angelos in albis qui dicunt eis. Quē queritis? viuentez cum mortuis? Ille autem non attenderunt ad eorum verba: nec aliquam consolationem receperunt de visione angelica: quia nō querebant angelos: s; dominuz angelorū Immo ille due marie conterrite et quasi absorte elongauerunt se inde aliquantulum: ⁊ sedebant dolentes. Magdalena vero nesciens quid aliud facere debeat quia sine magistro suo viuere non poterat: ⁊ ibi eum non inueniebat: ⁊ vbi eum quereret ignorabat stabat ad monumentum foras plorans. Iterum ergo respiciens in monumentuz: qa

semper sperabat eũ reuidere vbi eum sepelierat: vidit ipsos angelos sedentes qui dicunt ei. Mulier quid ploras? Quẽ queris Et illa. Tulerunt dominũ meũ ꝛ nescio vbi posuerunt eum Uide mirabilem operationẽ amoris. ꝛ Paulo ãte audierat ab angelo ꝙ surrexerat: ꝛ postea a duobus ꝙ viuebat ꝛ non recordabatur ꝛ dicit nescio. Amor hoc faciebat Quia vt dicit. Origenes anima sua non erat vbi ipsa erat sed ibi erat vbi magister suus erat. Nesciebat cogitare loqui vel audire nisi de ipso. Cum autem ista sic ploraret ꝛ de angelis nihil curaret: amor ꝛ magister suus non potuit amplius se tenere. Dominꝰ Jesus refert hoc matri sue: ꝛ dicit qđ vult ire ad consolandum magdalenam que hoc multũ affectat. Et dicit mater. Fili mi benedicte. Uade in pace ꝛ consolare eam quia multũ te diligit ꝛ de tua morte plurimum doluit ꝛ memento redire ad me.

Quomodo dominus apparuit. Marie magdalene.

Uenite igitur ad monumentum in hortum vbi erat. Magdalena ꝛ dixit ei. Mulier quid ploras: Quem queris? Et illa eum non cognoscens adhuc vt ebria respondit dicens. Domine si tu sustulisti eum dicito mihi vbi posuisti eum: ꝛ ego eum tollam. Semper enim sperabat audire aliqua noua đ dilecto suo. Tunc dominus ad eam dixit. Maria. Ipsa vero quasi reuiuiscens ꝛ cognoscens eũ ad vocem cũ indicibili gaudio dixit. Rabbi .i. magister. Domine vos estis quez querebam. Quare vos tãdiu celastis: Et currens ad pedes eius osculari volebat Dominus vero volens animum suum eleuare ad celestia vt non querat amodo in terra dixit. Noli me tangere. Nõdũ.n. ascẽdi ad prẽm meũ. Et addidit. Nõne pdixeram tibi ꝙ tertia die resurgerẽ. Qũo ergo in sepulchro me querebas? Et illa. Dico vobis magister qꝛ tantus do

lor de acerbitate passiõis ue stre cor meum repleuerat q̃ omninũ oblita đ nihilo recor dabar nisi đ corpore vestro mortuo ⁊ de loco vbi sepelie rã illud ⁊ ideo vnguẽta hoc mane đtulerã benedicta sit magnificentia vestra que re- surgere ⁊ uenir ad nos digna ta est Stãt ergo simul dilecti cũ iocunditate ⁊ gaudio ma ximo Ipsa vero curiose aspi cit eũ ⁊ iterrogat de singulis rñsum alacriter recepit.post aliquantulam morulã rece- dit dñs dicẽs q̃ alios optet eũ visitare Tunc Magdale- na q̃si alterata sicut nũq̃ȝ vo lens ab eo discedere dixit ei Domine vt video vestra con uersatio nõ erit amodo nobis cũ sicut ꝯsueuerat rogo vos vt nõ obliuiscamini mei. me mẽtote dñe tot bñficioꝝ que mihi ꝯtulistis ⁊ familiarita tis ⁊ dilectiõis q̃ȝ habuistis ad me ⁊ ricordamini mei do mine deꝰ salutis mee .Et do minus ad eã noli timere ꝯfi de ⁊ ꝯstans esto: q̃ semp te- cũ ero Tũc ipse benedictiõe eidẽ data discessit ⁊ uenit ad socias ille vero de resurrecti one domini gaudẽtes sed q̃ non uiderant eum dolentes redeunt cum ea.

Qũo dominus Jesus appar uit mulieribus sociabꝰ mag dalene.

CUm ergo iste tres Ma rie mane simul perge- rent antequaȝ venirent ad ci uitatem apparuit ei dominꝰ dicens Saluete Ille vero vl traq̃ȝ dici potest ex hilarita te procidentes tenuerunt pe des eius Hic igitur similiter querunt ⁊ aspiciunt respõsũ iocunditatis accipiunt ⁊ faci unt magnum pascha Dicit autẽ eis dominus Jesus Di cite fratribus meis q̃ vadãt in galileã Ibi me videbunt sicut predixi eis Uide q̃ ma gister humilitatis vocat di- scipulos fratres.nũquã hãc virtutem dimiscit.

Quomodo apparuit ioseph

DIscendens igitur dñs Jesꝰ ab eis appuit Jo seph q eũ sepelierat Captus

eniz: erat propterea a iudeis ꝛ reclusus in quodam cubiculo diligenter Sigillato: et post sabbatum eum interficere volebant Apparuit ergo ei dominus Jesus ꝛ faciem eius abstersit ꝛ osculum dedit ei: Et inde solutis sigillis in propriam domum reduxit

Quomodo apparuit Jacobo minori.

APparuit etiã dñs Jesus Jacobo minori qui venerat se non comesturam nisi videret dominuz resuscitatum Dixit ergo his qui cũ eo erant Ponite mẽsam De inde panem accipiens benedixit ꝛ dedit ei dicens. Comede dilecte frater quia fili⁹ hominis resurrexit a mortuis.

Quomõ apparuit petro euz cum dolore perquirenti.

CUm autem Magdalena ꝛ socie eius redeuntes domum narrassent discipulis resurrexisse dominum ꝛ petrus qui suum dominuz nõ viderat non quiescere valens propter amoris uehementiam discessit ab eis ꝛ solus hibat versus sepulchruz Nesciebat enim vbi alibi eũ quereret Dum ergo pergeret domin⁹ Jesus eidẽ apparuit dicens Par tibi Syon Tunc petrus percutiens pectus suum ꝛ procidens in terra cum lacbrymis dixit Domine dico meum culpam qꝛ dereliqui te ꝛ pluries negaui ꝛ deosculatus est pedes eius Dominus autez errigẽs ipz osculatus ẽ eum dicẽs Par tibi noli timere: omnia peccata sunt tibi dimissa Ego bene sciebam ꝛ predixi tibi. Nunc uero uade ꝛ confirma fratres tuos ꝛ confide quia mortem ꝛ omnes aduersarios meos vici Stant ergo ad inuicem colloquẽtes: petrus diligẽter aspicit illũ ꝛ singula notat. Benedictione vero accepta rediens ad dominaz ꝛ discipulos anima narrat. Scire autem debes quod de apparitione domine nihil in euangelio continetur.

Quomodo dominus Jesus iuit ad paradisum deliciarũ visitare sanctos patres.

DOminus autem Jesus nondū visitauerat san ctos patres post resurrectio nem sui corporis quos in pa radiso dimiserat. Rediīt er go ad eos pcedens i stola cā dida cū multitudinē āgelorū quē ipsi in tāta gloria ꝯspici entes a lōge cū idicibili exul tatione ⁊ gaudio cū canticis ⁊ laudibus susceperunt dicē tes Ecce rex noster venit oc curam⁹ saluatori nostro ma gnū principiū ⁊ regni ei⁹ nō erit finis Dies sanctificat⁹ illuxit nobis uenite Omnes ⁊ adorem⁹ dñm et pcidētes in terrā adorauerunt eū ⁊ sur gētes ⁊ stantes corā eo reue rēter ⁊ ioconde ꝯpleuerunt laudes suas dicentes Uicit leo de tribu Juda. Restoruit dñe caro tua: Adimples nos leticia cū vultu tuo ⁊c. Re surrexisti gloria nostra Exul tabim⁹ et delectabimur i te regnū tuū regnū oium secu lorū ⁊c. Et nos non discedi mus a te Resuscitabis nos et nomen tuū exaltabimus: ⁊ precursor q̃ nobis igressus est pontifex factus in eter num Hec dies quā fecit do min⁹ ⁊c. Saluabit sibi dexte ra eius ⁊c. Cantate dño ⁊c. Nos autem populus eius ⁊ oues pascue eius uenite ado remus eū. Appropinquante vero hora vespertina dixit eis dñs Jesus Compatior fra tribus meis q: pp meā absen tiā ꝯtristati sunt valde ꝺ mor te mea ⁊ conterriti: Disper gunt sicut oues errātes non habētes pastorē ⁊ multū de siderant me videre Uadaz er go ⁊ ostēdaz me ipsis. Cōfor tabo ⁊ consolabor eos ⁊ cito reuertar ad uos. At illi proci dentes adorauerunt euz dicē tes Sic fiat domie vt dixistis

Quomodo dominus iunxit se duobus ex discipulis suis in modum peregrini.

DUm ergo duo ex disci pulis eius irent uersus castelluz ema⁹ quasi despati ꝺ dño suo ⁊ irēt tristes ꝺ hys que acciderāt ꝯferēdo: uenit dñs Jesus ⁊ iunxit se eis in specie pegrini ⁊ hibat cū illis interrogās eos sicut in euan gelio continetur Tandem

coactus ab eis intrauit cũ il
lis ⁊ manifestauit seipsis. O
aia peccatrix hic diligẽter at
tende ⁊ considera multiplicẽ
bonitatem ⁊ benignitatẽ do
mini tui ¶Primo q2 nõ potu
it suus seruens amor permit
tere suos sic errare ⁊ tristari
Vere vt fidus amicus est fi
delis comes ⁊ benign9 dñs
Jũxit seipsis et q̃rit tristicie
causã et exponit eis scriptu
ras inflãmans corda co2 ad
omnem rubiginem extirpan
dam. Sic quottidie nobiscu3
facit spiritualiter. Si enim
aliquãdo grauati ꝑplexitate
uel accidia deipso loquamur
statim adest consortans et il
luminans corda nostra: et ẽt
inflãmans i amorem sui opti
mum enim remedium est cõ
tra tales loqui de eo ut docet
propheta. Quam dulcia fau
cibus meis etc̃. Et iterũ igni
tũ eloquiũ tuum vehementer
Similiter et cogitare de deo
Unde idem ¶Propheta dicit
Concaluit cor meum intra
me et in meditatione mea ex
ardescet ignis etc̃. Secundo
cõsidera bonitatẽ eius nõ so
lum ex amore vt dixi: sed etiã
ex humilitate profunda. Cõ
spice nãquã ipsum quomodo
humiliter vadit cum eis Ua
dit enim cum eis velut vnus
ex eis domin9 omniũ. Nõne
tibi uidetur primordia humi
litatis reddidisse. Exemplu3
enim est nobis simile facien
di. sed ⁊ magis attende domi
ni humilitatem q2 nõ ẽ dedi
gnatos hos discipulos infe
rioris grad9 Non enim erãt
de apostolis sed de aliis mi
noribus discipulis ⁊ tamen
familiariter iunxit se illis ua
dit ⁊ loquitur non sicut elati
Item in alio relucet hic sum
ma humilitas: Nam super
bus verba sua spargere de
dignatur Dñs autẽ non de
dignatur etiam vni vt fecit
cũ samaritana Tertio cõside
ra domini bonitatem quãtu3
ad presẽs negociũ. qũo istru
xit discipulos suos ⁊ in angu
stiis reficit ⁊ consolatur. Con
spice ergo anima christiana
Dominum tuum quomodo
fingit se longius ire vt eorũ
augeat desiderium ⁊ teneat
aut inuitetur ab eis: ⁊ qũo po

stea intrat cum eis benigne. Panem accepit ꝛ benedicés manibus suis sacratissimis frangit ꝛ porrigit ꝛ se eis reuelat Et hoc quottidie facit nobiscum inuisibiliter. Nam teneri vult ꝛ uisitari per desideria ꝛ oratiões ꝛ sãctas meditatiões Et ideo orare semper oportet ꝛ non deficere ut ipse docuit Qualiter aũt ista facit ad nostram eruditionez vt intendamus in opera pietatis ꝛ hospitalitatis ꝛ quomõ nõ suffici diuina eloquia legere vel laudare nisi opere compleantur Non autem ddit istis magnam sui copiam sed statim porrecto eis pane euanuit ab oculis eorum naz etiam alios consolari uolebat cum quibus tamen etiaz istos est consolatus.

Quomodo dominus iesus intrauit ad discipulos ianuis clausis absente Thoma.

Redierunt autem predicti duo discipuli statim in hierusalem et inueniẽtes alios discipulos congregatos ꝛ absente. Thoma eis ista narrauerũt ꝛ pariter audierunt qꝛ surrerit dominus ꝛ apparuit Symoni. Tunc dominus Jesus intrans ad eos iannis clausis stetit ĩ medio eorum ꝛ dirit. Par uobis Discipuli uero procidentes in terram ꝛ suam culpaz dicentes qd sic euz reliquerant ipsum alacriter suscepe rũt Dominus autẽ: surgite inquit fratres mei quia omnia peccata dimissa sunt vobis: Stat igitur familiariter iter eos. Ostendit eis manus et latus apperuit sensum vt intelligant ꝛ cognoscant resurrectionem suã Petit ab eis si habent aliquid ad manducandum ꝛ dant ei partem piscis assi ꝛ fauum mellis ꝛ mãducat coram eis Insufflauit in eos et dat eis spirituz sanctum Uideas quomodo ista sunt plena omni iocunditate et leticiã gauisi sũt ergo discipuli viso. Domino. Letant cum eo qui Primo erant. stupefacti. O quam libenter Jlla Porrexerunt vt comederet Quaz fideliter. n. mini

strabant ꝛ quã iocunde assi-
stebant eidem. Conspice be-
ne anima xpiana etiaȝ domi
nã ibidem esse quia discipuli
congregabantur ad eã. Vide
ergo cum indicibili gaudio
ista respicere ꝛ iuxta filium
suum familiariter sedere ꝛ si
quid expedit seruire alacri-
ter Dominus autem iesus li
benter suscipit omne seruitiũ
de manibus eius ꝛ ipsam re
uerenter honorat coram di-
scipulis suis Nõ autẽ amit-
tãs a tua conspectione Mag
dalena dilectam discipulam
Conspice qualiter more so-
lito sedet ad pedes magistri
sui ꝛ diligenter audit verba
sua. O qualis est domũcula
ista ꝛ ꝙ gloriosum habitare
in ea. Nonne tibi videtur et
hic nũc esse magnum pascha
Sed parum stetit Dominus
cum eis: qꝛ erat iam quasi se
ro. Erat autem indutus ve-
stibus albissimis vestimẽtis
gloriose resurrectionis et no
uitatis solis orientalis O ꝙ
suaue ꝛ dulce videre Tãdem
Dominus reuerentia matri
exhibita similiter et accepta
ab ea benedicens omnes re-
cessit ab eis ipsi vero proci-
dentes de cita reuersione ro
gauerunt eundem. Manse-
runt autem famelici ꝛ sitibũ
di de domino suo de quo tã-
tam copiam habere consue-
uerant eum semper suspirijs
ꝛ desiderijs reuocantes Nã
iste apparitiones in die Pa
sche fuerunt Credo enim qꝺ
si passiones pati scires ꝛ mẽ
tem haberes intentam ꝛ nõ-
sparsam ad secularia vel su-
perflua vel curiosa in quali-
bet vice habens pascha ꝛ q̃-
libet die dominica tibi con-
tingere posset si mente inte-
gra diebus venetis ꝛ sabbati
te cum passione domini pre-
parares dicente apostolo Si
fuerimus socij passionum eri
mus consolationum.

Quomodo dominus iesus re
dijt ad Sanctos patres

TUnc vero Dominus
iesus redijt ad sanctos
patres qui coraȝ eo nõ ocio-
se sed iocundantes laudibus
insistebant quid dicerẽt ipsi

nouit. Tu autem immaginā do eos cum corporibus po tes cogitare qđ recolētes be neficia dei gratias agebant. per singulas generationes. primo offerētes se uelle lau dare deum tanquam Deum omni laude. Secundo reco gnoscendo eum suum deum. Tertio numerando ipsa be neficia quarto hortando om nes ad laudandum. quinto ipsum Adorando: in quibus omnibus diligenter. cōspice ⁊ reuerenter attēde quia ual de deuota sunt ⁊ utilia: non solum ad presentes Medita tiones: sed etiam ad laudem ⁊ cantica que sibi in Prima maxime exhibentur. incipi ens igitur Adam pro se ⁊ sua generatione stans coram do mino alacriter gratias age bat ⁊ sic omnes alij ꝑ ordinē.

Quomodo iterum apparuit discipulis presente Thoma.

Aduenientе autem die octaua resurrectionis iterum apparuit Dominus iesus discipulis suis ianuis clausis ⁊ erat Thomas cum eis qui primo non fuerat. Et cum alij narrassent qđ vide rant dominum respondit. ni si videro in manibus eius fi xuram clauorem non credaꝫ vt in euangelio continetur. Dixit ergo eis pastor bonus ⁊ de pusilo grege suo solici tus Pax vobis. Deide dicit Thome infer digitum tuum Huc ⁊ vide manus meas af fer manum tuam ⁊ mite in latus meum ⁊ noli esse incre dulus sed fidelis Tunc Tho mas procidens tetigit domi num et dixit Dominus me us et deus meus Hominem enim vidit ⁊ deum credidit ⁊ dixit etiam culpam suam de eo quod ipse dereliquerat eū sicut ⁊ alij dixerunt Domin⁹ autem eum. Erigens dixit. Noli timere: omnia peccata sunt tibi dimissa Hoc autem de dubitatiōe Thome dispē satorie permissum est vt eui dētioribus argumētis resur rectio domini ꝓbaretur ꝯspi ce autem eum hic diligēter ⁊ considera solitam benignita

tem humilitatem ⁊ amorez feruentem ipsius quomodo monstrat Thome ⁊ aliis di- scipulis suis vulnera sua ut tolleret omnem obscuritatez de cordibus ipsorum ad no stram utilitatem Reserua- uit quoque sibi dominus ci- catrices vulnerum maxime: propter tria scilicet vt fidez faceret apostolis ꝺ sua resur rectione ⁊ ut ipsas ostendat patri quãdo vult placare eũ pro nobis: Est enim noster aduocatus. Et etiam vt eas monstret reprobis in die iu- dicii: Stat igitur dominus iesus cum matre et discipu- lis suis ꝑ aliquã moram lo- quens de regno dei. Et ipsi cum eo cum magna leticia audientes verba illa excelsa ⁊ aspiciẽtes faciem eius ple nam gaudio ⁊ decore. Atten de ergo bene eos circonstan- tes sed domina familiariter iuxta eum sedet. Madalena uero semper ad pedes eius Considera et stat etiam re- uerenter ⁊ uereconde Sed gaudenter. ha longe tamen si forte misericordia motus faciat te uocari. Tandem di cit quod vadant in galileam ⁊ ibi apparebit eis ipsi vero remãserunt vt primo fameli ci ⁊ sitibundi de ipso sed plu rimum confortati.

Quomõ itez appuit discipu lis i galilea ⁊ qd eis iposuit.

Post hec discipulis ad dictum locum pergen- tibus iteruz apparuit eis do minus iesus dicens. Data ẽ michi omnis potestas in ce- lo ⁊ in terra ite docentes eos gentes baptizantes eos in nomine patris ⁊ filii et spiri tus Sancti Amen Docẽtes eos seruare quecunque man daui uobis ⁊ confortamini. Ego uobiscuz sum omnibus diebus vsque ad consumma tionem seculi Adorauerunt autem eum ⁊ Stant etiam. nunc cum magna iocũditate cum eo Considera bene eos: ⁊ ea que modo dicta sunt eis Nam magnifica sunt ualde Manifestat enim eis domi- nꝰ q̃liter est deꝰ omnium dat eis mandatum in predicãdo

dat formaz baptizandi ꝛ vigorem per maximū tempus dum dicit ꝙ semper erit cuz eis. Uides quantum iocunditatez dat eis: ꝛ ostendit insignia charitatis. His ergo dictis per dominum data est eis benedictio: ꝛ disparuit ab eis.

Quomodo dominus. iesus apparuit discipulis piscantibus ꝛ iterum. Rediit ad sanctos patres.

Discipuli vero adhuc remanserūt in galilea iuerunt autē quadam vice piscatū ad mare thiberiadis septē ex ipsis ꝛ per. totā noctē nihil ceperūt. Mane aūt facto iterū apparuit eis dominus iesus ꝛ stetit in littore maris. Attende autem que hic facta sunt qꝛ etiaz iocundissima sunt. Querēs autem dn̄s si aliquid cepissent: eis si respondētibꝰ dixit. Mittite in dexteram nauigii rethe ꝛ inuenietis. Miserunt ergo: ꝛ multitudinē magnā ceperūt Dixit itaqꝫ ioannes petro. Dn̄s est. Tūc petrus nudus existens succinsit se tunica: ꝛ festinus venit ꝑ mare. Alii vero nauigio venerunt. Et cum discendissent viderūt pisces super prunas ꝛ panem paratuz. Dominus eniz hec eis parauerat. fecit enim de piscibus eoruz assari ꝛ simul cuz eis comedens fecit cōuiuiuz ꝛ festū magnū in littore maris ꝛ cōsueto more humiliatis sue mistrauit eis Stāt igitur reuerenter multumqꝫ alacrit isti septē discipuli cū dn̄o suo pariter cū eo comedētes. Aspiciūt eius faciem desiderabilē ꝛ iocūdā ꝛ exultāt in cordibus suis. Accipiunt de sacratissimis manibꝰ suis escas delectabiles ꝛ nō minus reficiuntur spiritualiter quā corporaliter. O quale conuiuium est istud. Conspice bene per singula ꝛ si potes piscare cum eis. Attende nihilominꝰ que subsequūtur que sunt pulcherrima ꝛ vtilia. Nam completo isto solemni conuiuio dixit dominus petro. Diligis me plus his? Et petrus. Domine tu scis quia amo te. Dicit ei do

minus ⁊ Pasce agnos meos Et tribus vicibus sic interrogans recommendauit ei gregem suum Item benignitatem ⁊ charitatem solicitam considera. Aperte enim vides quomodo diligenter ⁊ affectuose imprimit reiterat ⁊ recommendat petro aias nostras. Iterum autē dn̄s predixit mortē ipsius petri dicens Cuꝫ eras iunior cingebas te ⁊c. Significans quod passione clarificaturus essent eū et cū d̄ ioanne petrus quereret. hic autē quid dn̄s respondit Sic eum volo manere donec veniam quasi diceret nolo ꝙ ꝑ uiam passionis me sequat̄ sed in domo ⁊ in cōtemplatione requiescat: quāuis alij discipuli iteligerēt qđ nō moreretur Sed non erat hoc magnū domuꝫ cum melius sit dissolui. ⁊ esse cum christo Audis quā magna dicta sunt in ista apparitione ⁊ Post hec disparuit dominus ab eis et more solito redijt ad sanctos patres Discipuli vero cū magno gaudio remanserūt ⁊ postea redierūt i ierusalē. digne nāque post tot annoruꝫ curricula post tot labores ⁊ afflictiones post tā crudelē ⁊ acerbā mortē poterat triūphator ad suā gloriaꝫ remeare ⁊ per suos angelos confirmare. et confortare apostolos sed hoc nō patiebatur charitas personaliter voluit cōuersari cū eis per dies quadraginta in multis argumētis ⁊ loquēs de regno dei pro eis facit hoc ⁊ pro nobis Sed aduertim⁹ Dilexit ⁊ diligit sic uehementer ⁊ non diligitur cum ad talem ac tantum ignē non solū califieri sꝫ ardere debem⁹.

De ascensione Domini

Circa dominicam ascensionem te vigilem esset opꝫ vt unquā toto mentis conatu te presentem exhibuisti verbis ⁊ factis eius nunc facias multo magis Nam hec solennitas oēs alias superat vt clari⁹ tibi ostendam infra Quelibet aia fidelis duꝫ spōsum suum in eius discessu diligentissime ⁊ vigilanter obseruare ⁊ ipsi se deuotius et

humilis recommẽdare ⁊ to
taliter ꝑ aliis adherere Qua
dragesimo itaque die a resur
rectione sciens dominus ie-
sus ꝙ uenit eius hora vt trã
seat ex hoc mundo ad patrem
cum dilexisset suos nũc vero
in fine dilexit eos Accipiẽs
igitur de paradiso terrestri
sanctos patres ⁊ omnes il-
las animas sanctas ⁊ benedi
cens helye ⁊ enoch ibi rema
nentib⁹ adhuc viuentib⁹ ve-
nit ad discipulos suos Qui
erant in cenaculo in Monte
syon cũ matre ipsius saluato
ris ⁊ apparẽs eis voluit ãte
ei⁹ discessum prãdere cũ eis
in signũ memorialis dilectõ
nis ⁊ gaudii. Omnibus igi-
tur comedentibus simul cum
letitia magna in hoc vltimo
conuiuio domini sui dixit eis
iesus Tempus est vt reuer-
tar ad eũ qui misit me. Uos
autem manete hic i ciuitate
quousque induamini virtute
exalto: quia infra paucos di
es replebimini spiritu sãcto
prout promisi vobis postea
ibitis per uniuersum mun-
dum predicantes euangeliũ
meum baptizando credẽtes
⁊ eritis veri testes vsq; ad vl
timum terre. Exprobrauit ẽt
incredulitatem eorũ quia is
qui viderant eum resurrexis
se a mortuis ⁊ angelis suis
nõ crediderãt Hoc maxime
nũc facit quod ꝑdicãdo dice
bat quasi daret eis intellige-
re Multo magis debebatis
angelis credere etiam ante-
quã me videretis quã gẽtes
que credent vobis predican-
tibus ⁊ me non uidebunt fe-
cit hoc vt cognoscentes defe
ctum suum remanerent hu-
miliores ostẽdens eis in suo
discessu quantum ei placeat
humilitas. quasi eã specialit
recõmendaret eisdem Stant
igitur comedunt loquuntur
⁊ gaudent propter presentiã
domini sui: sed nihilhomin⁹
turbati propter discessum tã
ta amoris teneritudine dili-
gebant eum quod hec verba
sui discessus nõ poterãt equo
animo sustinere. Quid autem
Dicam de Matre iuxta eum
Prandente que Eum super
Omnes sic intense. Ama-
bat? An non credis quod

per hec verba discessus sui fi
lij maternali dilectiõe tacta
cõmota sint viscera eius. Et
credibile est ꝙ reclinauit ca-
put suum super filium suum
cum inestimabili dulcedine
⁊ ꝙ recubuit supra pectꝰ eiꝰ.
Nam si hoc ioannes fecit in
cena multo magis meditari
potest de ipsa. Unde suspi-
rans cum lachrymis rogat
eum dicens. Fili mi si disce-
dere vis ducas me tecuꝫ. Do
minus autem cõsolans eam
dixit. Rogo mater charissi-
ma ne feras moleste discessũ
meum quia vado ad patreꝫ.
Te auteꝫ remanere hic expe
dit ad tempus pro confirmã
do credẽtes. Postea veniaꝫ
pro te ⁊ assumam te ad glo-
riam meam. Ad quem ma-
ter. Fili mi dulcissime. Fiat
voluntas tua. Nam ego nõ
solum remanere sed ⁊ mori
parata suꝫ pro quibꝰ tu mor
tuus fuisti sed esto mẽor mei
Dominus autem ⁊ discipu-
los ⁊. Magdalenam ⁊ alias
consolabatur dicẽs. Nõ tur
betur cor vestrum neqꝫ for-
midet: non relinquaꝫ vos or
fanos. Vado ⁊ venio ad vos
⁊ semper ero vobiscum Tan
dem dixit eis quod exeant in
montem oliueti quia ide vo
lebat ascendere: ⁊ tunc dispa
ruit ab eis. Mater igitur et
omnes alij sine mora iuerũt
ad dictum montem qui est ꝑ
pe hyerusalem: ⁊ ibidem ap
paruit eis dñs. Ecce quomo
do habent hodie duas appa
ritiones. Tunc amplexatus
est matrẽ: ⁊ mater eum tener
rime. Discipuli auteꝫ ⁊ mag
dalena ⁊ omnes alij procidẽ
tes ⁊ lachrymantes deoscu-
lati sunt pedes eius. ipse ve-
ro suos apostolos erigẽs be-
nigne consolatus est. Conspi
ce nunc eos bene: ⁊ omnia ꝗ
fiunt considera. Nihilomi-
nus sanctos patres ibidem
existentes sed tamen inuisibi
liter quomodo libenter intu
entur dominam ⁊ reuerẽter
⁊ affectuose benedicunt: per
quam tantum beneficium cõ
sequuti sunt. Qomodo eti-
am intuentur illos excelsos
pugiles ⁊ duces diuini exer-
citus quos inter omnes ele-
git dominus ad pugnanduꝫ

& vincendum vniuersum mũ dum Tandem cunctis exple tis misterijs cepit dominus Jesus eleuari ab eis: & ascen dere virtute sua. Tunc ma ter & omnes alij procidunt ĩ terraz: & dicebat mater. Fili mi bñdicte memor esto mei. Et discipuli nõ poterãt se: a lachrymis continere. Gau debat tamen mater multum quia filiuz suũ gloriosuz cer nebat. Similit̃ & discipuli di cebant. Domĩe pro te dimis simus omnia: esto mẽor no stri. Ipse vero eleuatis ma nibus: facie serenus & gau dens: regno coronatus et or natus triũphabiliter fereba tur in celuz: & bñdixit eis di cens. Constãtes estote: viri liter agite & semper vobiscũ ero. Ascẽdebat autez secum ducẽs illam multitudinẽ no bilem iter pandẽs ante eos: vt dixerat Micheas prophe ta. Dominus itaqz glorio sus candidus & rubicundus: splendens & gloriosus prece debat eos: viã eis ostendens & ipsi cãtantes & iubilãtes le tissimi sequebantur eũ dicen tes. Cantemus domino &c. Benedictus es domĩe deus noster qui saluos facis sperã tes in te. Deducens populũ tuuz in exultatione & electos &c. Exaltare super celos de us &c. Ascẽdis in altum: pro sperum iter faciẽs nobis: per ducens nos in refrigerium. Et ducis victos tuos in for titudine: desiderium nostruz tribuens nobis. Gloria la us & honor &c.

De leticia curie celestis de ascensione domini.

Interim aũt michael p̃positus paradisi pgens ad patriã celicã nũciauit ꝙ dñs ascẽdebat. Ecce omnes beatoꝝ spirituũ ordines se riatim p acies suas occurre rũt eidẽ. Unus ex eis non re mansit quin veniret obuiam dño suo. Et iclinãtes se cum omni reuerẽtia deducebant eum cũ hymnis & cãticis spi ritalibus ineffabilibꝰ. Quis enim posset cãtus & iubilos qui ab ipsis fiebant explica re. Aduenilũt autez coniuncti psallentibꝰ: & dicẽtes. Allꝗa.

alla. alla. Domine qui in domini rex bndicte venis Nuc tibi regnanti pangim⁹ ecce melos. Alla alla. alla. Benedictus es qui ambulas rc. Benedictus es domine qui sedes super cherubin τ intueris abyssos. Alla. alla. Dignus es domine omni laude τ honore quia sic victoriā fecisti alla. In hmōi canticis τ confessionibus deuȝ honorabant vtiqȝ coram domino exultantes. Et eidem festum honorificum cum omni reuerentia facientes. Superni ergo spiritus reuerentia prius domino exhibita: τ canticis illis expletis cū magna iocunditate: dicebant. Principes populorum bene psallite illi qui ascēdit super celum celi alla. Et sancti patres responderūt Pricipes populi domini alla. custodes τ adiutores nri: gaudiuȝ vobis τ pax alla. Et dicebāt mlto alla. τ multa alia Uides ergo ꝙ omnes iubilabant τ psallebant. Nam iuxta prophetaȝ. Ascendit deus in iubilatione. Ascendit ergo. Jesus paulatim pro cōsolatione matris τ discipulorum quousqȝ videre poterāt Extunc autem nubes suscepit eum aboculis eorum: τ in momento cuȝ omnibus angelis τ predictis patribus fuit in patria. Stabant auteȝ mater gloriosa τ discipuli: Magdalena τ alie flexis genibus: τ intuebantur in celum eunteȝ illuȝ quousqȝ poterant.

Quomodo domina cum discipulis iussu angelorum redijt in hyerusaleȝ τ de igressu domini in paradisum.

Dum ergo sic starēt vultis eleuat[?] ecce duo angeli steterunt iuxta illos in vestibus albis dicentes. Uiri galilei quid statis rc. Redite ergo in ciuitatem τ expectate sicut dixit vobis. Cōsidera quomodo de ipsis dominus fuit sollicitus. Nam statim cum euanuit ab oculis eorum misit angelos suos: ne nimium illic fatigarētur: τ vt confortarētur audientes angelicum testimoni-

um cōcordare secuꝫ de ascensione dñi sui auditis ergo is verbis dña humiliter rogauit ipsos angelos vt ipsaꝫ recommendarent filio suo Illi vero seusque ad terram inclinātes eiusdem libenter susceperunt mādatum Similiter apostoli ꝛ magdalena ꝛ oēs alij dixerunt eis illis autem disparētibus ꝛ ipsi redierūt ad ciuitatem ibiqꝫ morabantur expectantes vt dominus Iesus mandauerat eis Dominus autem Iesus cuꝫ uniuersa predicta felici ꝛ magnifica multitudine aperiens ianuas paradisi usqꝫ tunc humano generi clausas itrauit triumphaliter ꝛ gaudenter: ac reuerenter flexis genibus ait patri Pater gratias tibi ago qꝛ mihi dedisti victoriā de omnibus inimicis meis. Ecce amicos nostros qui captiui tenebantur eos tibi p̄sento Sed ꝛ fratribus ꝛ discipulis meis quos in mūdo reliqui promisi mittere spiritum sanctuꝫ Rogo te pater mi ut impleas promissioneꝫ meam ꝛ eos.tibi recōmendo

Tunc pater erigens eū fecit sedere a dextris eius ꝛ dixit. Benedicte fili mi:omnē potestatem ꝛ omne iudicium tibi dedi de istis discipulis tuis ꝛ de missione spiritussancti pro tuo Uelle disponas. Omnes autem sancti patres ꝛ beatissimi spiritus qui adorantes prociderant in facies suas coram patre surgentes reinceperunt cātica sua ꝛ iubilabant corā eo landas Si enim moyses ꝛ filij israel pꝰ trāsmigrationem matris rubri cecinerūt carmen dño dicentes Cantemus .Domino gl'ose ꝛc.Et Maria ꝓphetissa soror eius ꝛ relique mulieris eam sequentes in tympanis ꝛ coris dño canebant q̄to magis mō aduersitatibus supatis Similiter cū dauid deducebat archaꝫ dñi in hyerusalem si totus populꝰ canebat ꝛ dauit cū cātoribꝰ citharas percutiebat ꝛ oēs laudantes corā dño. in cytharis liris ꝛ tipanis et Dauit psallebat ꝛ saltabat totis viribꝰ coraꝫ domino quāto magis nunc faciunt q vere sūt corā

domino in hoc gaudio consti
tuti Et de hoc habetur in a
pocalipsi. Audiui vocem in
celo centum ⁊ quadraginta
quatuor milium cytharedoꝝ
cytharizātium i cytaris suis
⁊ cātabant quasi canticū no
uū añ thronuz di ⁊ agni qđ
cunqz gaudium illud signifi
cet ego multo magis eū medi
tor hodie cōtigisse. Oēs ergo
constituti ibi psallunt omnes
exultant omnes letātur om
nes cantant omnes gaudent
oēs iubilant omnesqz mani
bus plaudūt Vere in supna
hyerusalem auditur cāticuz
leticie: ⁊ per omnes vicos ei⁹
ab uniuersis dicitur all'a Nū
quam ab origine mundi tale
festuz ⁊ tale solēne pascha ce
lebratum fuit Nec vnq̄ erit
nisi forte p⁹ diē iudicij cū om
nes ibi p̄sentabuntur electi.

De missione spiritussancti.

TUnc his completis di
xit dominus Jesus pa
tri Pater memento promis
sionis me quaz feci de spiritu
sancto fratribus meis Cui pr
fili: multum gratum habeo
qđ promisisti: ⁊ tp̄s ē ut iplea
tur ꝓmissū tuū: Dicūt igitur
ad spiritū sanctum rogamus
te vt descendas ad discipulos
nostros ⁊ eos repleas conso
leris robores ⁊ instruas. Et
ait spiritussanctus Ecce ego
paratus suz Et statiz descen
dit i linguis igneis sup cētuz
viginti discipulos simul con
gregatos ⁊ repleuit oī gau
dio. Cuius discipuli vigore
accēsi ⁊ illuminati totū mun
dum concesserunt ⁊. pro ma
iori parte subiecerunt Nihi
lominus superni ciues ⁊ po
stea laudauerunt ⁊ semp lau
dant deuz ⁊ hn̄t dies leticie:
⁊ nūq̄ deest ibi leticia solēni
tas ⁊ gratiarum actio ⁊ vox
laudis festinemus itaqz nos
ingredi i illā requiē vbi tāta
superabundāt indeficienter.
gaudia. ⁊ ad patriam nostrā
totius conatibus suspirem⁹
Odiamus compagem huius
Miseri et Putridi corpo
ris nostri et eius Curam non
faciamus Indesiderijs quod
nos Hic detinet. Peregri
nos ⁊ incarceratos a tāto bo

no. Et iterum cupio dissol-
ui ⁊ esse cum christo: et eam
continue postulemus a do-
mino: quia per nos eam cuz
salute consequi non valem⁹

Modus ⁊ ordo tenendus in
suprascriptis meditandis.

Volo autem tibi tra-
dere modum quem te-
neas in predicando vel medi
tando predicta ne si forte ip-
sum crederes ptinere ad om
nia ⁊ extendere que hic scri-
pta repereris quasi molem
grauem negligas: maxime
cum credam vni ebdomade
conuenire. igitur scire debes
quod meditari sufficit solum
factum quod Dominus ie-
sus fecit vel eum fieri conti-
git vel dici secundum hysto-
riam euangelij: ⁊ ibi te presē
tem exhibendo ac si in tua p̄-
sentia fierent prout simplici-
animo nuditer cogitanti oc-
currit. Moralitates autem
⁊ auctoritates: quas hic ad-
tuam instructionem in hoc
opere: posui non expedit in
meditationibus adduci: nisi
siqua virtus amplecteda vel
vicium detestandum: foret.
Elligas ergo in his meditā-
dis aliquam horam quietā.
Postea infra diem poteris
dicere moralitates ⁊ auctori
tates ⁊ eas studiose memo-
rie commendare. Quod om
nino te facere conuenit: quia
pulcherrime sūt: ⁊ que te q̄si
in tota vita spirituali valeāt
informare Meditationes ve
ro sic diuide: vt die lune inci
piens percurras vsqz in fu-
gam domini in egyptum Et
eo ibi dimisso die martis cū
eo rediēs mediteris vsqz ad
apertionem libri in synago-
ga. Die mercburij exinde vs-
qz ad ministerium marie et
marthe. Die iouis ab inde
vsqz ad passionem. Die ve-
neris ⁊ die sabbati vsqz ad
resurrectionem domini. Die
vero dominica ipsam resur
rectionem: et vsqz in finem.
Et sic per singulas ebdoma
das facias: vt ipsas medita
tōes tibi reddas familiares.
Quod quanto magis facies
tibi facilius occurrent atqz
iocundius. Libenter conuer

feris cum domino Iesu ⁊ vi-
tam ipsius tanquã euangeli-
um ad imaginem beate ceci-
lie in corde studeas insepara-
biliter collocare Sit nomen
domini nostri iesu christi pau-
peris crucifixi benedictum in
eternum et vltra Amen.

Finis.

¶ Expliciũt meditationes
deuotissime totius vite domi-
ni nostri Iesu xp̄i ſm sanctuꝫ
Bonauẽturã cardinalem or-
dinis minorum. Impressum
in Venetijs per me Manfre-
duꝫ de Mõte ferrato de Su-
streuo del 1497. Die. 14. de
decembrio.

¶ Versiculi arboris vite christi.

¶Primo.

Jesus ex parte genitus
Jesus spirator natus.
Jesus creator inclitus
Jesus gubernans status.
Jesus promissus patribus
Jesus faber virgeneus
Jesus annunciatus
Jesus emissus celitus
Jesus plene dotatus
Jesus ioannis intimus
Jesus maria natus
Jesus conformis ¶Patribus
Jesus prenominatus.
Jesus in stella fulgidus
Jesus magis monstratus
Jesus redemptus paruulus
Jesus infans fugatus
Jesus puer proficiens.
Jesus matri absentatus
Jesus inuentus instruens
Jesus dulcor amatus
Jesus flos flori subiacens
Jesus flore immoratus
Jesus alumnis obsequens.
Jesus de pauperatus
Jesus preconem adiens
Jesus vir baptizatus
Jesus desertum incolens
Jesus hoste tentatus
Jesus paruulos colligens
Jesus matre rogatus.
Jesus pastor circuens
Jesus uigore lassatus
Jesus pro nobis indigens
Jesus inhonoratus.
Jesus miranda faciens
Jesus verbis sensatus
Jesus perfecta consulens
Jesus transfiguratus
Jesus per noctem uigilans.
Jesus die occupatus.
Jesus panes multiplicans
Jesus tranquillans flatus
Jesus lepram eiciens
Jesus medela datus
Jesus a morte suscitans
Jesus lassans reatus.
Jesus unguento redolens
Jesus asello latus
Jesus rex orbis veniens
Jesus digne laudatus.
Jesus vrbi compatiens
Jesus lachrymatus
iesus templum ingrediens
Jesus zelo armatus
Jesus pactum perficiens
Jesus dolo seruatus
Jesus subiectis seruiens
Jesus panis sacratus
Jesus iudam corripiens,

Jesus dilecto stratus
Jesus sermonem faciens
Jesus euisceratus
Jesus futura preuidens.
Jesus orans prostratus
Jesus ad bellum exiens.
Jesus deus monstratus
Jesus impetum sustinens.
Jesus vinculis ligatus
Jesus tractus crudeliter.
Jesus ter denegatus
Jesus delusus nequiter.
Jesus vultu velatus
Jesus consputus turpiter.
Jesus colaphizatus
Jesus mutus humiliter.
Jesus circũrotatus
Jesus ligatus fortiter.
Jesus spinis coronatus
Jesus punctus crudeliter.
Jesus dire plagatus
Jesus productus viliter.
Jesus reus clamatus
Jesus spretus maligniter.
Jesus sententiatus
Jesus crucem circũferens
Jesus debilitatus
Jesus matrem conspiciens
Jesus angustiatus
Jesus deuotas alloquens.
Jesus virens assatus
Jesus ad crucem veniens.
Jesus veste nudatus
Jesus morti se offerens.
Jesus dire clauatus
Jesus vexillum erigens.
Jesus tricoloratus
Jesus scelestos diuidens.
Jesus tunc blassematus.
Jesus orbem concutiens.
Jesus excruciatus
Jesus latronem erigens.
Jesus dans principatus
Jesus matri compatiens.
Jesus fletu rigatus
Jesus cruorem affluens.
Jesus fons desiccatus
Jesus amorem sitiens.
Jesus felle potatus
Jesus clamando moriens.
Jesus vita priuatus
Jesus pallore decidens
Jesus translanceatus
Jesus matrem afficiens.
Jesus intumulatus
Jesus infernum adiens.
Jesus frangens conatus
Jesus triũphans mortuus.
Jesus surgens beatus
Jesus decor precipuus.
Jesus orbi prelatus
Jesus ductor exercitus.
Jesus celo leuatus
Jesus largitor spiritus.

Jesus clarificatus
Jesus spirans afflatibus.
Jesus cruce ditatus
Jesus electam elevans
Jesus dux laureatus
Jesus matrem glorificans.
Jesus fons reseratus
Jesus prolem multiplicans
Jesus uilificatus.
Jesus franciscum generans
Jesus seraph allatus
Jesus normam constituens
Jesus tunc renouatus
Jesus despectus iterum
Jesus falsificatus.
Jesus doctor humilium
Jesus resuscitatus
Jesus de core fulgidus
iesus pauper firmatus
Jesus testis veridicus
Jesus iudex iratus
Jesus victor magnificus.
Jesus sponsus ornatus
Jesus rex regum dominus
Jesus finis optatus.

LAUS DEO.

Deuotus Bernardus.
Jesus dulcis memoria
Dans uera cordis gaudia
Sed super mel ⁊ omnia.
Eius dulcis presentia.
Nil canitur suauius:
Auditur nil iocundius:
Nil cogitatur dulcius
Quã iesus dei filius
Jesus spes penitentibus:
Quã pius es petentibus
Quã bonus te querentibꝰ
Sed quid inuenientibus.
Jesus dulcedo cordium
fons verus lumẽ mentiũ
Excedit omne gaudium:
Et omne desiderium
Nec lingua potest dicere
Nec littera exprimere
Expertus potest credere
Quid sit iesum diligere
Jesum queram in lectulo
Clauso cordis cubiculo:
Priuatim ⁊ in publico
Queram amorem sedulo
Cum maria diluculo.
Jesum queram ĩ tumulo
Cordis clamore querulo
Mente queram nõ oculo.
Cũbam perfundam fletibus
Locum replens gemitibꝰ
Jesu peruoluar pedibus

Strictis herẽs ãplexibus
Jesu stringam vestigia
Et flendo figam labia
Ut detur mihi venia.
Atque perfecta gratia,
iesu rex ad mirabilis
Et totus desiderabilis.
Dulcedo ineffabilis
Et triumphator nobilis.
Mane nobiscum domine
Et tuo reple lumine.
Mentes pulsa caligine.
Tu pacis dulcedine
quando cor meum visitas
Tunc lucet ei veritas
Mundi vilescit vanitas:
Et intus ardet caritas
Amor iesus dulcissimus
Et vere suauissimus
Plus milies gratissimꝰ:
quam dicere sufficimus
Hoc omnium creatio
Probat ⁊ gubernatio.
Et mira ordinatio
Cunctorumque subiectio.
Necnon eius passio
Et sanguinis effusior
Per quã nobis redẽptio
Datur: ⁊ dei visio.
Sic amantem diligite.
Amoris vicem reddite
in hunc odorem currite:
Et votis vota reddite
ista semper reuoluite
Amorem pium poscite
iesum ardenter querite:
querendo inardescite.
iesu auctor clementie
Totius spes victorie
fons dulcoris ⁊ gratie
Vere cordis letitie.
iesu mi bone cupiam
De te dulcorem sentiam.
qui tanta dat suauia
Ut digne loqui nequeam
De te tamen non sileam:
Amore fac vt ardeam
Cum de te solo gaudeam.
Et te videre cupiam.
iesu mea dilectio
Grata mentis refectio
Replens sine fastidio
Dans famen desiderio.
qui te gustant esuriunt
qui bibunt adhuc sitiunt.
Desiderare nesciunt
Nisi iesum quem diligũt.
Cum sic amor inebriat
Nouit iesus quid faciat:
Felex ille quem satiat
Nõ est vltra quod cupiat
iã prosequamur laudibus
iesum hymnis ⁊ precibus
Ut nos donet celestibus
Cum ipso frui sedibus.
Amen.

